

SOME PAGES IN THE
ORIGINAL CONTAIN
FLAWS AND OTHER
DEFECTS WHICH
APPEAR ON THE FILM

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(<http://www.thrinaina.com>)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

వీరేశలింగము, కందుకూరి

ఉత్తమస్థిచరిత్రములు

Rajahmundry, 1926

Record no. 96

Vīrēśaliṅgamu, Kandukūri

Uttamastrīcaritramulu

Rajahmundry, 1926

Record no. 96

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM

1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

Bibliographic Record Target

వీరేశలింగము, కందుకూరి.

ఉత్తమస్తోత్రములు / కందుకూరి వీరేశలింగము. - రాజమహేంద్రవరము:

Razen press, 1926.

114 p. ;20.5 cm.

Record no. 96

Vīrēśallīṅgamu, Kaṇḍukūri.

Uttamastrīcaritamulu / Kaṇḍukūri Vīrēśallīṅgamu. -

Rājamahēndravaramu: Razen press, 1926.

114 p. ;20.5 cm.

Record no. 96

35 mm microfilm

Image placement: IA IB IIB

Date filming began:

305.42

2181--66

48882

LIVES
OF
NOBLE WOM

ఉత్తమ స్త్రీ చరిత్రము

BY

Rao Bahadur

K. VIRESALINGAM PANTULU,

*Retired Telugu Pandit,
Presidency College, Madras.*

RAJAHMUNDRY.

PRINTED BY

Ch. NAGARAZU PANTULU,

AT THE RAZAN PRINTING HOUSE,

1926.

[Copyright]

[Rs. 0-12-00]

ఉత్తమ స్త్రీ చరిత్రములు.

చెన్నపురిరాజధానీశాస్త్రపాఠశాలయందు

తెలుగుపండితుడుగానుండిన

కందుకూరివీరేశలింగముచేత

వియంపబడినది.

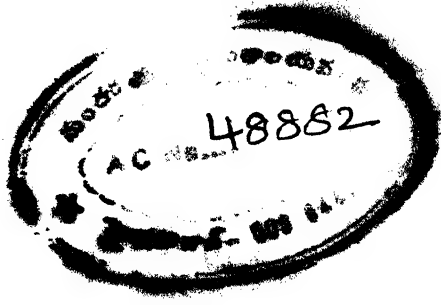

Rajabmundry.

PRINTED AT THE RAZAN PRESS.

1926

605,42
వి.తం-6

ఉత్తమ స్త్రీ చరిత్రములు.

ప్రథమ భాగము.

విషయ సూచిక.

	పుట.
1. ఉత్తమమత.	3
2. గ్రేస్ దార్లి సుకన్య.	18
3. జోన్ ఆఫ్ ఆర్మ.	29
4. ఎలిజెబెత్ స్త్రీ దాకాని.	58
5. లేడి జే. గ్రే.	78
6. మేరీకార్నెటరు.	100

ఉత్తమ స్త్రీ చరిత్రములు.

“WOMAN AS MOTHER.

ఉత్తమ మాత.

ఓ సోదరీమణులారా ! నేటిసాయంకాలము “ఉత్తమమాత” ను గూర్చి కొంచెము చెప్పబోవుచున్నాను. “ఉత్తమమాత” యన్న పదమే మిలో, గొండటి చెవులకు వింతగా వినబడవచ్చును. బిడ్డల తల్లులయిన యిల్లాండ్రీకు “మే ముత్తమమాతలము కామా? ఈవిషయమున మేము కొత్తగా నేర్చుకొనవలసిన దేమున్నది?” అనియు, గొండటకు తోచవచ్చును. అయినను తెలిసినవారికి సహితము ధర్మమును పలుమాటు స్మరణకు, దెచ్చుట యావశ్యకమే. కాబట్టి నాయం దాదరముంచి యీ చిన్నయపన్యాసమును సావధానముగా వినఁడు.

“మాత” యన్నది రెండక్షరములు గల చిన్నపదమే యయినను దానియం దెంతో యర్థ ముండియున్నది. అది స్త్రీచరిత్రములయినపదము లన్నిటిలోను మిక్కిలి గౌరవనీయమయినది. మాతృదశకంటె మఱియేదశలోను స్త్రీకెక్కువ గణ్యత కలుగదు. “అమ్మ” యనుమాట నమస్తభాషలలోను మిక్కిలి శ్రావ్యతరమయినది; అంతకంటె మధురమైనపదము వేరొకటి లేదు. అదియే శిశువు మొట్టమొదట నేర్చుకొనునది; మరణమువఱకును మఱవకండనది. తల్లియన్న చిన్న పేరున కర్పూరాలు కాగానే యావఱ కెన్నఁడును నెఱుంగరాని సుగుణసంపద స్త్రీయందుఁ గానవచ్చును. తల్లియయిన తరువాత స్త్రీయొక్క ప్రేమ మఱింత యధికమును, పరిశుద్ధమును, ఫలనిరపేక్షమును, అగును. పయికిఁ గానరాక లోని నడఁగియున్న యామె స్వాభావికసద్గుణము

లన్నియు నవ్వుడు వికాసము నొందును. నాఁడు మొదలుకొని స్త్రీజన స్వాభావిక మయిన యామెయబలత నుబలతగా మారును; ఆమెభీరుత్వము శూరత్వ మగును. నిర్మలప్రేమము, నిరంతరసహనము, నిరుపమాన దృఢచిత్తత, బుద్ధివిశేషము, అప్పుడు ముందుకు వచ్చును. ఆమె మాతృవాత్సల్యము బయలుపడునని గుణవిశేష మేది యుండును! తల్లి శిశువునిమీద మెంతశ్రమము పడును! ఎన్నికష్టములు సహించును! ఎట్టిమహారకార్యములకు సాహించును! శిశువున కిండుక రోగము వచ్చెనా తనసుఖమును పాటింపక రాత్రి యనక పగ లనక దినముల కొలది ప్రతినిమిషమును విసుగు లేక మంచమువద్ద గనుపెట్టుకొని యుండి యెంతశ్రద్ధతో శిశువును గాపాడును! తల్లి తనబిడ్డప్రాణమును గాపాడుట కయి తనప్రాణము నిచ్చుట కైనను వెనుకదీయదు గదా! శిశువు విషయమయి యందఱును ఆశ వదలుకొన్నప్పుడును, ఆమె కాశ పోదు; ఎవ్వరికిని భయము తోచనప్పుడు, ఆమెకు భయము తోచును. ఆహా! మాతృవాత్సల్య మెంతటిమహిమ గలది!

మంచి దయనపక్షమున కుటుంబమునందు తల్లియొక్క ప్రాబల్య మెంతయైనను మేలు చేయును. గృహమునకు శోభను, పరిశుద్ధతను, యశస్సును, శాంతిని తెచ్చునది తల్లి; గృహములోని యైకమత్యము నకును సంతోషమునకును మూల మగునది తల్లి. లోకములో మహనీయులైన మహాపురుషులయొక్క గొప్పతన మంతయు తల్లిమూలము ననే వచ్చుచున్నదని విద్వాంసు లభిప్రాయపడి యున్నారు. బిడ్డలయందలి ప్రేమకును, బంధువులయందలి ప్రీతికిని, బీదలవిషయ మయిన దానగుణమునకును, ఇటువంటివే యనేకములయిన యితరసద్గుణము లకును, ఆదికాలమునుండియు మన దేశపుస్త్రీలు సుప్రసిద్ధురాం డ్రయి యున్నారు. నాకంటె సమర్థతరు లయినవారు పలువురు వర్ణించియుండిన దాని కంటె నేనిప్పు డాసుగుముల నెక్కువగా వర్ణింపజాలను.

కేవలగుణవర్ణనము చేసి పొగడుటయు ఇచ్చట నాపని కాదు. పలుమాఱు పొగడుచుండుటవలన గర్వము కలుగుట మనుష్యులకు స్వభావము. గర్వమువలన నభివృద్ధికిభంగము కలుగును. కాబట్టి నేనిక్కడ మనస్త్రీలలో గల లోపములను సహితము కొన్నిటిని దెలిపి, వానిని దిద్దుకొని బాగుపడుటకుఁ దగినమార్గములను నాబుద్ధికి తోచినంతవఱకు కొన్నిటినిజూపఁ బ్రయత్నించెదను. నేను జెప్పినదానిలో గుణాంశమున్నచో గ్రహింపుడు. తమలోపములను దాము తెలిసికొనుటయే వివేకల లక్షణము. తాము తెలిసికొన్నలోపములను దిద్దుకొనుటయే తమ యభివృద్ధికిని లోకముయొక్క మేలునకును హేతు వగును. ఇప్పుడు మనదేశములో సాధారణముగా స్త్రీలలో గలవిద్యాభావము వలనఁ బయినిపేర్కొనిన సుగుణములవలన సహితము కొన్నియనర్థములు పుట్టుచున్నవి. బిడ్డలయందలి యతిప్రేమచేత తిన్నఁగా నాజ్ఞ పెట్టకపోవుటవలన బాలురనేకులు చెడుచున్నారు; బంధువులయందలి యతిప్రేమచేత చుట్టములను జేర్చుటవలన ననేకులు పాటుపడక సోమరులగుచున్నారు; బీదల విషయమునఁ గల యతిదానగుణముచేత పాత్రాపాత్రవిచారము మాని దానము లొనర్చుటవలన పలువురు దృఢకాయులు బిచ్చగాం డగుచున్నారు. ఇటువంటి యనర్థము లనేకములకు మన కాలలోగల విద్యాశూన్యతనే బుద్ధిమంతులు ప్రధానకారణముగాఁ జెప్పుచున్నారు. విద్యావివేకవతియైన సన్మాతవలన బహుశుభములు గలుగునట్లే విద్యాగంధములేని మూఢమాతవలన బహుమరవస్థలు సంభవించును. తల్లియే కదా గృహమునకు రాణి. అట్టితల్లియే విద్యావిహీనురాలయినపక్షమున గృహపరిపాలనమున కెట్లు సమర్థురాలగును? తనకు జ్ఞానముచాలనియిల్లాలు తనబిడ్డల నెట్లు జ్ఞానాధికులను జేయఁజాలును? బిడ్డలను మంచి సితికిఁ దెచ్చుటయే తల్లియొక్క ప్రధానధర్మము.

బిడ్డలను దృఢగా తులినగాఁ జేయుట, నద్వర్తనము గలవారి నిగాఁజేయుట జ్ఞానవంతులనుగాఁజేయుట, ఈమూడును తల్లులకు ముఖ్య కర్తవ్యములని చెప్పవచ్చును. బిడ్డలు దృఢగాతులుగా నుండుటకయి వారిజననమునకు కారణభూతులయిన జననీజనకులు మొట్టమొదట దృఢశరీరులయి యుండవలెను. అతిబాల్యవివాహము లత్యంత ప్రబలము గానున్న యీదేశములో నట్టి భాగ్య మింతట తటస్థింపనేరదు. అయి నను తల్లు లితరవిధములచేత తమసంతతిని సాధ్యమైనంత బలపొద ముగాఁ జేయవచ్చును. వానగృహమును శుచిగానుంచుట, శుద్ధవాయు ప్రసారము కలుగునట్లుచేయుట, స్నానపానములకు నిర్మలజలము నుపయోగించుట, ఆరోగ్యకరమయిన యర్హాహారమును పెట్టుట, పరిశుభ్రమయిన వస్త్రములను గట్టించుట, దేహపరిశ్రమము తగినంత కలిగించుట, మొదలయిన విషయములలో తగినంతశ్రద్ధ చేసినవక్తమున శిశువులు దృఢదేహులగుటకు సందేహము లేదు. అన్యదేశములకంటె మనదేశములో శిశువు లెక్కువగా పురుటిదినములలోనే మరణము నొందుచున్నారు. అట్లకాలమృత్యువువారల బడక బ్రతికినవారును తఱచుగా దృఢగాతులు గాక వ్యాధిపీడితులయి దుర్బలశరీరు లగుచున్నారు. దీనికి ముఖ్య కారణము పురుటిండ్లలో మంచివాయువును చొర నీకుండుటయే. ఇటువంటి పెద్దపట్టణములలోఁ గొంతవఱకు మంచి స్థితిలోనున్నను సామాన్యముగా నితరస్థలములలో సూతికాగృహములు మిక్కిలియింజుకైన చిన్న గదులుగా నుండును; వానిలో ధారాళముగా గాలివచ్చుటకు చాలినన్ని గవాక్షములే యుండవు; ఉన్నతలువులైనను తెఱచియంచక మనలమ్మలు నూసివేయుదురు; చూడ వచ్చినయమ్మలక్క లాచీకటిగదిలో గుంపుగుంపులుగా మూగియున్నగాలినిన హితము చెఱువుదురు; ఆపయిని కుంపట్లు పెట్టుదురు. ఇట్లు శుద్ధవాయువునకు గర్భశ్రుతివు లిన్ని యొక్కచోటఁ గూడినప్పుడాప్రసూతికాగృ

హములలోని మాతాశిశువులు బ్రతికి బయలుబడుట వింతగాని మఱి యొకవిధమగుట వింతగాదు. దుర్గంధయుక్తమయిన యాగదిలో శిశువు గలించుట సంభవించెనా, నిజమైన కారణమును గనుఁగొనలేక నొసటి వ్రాత యట్లున్నదనియు, ఆయువు లేదనియు, పూర్వజన్మపాపఫల మనియు, ఎన్నెమ్మ సత్తీకొట్టినదనియు, కల్పితకారణములను జెప్పికొని మనస్సమాధానము చేసికొందురు. దుర్గంధముచేత గదులలో వుట్టెడు పేడపురుగులను ఎన్నెమ్మలని చెప్పుదురు. తల్లులు విద్యావతులయి నఁగాని యాయనర్థ మెట్లు తొలఁగును? విద్యనేరనివారు మంచితల్లు లెట్లగుదురు? మంచితల్లులు లేక దేశ మెట్లభివృద్ధి చెందును? దేశాభివృద్ధి కేమి కావలయునని యొకరు ప్రశ్నివేయఁగా, మంచితల్లులు కావలెనని పూర్వము నెపోలియన్ చక్రవర్తి యుత్తరము చెప్పినట్లు! విద్యావతులు గాని మూఢమాతలు తమబిడ్డలకు విలువబట్టలను దొడు గఁ జూతురు గాని విమలవస్త్రములను తొడుగఁజూడరు; బయలుదిరిగిన పయిని పిట్టలుపాటునని గదులలో మూసిపెట్టఁజూతురుగాని బిడ్డలను వంచిగాలిలోఁ ద్రొప్పఁజూడరు; ఆటవనెల నన్నప్రాశనము చేయింపఁ జూతురుగాని పాఠశాలింపఁ జూడరు. శిశువులకు రెండుసంవత్సరములు చాటువఱకు ద్రవపదార్థము లుండునగాని అన్నము మొదలయిన ఘన పదార్థములు జీర్ణములు కావు. ఆటవనెలనే యన్నప్రాశనము చేసి పప్పుముద్దలు బలవంతముగా మ్రింగించుటయేకాక తల్లి భోజనము చేయునప్పుడు తల్లి యొద్దను తండిభోజనము చేయునప్పుడు తండియొద్దను తాముతినునది యెల్లమింగఁజెట్టుచు వచ్చినచో తిన్నది యెఱిగించుకోలేనిశిశువు లెట్లు దుర్బలులు కాకుండ నేర్తురు? ఇట్లు శిశువులు దుర్బలు లగుచున్నను విచారము నొందక విద్యాహీనలైనమానిషులు తమకువలెనే తమ బిడ్డలకును దేహముల నిండ నాభరణముల నుంచఁ జూతురు. దేహమున కారోగ్యమే యమూల్యలంకారముగాని లోహ

పుత్రోడవు లలంకారములు గావు. మూఢురాండుమాత్రమే తమన గలను జూచుకొని విశ్వము మఱచి గర్వపడుదురు. ఈవిషయమున మీకొక్కచిన్నకథ చెప్పెదను. ఇటలీదేశమునందు “కార్నీలియా” అను పేరు గలయొకయుత్తమనూత యుండెను. ఆమెను జూచుటకయి యొకప్రభువుభార్య యొకనాఁడామె యింటికిఁబోయి తననగలను జూచు కొని సంతోషించుచు గర్వముతో “ఏవీ? నీనగలు నాకుచూపుము” అని యడిగెను. “ఒకనిమిషము ఆ భుజం. చూపెదను.” అనిపలికి, బడినండిరాఁగానే దృఢసుందరగాత్రులయిన తనయరువురు బిడ్డలను గొనివచ్చియామెముందు నిలిపి “ఇవిగో! నాయమూల్యాలంకారములు చూడుము.” అని చూపెను. ఆప్రభుభార్య తనయవివేకమునకు సిగ్గుపడి యింటికిఁ బోయెను. ఈదేశమునందలి సుందరీచుత్తలలయినతెల్లు తెల్లు తామిటువంటి యమూల్యభరణములను లోకమునకుఁజూపఁ బ్రయత్నింతురు గాక!

ఈవఱకును బిడ్డల నారోగ్యవంతులనుగాఁ జేయవలసిన ప్రథమ ధర్మమునుగూర్చి కొంతచెప్పితిని. ఇత వారిని సద్వర్తనము గలవారినిగాఁ జేయవలసిన రెండవమాతృధర్మమునుగూర్చి కొంత ముచ్చటించెదను. వర్జననుబట్టి దీనిని రెండవధర్మమునుగాఁ జెప్పినను గుణగౌరవమునుబట్టి యిదియే ప్రథమధర్మ మని చెప్పవచ్చును. తల్లులు సడచినట్లు పిల్లలు సడతురు. తల్లిని జూచి పిల్లను గైకొనవలె నన్నసామెతమీఱందఱును విన్నదేకదా? కాబట్టి పిల్లలను సద్వర్తనము గలవారినిగాఁ జేయుటకు ముందుగాతల్లులు తాముసద్వర్తనము కలవారు కావలెను. తల్లి శాంతస్వభావయు, మృదుభాషిణియు, సత్యవ్రతయు, అయినయెడల బిడ్డలు సల్లెయగుదురు. అట్లుగాక యామె కోపశీలయు, పరుషభాషిణియు, అసత్యవాదినియు, అయినచో బిడ్డలు సహిత మట్టివారే యగుదురు. తల్లియొక్కదినవర్తనమే బిడ్డలకు దినపాతముగానుండును.

ఉపాధ్యాయులు నూలుగురికంటెను నొక్కనన్నాత యెక్కువవిలువ చేయును. తల్లి యజ్ఞానమువలనను దుర్వర్తనమువలనను పాడయినపు తుగ్గిని వేపు రుపాధ్యాయు లయినను బాగుపఱుపఁ జాలరు. తల్లి దురాగ్రహముకలది యైన బిడ్డలు కోపిష్ఠు లగుదురు; తల్లి దుర్భాషలాగునదియైన బిడ్డలు తిట్టుఁబోతు లగుదురు; తల్లి కల్లలమారియైన బిడ్డలు కల్లరు లగుదురు; ఇవి యవి యని వేఱుగఁ జెప్ప నేల? తల్లులయందేయేయవలక్షణము లుండునో బిడ్డల కాయాయవలక్షణములు పట్టుపడును. కాబట్టి బిడ్డల మేలుగోరుమాత లందఱును స్వప్రవర్తనవిషయమున మిగుల జాగరూకురాండ్రయి యుండవలెను.

జనని తనశిశువునకు నేర్పవలసిన మొదటిసుగుణము విధేయత. విధేయతలేనిచో నితరసుగుణములు పట్టుపడవు. శిశువులు ప్రతివిషయములోను తల్లియాజ్ఞకుపరమవిధేయులయి నడుచుకొనునట్లు చేయవలెను. తమమనసువచ్చునట్లుచేయఁగూడదనియు, తామెప్పుడును తల్లిదండ్రులకు లోబడి వారుచెప్పినట్లు చేయవలయు ననియు, బిడ్డలు గ్రహించునట్లు చేయవలెను. ఆలోచన లేకబిడ్డ లొకప్పుడు తల్లి చెప్పినట్లు చేయక తమయిచ్చవచ్చినట్లు చేయఁ జూతురు. అట్టిసమయములయందు పిల్లల పంతము గెలువనియ్యక, ఆసత్యక మయినచో దండించియైనను జనని తనయాజ్ఞాప్రకారముగా వారు నడుచునట్లు చేయవలెను. ఒకసారి వారిమాట సాగనిచ్చినపక్షమున పిల్లలు తల్లులమాట వినక తిరుగఁ బోటు చేయుచుందురు. తమమాటసాగదని పిల్ల లొకసారి దృఢముగా తెలిసికొన్నయెడల తరువాత వా రెన్నఁడును తల్లిదండ్రులయాజ్ఞను మీఱక విధేయులయి నర్చింతురు. కొందఱు తల్లులు బిడ్డలు తమమాట వినరని చెప్పుదురు. అట్లయినచో నది స్వయంకృతాపరాధమేకాని వేఱుకాదు. తల్లి శిశువుల కొకయాజ్ఞ యిచ్చునప్పుడు వా రది చేయఁ దగినదియు, చేయక నిరాకరించినప్పుడు తాను వారిచేత చేయింప

నిశ్చయముగా తలచుకొన్నదియు, అయిన యాజ్ఞనే యియ్యవలెను. వారది చేయనిచో నుపేక్షించి యూరకుండఁదలచుకొన్న యాజ్ఞ నెప్పుడు నియ్యఁగూడదు. ఒకసారి చేయఁగూడ దన్నవని వారప్పుడు మానివేసి మఱియొకసారి చేసినను తల్లి యుపేక్షించి యూరకుండఁ గూడదు. అట్లూరకుండుటకంటె సవిధేయతను నేర్పుటకు లభ్యతర మయినమార్గము లేదు. ఇట్టి యుపేక్షామూలమున నలవాటు పడిన కార్యమును మాన్పుటకు తరువాత బహిర్యముగొనటగాని జెడరించుట గాని పనిచేయదు. ఇచ్చినయాజ్ఞను బిడ్డలు వెంటనే చేయనట్లు చేయవలెను. ఎందుచేత చేయవలెనని వారి నడుగనియ్యఁ గూడదు; ఆయాజ్ఞను చెల్లించుటకు వారిని భయపెట్టుటగాని లంచమిచ్చుటగాని కూడదు; వారు తన్నేలక్ష్యముచేయునట్లుచేయవలెననిగాని, చేయకపోయి నచో నాయనతోఁజెప్పి కొట్టించెద ననఁగూడదు. బిడ్డలు తల్లిదండ్రుల కిద్దఱకును సమానముగానే విధేయులు కావలెను. ఈవిధేయతను తల్లి శైశవమునుండియు నేర్పవలెననిగాని తరువాత నేర్పుట సాధ్యముకాదు. బిడ్డలకు విధేయత నభ్యాసము చేయించినచో సమస్తసుగుణములను సులభముగా నేర్పవచ్చును.

ఉత్తమురాలయిన మాత తా నసత్యము నెప్పుడును నలుకకుం డవలెను. లోకములో నసత్యమును మించినపాపకార్యము వేఱకంటి లేదు. తల్లి యెప్పుడును బిడ్డలను సత్యమపలుకునట్లు ప్రోత్సహింప వలెను. అమెరికాఖండములోని “యూనైటెడ్డుస్టేటుస్” నకు మహా పకారముచేసి మహాన్నతస్థితిని బొందిన జార్జి వాషింగ్టన్ ననునాతఁడు పసివాఁడుగా నున్నప్పు డతని కొకరు పోటక త్రిని బహుమానము చేసిరి. ఆ బాలుఁడు కత్తిదొరకినదన్న సంతోషముచేత తోటచొచ్చి చెట్లకొమ్మలను నఱకుచు, తనతండ్రిప్రాణపదముగా పెంచుకొనుచుండిన యొక పూలమొక్కను మొదలంట నఱకివేసెను. తండ్రి మఱనాఁడు వాడుక

నొప్పున తోటకుఁ బోయి చూచునప్పటికి తనప్రియమైనచెట్టు ఖా డింపఁబడి చచ్చిపడియుండెను. అదిచూచి యాతఁడు ఖిన్నుడయి యా పని తన తోటవాం డ్రెవ్వరో చేసియుండురని వాఁమిఁద కోపపడు చుండెను. అనమయమునందు కత్తి చేతఁ బట్టుకొని యాబాలుఁడ క్కడకు వచ్చెను. “ఈచెట్టె వ్వరు నఱకినారో యెఱుఁగునువా?” అని యతఁడు కుచూరుని నడిగెను. ఆబాలుఁడు తన మూరకుండి తండ్రి కోపమును జూచియు భయపడక “నానోటినుండి యసత్యము రాదు. నేనే నఱకితిని.” అని నిశ్శంకముగా పలికెను. అప్పుడు తండ్రి వెంటనే కోపమును శాంతపఱచుకొని “మిడిపూవులును బంగారుపండ్లును గల వేయిచెట్లకంటెను సత్య మెక్కువ విలువగలది” అని పలుకుచుఁబోయి కుమారుని కాఁగలించుకొనెను. ఆబాలునితల్లియు సుగుణసంపదముండు తండ్రికి తీసిపోవునది కాదు. తండ్రి బాల్యముననే లోకాంతరగతుఁడు కాఁగా తల్లియొక్క శిక్షవలననే యాబాలుఁడు మహనీయుడయి మహాన్నతదశను బొందెనని చరిత్రకారులు వ్రాసియున్నారు. ఇట్టి తల్లిదండ్రుల నేకులు కలిగినప్పుడుగదా దేశ మున్నతస్థితికి వచ్చును! బాలుఁడు తాను జేసిన తప్పిదము నొప్పుకొని పరితాపపడినచో దండిం పక తమించి సత్యమును ప్రోత్సహింపవలెను. విద్యావిహీనురాం డ్రయిన యవివేకినులు కొందఱు తాము కల్లలాడి బిడ్డలకు కల్లలు నేర్పుదురు. బిడ్డలు తప్పుచేసినప్పుడు కప్పిపుచ్చఁజూచుట, వారితప్పులను మఱుఁగుపఱుగఁజూచుట, నేరము చేయనట్లు తండ్రితోఁ జెప్పఁడని బోధించుట, వారిచే నొకకార్యమును జేయించుటకయి యసత్యములు పలుకుట, ఇక బిడ్డలకు బొంకులు నేర్పెడుమార్గములు. ఇటువంటివనికి మూలిన ప్రేమవలనను, బుజ్జగింపులవలనను, బిడ్డలు పాడగుదురు. ఇట్టి తల్లి బిడ్డలకు శత్రువుగాని ప్రేమ చూపునది కాదు. తప్పు చేసినప్పుడు దండించుటయే బిడ్డలయెడలఁ జూపవలసిన నిజమయిన ప్రేమము; అది యేవారికి శ్రేయస్కరము. ముందు మింగించుటకయి చేదుమందు

తీతుము దని బొంకి యొకసారి వంచివగలిగినను, బిడ్డడు తోడనే నత్యమును తెలిసికొని తల్లిమాటయెడ గౌరవము చెడినవాడయి నిజము చెప్పినను నమ్మకుండును. శిశు వొకయద్దమును ముట్టబోయినప్పుడు వల దని యాజ్ఞాపింపక ముట్టుకొన్నచో బూచి కఱచు నని వంచిచి మాన్పించినచో వంచనమును శీఘ్రముగానే తెలిసికొని తల్లియెడల గౌరవము లేకువాడును అవిధేయుడును అగును. కాబట్టి యనత్యము లాడియు, వంచిచియు, శిశువులచేత పసిచేయించుటకు తల్లు లెప్పుడును బ్రయత్నింపరాదు. లంచములు చవి చూపియు చెప్పినవనిని చేయునట్లు బిడ్డలనొడబెటుపరాదు. ఒకపని చేయుటకయి యొకసారి పండ్తో భక్ష్య మో యిచ్చినయెడల రుచిమరగినవారయి యేపని చేయవలసి వచ్చినను లంచ మడుగుచు, ఇత్యునిచో చేయక నిరాకరించి యేడ్చుచు, అపిధేయత కలవాటుపడుదురు.

కొందఱు మూఢవనితలు తమబిడ్డలు తప్ప చేసినప్పుడు ముద్దు చే దండింపక నవ్వుచు సూరకుండురు; కొందఱు అతిప్రేమచేత బిడ్డలను యథేచ్ఛముగా నడవనిచ్చి వారి తప్పిదములనే గ్రహింపఁ జాలరు; కొందఱు గ్రహించినను, అవి చిన్నతనపుచేష్ట లని పలుకుచు నుపేక్షించి తప్ప చెప్పినవారినే నిందింతురు. ఇట్టివారందఱును దమ యుపేక్షవలన బిడ్డలు చెడిపోయి పెద్దవారయి దుష్టు లయినప్పు డాఫలము ననుభవించుచు ననుతాపపడవలసినవారగుదురు. అనేకులు తమబిడ్డలు చక్కనివారయినప్పుడును, దుర్బలు లయినప్పుడును, పలువురు పుట్టి చచ్చినప్పుడును, ఏకపుత్రుఁ డయినప్పుడును, గారాబముచేత స్త్రీయుపేక్ష చేయుదురు. కొండఱిట్టివి స్వల్పాంశము లనుకొన్నను, వానివలనఁ గలుగు చెడుగుమాత్రము స్వల్పము కాదు. ఇట్టి స్వల్పాంశములే యభ్యాసములయి కాలక్రమ మున పెరిగి దుర్వృత్తికి దింపును. కాబట్టి స్వల్పాంశములలోనహితము

జాగరూకత వహించి తప్పెంత చిన్నదియైనను ప్రారంభములోనే మాన్పఁ బ్రయత్నింపవలెను.

తప్పెప్పుడు చేసినను, ఎంత చిన్నతప్పుయినను, తగినశిక్ష చేయవలెను. చేసిన శిక్ష కఠినమయినదిగానుండక యపరాధనివారణమునకుఁ జాలినంత యల్పమయినదిగా నుండవలెను. ఒకసారి బిడ్డవంక కోపదృష్టితో చూచుటయే చాలియుండును; ఒకప్పుడొక చిన్నమాటయే చాలియుండును; ఒకమాట కొంచెము మందలింపు చాలియుండును; ఒక సమయమున నొకతిట్టు చాలియుండును; వీనిలో వేనివలనను బ్రయోజనములేక శిశువు చేసిన నేరమునే మరలఁ జేసినప్పుడు మాత్రమే యొక చెబ్బ కావలసియుండును. చేసిన నేరము బుద్ధిపూర్వము గాక ప్రమాద జనిత మయినపక్షమున దండింపనేకూడదు. బిడ్డలస్వభావమునుబట్టికూడ వండనము వేఱువేఱువిధముగా నుండవలెను. సాధుస్వభావము గల వారికి మంచిమాటలే చాలును; దుష్టస్వభావము గలవారికి కొంచెము కఠినముగా ప్రవర్తింపవలసియుండును. నేరముల స్వభావమునుబట్టియు దండనము మాటుచుండవలెను. బంతితో సోదరునిఁ గొట్టినయెడల బంతిని లాగుకొనుటయేశిక్ష; అజాగ్రత్తవలన నొక వస్తువును పోగొట్టుకొన్నయెడల, మరల దానిని కొని యియ్యకుండుటయే శిక్ష; ఇంకొకరివస్తువును పాడుచేసినయెడల, వానివస్తువు నొకవంకెప్పించుటయే శిక్ష; పిల్ల లొండొరులతో కలహ మాడినయెడల, మరలఁ గలసియాడుకోకుండ దూరముగా తొలగించుటయే శిక్ష. అతికూరతవలనను, అతి ప్రేమమువలననుకూడ బిడ్డలు చెడుదురుగాన దండించుటలోను దయ చూపుటలోను హద్దుమీఱకుండవలెను. బిడ్డలను పలుమాఱు ధూషించుచుండను గూడదు; భూషించుచుండనుగూడదు. ప్రతిస్వల్పవిషయమున కనుతిట్టుచున్నను మెచ్చుకొనుచున్ననువానివిలువ తగ్గిపోవును. అట్లనిబిడ్డలెంతటి శ్లాఘాపాత్రమయినవని చేసినను మెచ్చుకొనఁగూడదని నాతని

ప్రాయముకాదు. బిడ్డ లేదియైనను మెచ్చఁదగిన విశేషకార్యమును జేసి నప్పుడుమాత్రమే విశేషాదరమునుజూపి న్నాఁపింపవలెను. అటువంటి సమయములలో జనని యొక్కసారి కొఁగలించుకొన్నను ముద్దు పెట్టుకొన్నను నత్కార్యచరణమందది బిడ్డలకెంతో యుత్సాహకరముగాను సంతోషదాయకముగాను ఉండును. ఒకనుప్రసిద్ధుఁడయిన చిత్రీకారుఁడు తనతల్లిముద్దే తన్నంతవానిఁగాఁ జేసెనని వ్రాసియున్నాఁడు. చదువు మొదలయినవానియందు విశేషపరిశ్రమమును చాతుర్యమును జూపిన పక్షమున బిడ్డలకు బొమ్మలు పుస్తకములు మొదలయినవి బహుమానము జేయుట మంచిదిగాని మధురాహారములు, ఫలములు, రొక్కము, ఇచ్చుట యంత మంచిది కాదు. లడ్డువలు మొదలయినవి తఱచుగా నిచ్చుచు వచ్చినచో బిడ్డలు తిండిపోతు లగుటయేకాక యారోగ్య హీనులునహిత మగుదురు.

ఎవ్వరియందును బక్షపాతము చూపక యందఱిని సమానముగాఁ జూచుచు తల్లి బిడ్డలకు న్యాయవర్తనము నేర్పవలెను. తమవస్తువు లితరులు తీసికొన్నప్పుడు తమ కెంత దుఃఖము కలుగునో యట్లే యితరుల వస్తువులు తాము తీసికొన్నప్పుడు వారికిని సంత దుఃఖము కలుగునని బోధించి బిడ్డ లితరులవస్తువుల కాసింపకుండునట్లు చేయవలయును. బిడ్డ లొండురులపై దయచూపునట్లును, స్వప్రయోజనకరత్వమును విడుచునట్లును జేసి శైశవమునందే పరోపకారబుద్ధిని బుట్టింపవలెను.

మూఢశ్రీలలోఁ గలదుర్గుణ మొక్కటి యీసందర్భమునఁ జెప్పవలసియున్నది. కొందఱు వేడుకకొఱకు బిడ్డలకు తిట్లు నేర్పి, వారి చే నితరులను దిట్టించి యానందింతురు. ఇది యెంతయు దూష్యమయిన పని. బిడ్డలకు అమ్మను తిట్టు, నాయనను కొట్టు, అని బుద్ధులు నేర్పుతందీయు తల్లియు తాము వహించిన యాపత్రినామముల కగౌరవము

తెచ్చవారని వేతె చెప్పవలయునా? యోగ్యులయిన తల్లిదండ్రు లెప్పుడును మోటుచూట తమనోట వెడలనియ్యరాదు ; నోటినుండి వరుషోక్తి వెడలినచో బిడ్డలను మందలించుదు, ఒండురులను తిట్టుకొనకుండునట్లు చేయుచు, వారాలయందునహితము మృదుత్వము తప్పిన మాటలాడుకొనకుండునట్లు చేయవలెను.

తన బిడ్డలను జ్ఞానవంతులనుగాఁ జేయుట తల్లియొక్క మూఢవధర్మము. తల్లి విద్యావతియైనఁగాని బిడ్డలను విద్యావంతులనుగాఁ జేయఁజాలదుగదా. మంచితల్లి బిడ్డలకు కుగ్గుపాలనుండియు సమస్తవిషయములలోను జ్ఞానమును గఱపుచుండును. బిడ్డల శ్రేయస్సు గోరినతల్లి యీశ్వరభక్తియు పాఠశాలయు మొదటినుండియు వారికిఁ గలిగించుచుండును. బిడ్డలను చనుబాలతోఁగూడ భగవద్గుణామృతమును త్రాగింపవలెనని యొకానొకరు వ్రాసియున్నారు. బాలురకు విద్యకూడదను వారు లేక పోయినను బాలికలకు విశేషవిద్య యొక్కఱలేదనువారిప్పటికిని విద్యాధికులలోనే కొందఱు ఉండందుఁ గానఁబడుచున్నారు. విద్యాగంధము లేనివారికిఁ బుట్టి వారిచేఁ బెంపఁబడినవారి కెంతచదువుకొన్నను చిన్ననాటి వానన బొత్తిగా పోనేరదు. పురుషులకువలెనే స్త్రీలకును విద్య సర్వశుభప్రదమనుట నిర్వివాదాంశము గనుక స్త్రీలకు విద్యయొకవశ్యకమని యిచ్చుటఁ జర్చింపవలసిన పనిలేదు. బాలురకువలెనే బాలికలకును విద్య సమానముగాఁ జెప్పింపవలెను. బాలునికి విద్య నేర్పుట వలన విద్యాసంపన్నుఁ డొక్కఁడే కలుగుననియు బాలికకు విద్య నేర్పుట వలన విద్యాసంపన్నులైన కుటుంబము కలుగుననియు నొకబుద్ధిమంతుఁడు నుడివి యున్నాఁడు. ఒకవిధమునఁ జూడఁగా పురుషుల విద్యకంటె స్త్రీలవిద్యయే యెక్కువ యుపయోగకరమయినట్లు కనఁబడుచున్నది. విద్యాభావమువలననే మనలోని శ్రీ లిప్పడు శిశువులను చక్కఁగా పెంచఁజాలకయు, సమయానుగుణముగా భర్తలకు హితము చెప్పనేరక

యు, నద్వివరములయందు కాలము పుచ్చు, జేతఁగాకయు, జగడములతోను పరదోష కథలతోను పనికిమాలిన యువచాసములతోను, నోములతోను, వృతములతోను, మూఢవిశ్వాసములతోను కాలము గడపుచున్నారని తెలిసినవారు చెప్పుదున్నారు. స్త్రీలు విద్యావతులయినచో నిట్టిదోషము లన్నియు తొలగి దేశము బాగుపడుననుటకు సందేహము లేదు.

గృహమునకు తల్లియే రాణియనియు, అందుచేత నామె సాధ్యమైనంత యధిక విద్యావతిగా నుండవలె ననియు, ఈవఱకే చెప్పియున్నాను. లోకములో నధిక విద్యావతులైన తల్లులుమాత్రమే యుత్తమ మాతలగుదురు. విద్యాగంధము లేనిమూఢురా లెట్లు గృహమునకు రాణియై కుటుంబపరిపాలనము చేయఁగలుగును? శిశుపరిపాలనము ప్రజాపరిపాలనముకంటె సులభమయినపనికాదు. తల్లి శిశువులయొక్క గుణశక్తి సామర్థ్యములను గ్రహించి, వారిలో నేది ప్రబలమో యేది దుర్బలమో, వారి యాధిక్యము లేవో న్యూనతలేవో, వారి కేవిషయమున సాయము కావలెనో యేవిషయమున అసహాయకార్యనిర్వాహక శక్తిగలదో, తెలిసి తగినట్లు నడపుట విద్యావతికిఁగాక యితరులకు సాధ్యమిగ్గానా? సన్మాత సాధుస్వభావముకలదయ్యును దృఢచిత్తతకలదిగానుండవలెను; వాగ్దాధుర్యమును మృదువర్తనమును దయార్థహృదయమును గలదయి బిడ్డలమనస్సులను దనవంక కాకర్షింప శక్తికలదిగానుండవలెను; ధర్మమును సరిగా గ్రహించి యోర్పుతో ననుసరించు వదిగానుండవలెను; తానెప్పుడు లోబడవలెనో యెప్పుడు ప్రతిఘటింపవలెనో, ఎప్పుడు పట్టు విడువవలెనో యెప్పుడు బిగింపవలెనో యెఱిగినదయి తాను నేర్పుటలోను నేర్పుకొనుటలోను శ్రద్ధకలదయి యుండవలెను; త్వరపడక కార్యాంశమును చక్కగా నాలోచింపఁగలదిగాను, మునిశ్చితమయిన కార్యమును యుక్తసమయమున నేర్పుతో నడపఁగలదిగాను, కోపము నడచుకొని నిశ్చలచిత్త కాఁగలదిగాను, ఉండ

వలెను; బిడ్డల యాటలలో తానును శ్రద్ధ చూపుచు, ఆటలలోనే వినోదకరముగా పాటును నేర్పుచు, పాటును వారికి హృదయాకర్షకముగాఁ జేయవలెను; కనరక బిడ్డలు చెప్పినదానినెల్ల నత్యాదరముతో విని తగిన యాలోచన చెప్పుచు, వారిని మంచికిఁ బోత్సహపఱచుచు, పరోపకారబుద్ధి కలవారగునట్లు చేయవలెను; తనముందట బిడ్డలు తమమనస్సులను స్వేచ్ఛముగా విప్పి చెప్పునట్లు దయతో వర్తించి వారి విశ్వాసమునకు పాత్రురాలు కావలెను; బిడ్డలు తనయందు పరిపూర్ణవిశ్వాస ముంచునట్లు నేర్పి, తాను వారి విశ్వాసమున కర్హురాలగునట్లుగా వర్తింపవలెను; సమస్తవిషయములలోను బిడ్డల గౌరవము నువలెనే వారియనురాగమును సమాకర్షింపవలెను; అస్పృటికంటెను ముఖ్యముగా బిడ్డలయందవ్యాజప్రేమను జూపుచుండవలెను. ప్రేమయే సమస్తమును పవిత్రముచేసి, సమస్తవిషయములలోను విజయము కలిగించునది. తల్లియొక్క ప్రేమమే పిల్లలను సదా సుఖవంతులనుగాఁ జేయునది.

గ్రేస్ డార్లింగు కన్య.

తీవ్రప్రభంజనము కూరముగా వీచుచు తరంగములు తాళ ప్రమాణములుగా లేచుచు నల్లకల్లోలముగా నున్న సముద్రమునకంటె సధికభయంకర మయినది వేటొకటి యేదియు లోకములోఁ గను పట్టదు. మహావాత్సలు విజృంభించి సముద్రతరంగముల నాకాశవర్షమున కేగయించుచుండఁగా, కాలమేఘములు కాటుకృమ్ముకొని నూర్వరశ్మి నడచి యుటుములతోను మెటుములతోను సంతతధారగా జడివాన కురియుచుండఁగా, దారునిర్మితనగరము లన నొప్పు మహానౌకలు సహితము స్వనశములు గాక ప్రచండమారుతాధీనములై పూరి పుడకలవలె మహార్ణవమధ్యమున నిటునటు సంచలించుచుండఁగా, బాల్యవస్థనుండియు సముద్రయాత్రలయం దాటితేటి గాలివానల కలవాటుపడి యోడలుగడప సమర్థులయిన ప్రౌఢనావికులును సముద్రముపయి నడుగిడ భయపడుచుండఁగా, అటువంటి సంక్షోభసమయమునం దల్పనయస్కురాలయిన యొకయబల స్వప్రాణములను సరకు గొనక వగ్రప్రాణరక్షణార్థమయి యొకచిన్న పడవలో నెక్కి సముద్ర సంచారమునకు వెడల సాహసించెననుట యనేకుల కూహింపను విశ్వసింపను రాని యత్యద్భుతకథగాఁ దోఁపవచ్చును. అయినను. గ్రేస్ డార్లింగ నెడుకన్యకామణి యొకతె నిజముగానే యిట్టి ఘనకార్యమును నిర్వహించినది.

మనకథానాయికయైన గ్రేస్ డార్లింగు 1815 వ సంవత్సరము నవంబరు నెల 24 వ తేదీని జననమొందినది. ఆమె తండ్రిపేరు విల్లియమ్ డార్లింగు. ఆమె యాతని కేడవబిడ్డ. అతఁ డింగ్లండు దేశములోని నార్తంబ్రియా మండలమునకు తూర్పువైపుననున్న సముద్రమునందలి

ఫారస్ ద్వీపములలో నొకటియైన “లాంగ్ స్టాన్” ద్వీపమునందుఁ గట్టబడిన దీపగృహమునకు రక్షకుఁడుగానుండెను. దీనిం జనువువారికిఁ గొండటికి దీపగృహమున నేమో తెలిసియుండక పోవచ్చును. సముద్రమునం దోడలు నడపువారికి రేవుస్థలము లేవో, తాము తప్పించుకొని దూరముగాఁ దొలగవలసిన యపాయస్థలము లేవో, తెలుపుటకయి సముద్రతీరపట్టణములయందును ద్వీపములయందును స్తంభములవలె రాతితో మహోన్నతముగా నిర్మింపఁబడి, శిఖరములందు సముద్రముపైని బహుమారమువలకును గనఁబడునట్లుగాదీపము లుంచుటకయి యద్దపు టిండ్లు కట్టఁబడినగోపురములు దీపగృహము లనఁబడును. చెన్నపట్టణము, కాకినాడమొదలయిన రేవుస్థలములకుఁబోవఁ దటస్థించినవా రీదీపగృహములనుజూచి యుండవచ్చును. దీపగృహముయొక్క స్వరూపమీన్ద్రగ్ర పటమునఁ జూపఁబడియున్నది. —

ఈ గ్రామద్వీపములు నిర్మానుష్యము లయిన వంధ్యప్రదేశములు ; ఇవి శిలామయములై చెట్టుచేమలు లేనివిగానున్నవి. ఈప్రాంతమునందలిసముద్రము విక్కిలి యపాయకర మయినది. సముద్రమిక్కడ సర్వదా తరంగాకులమయి, పాటువేళ సంఖ్యయం దిరువదింటి కంటె నెక్కువగా నుండెడి యాదీప్రముల నడుమను వడ్డిగాఁ బాటుచూడెడి ప్రవాహములు గలదయి, యున్నది. అనేక నౌకలిచ్చట మునిగి పోవుచు వచ్చినవి. నూటమేరది సంవత్సరములకుమునుపు నలువది ఫిరంగులుగల డచ్చిచారియోడ యొక్కటి యాదీప్రలలోఁ జిక్కుకొని నావికజనసహితముగా నడుగంటి నశించినది. 1782 వ సంవత్సరమునం దమరిక్కాడనుండి తిరిగి వచ్చుచుండిన వర్తకులయోడ యొక్కటి యిక్కడ ఖండఖండములుగా పగిలిపోయెను. 1823 వ సంవత్సరము జనవరి పిబ్రివరి నెలలో నాలుగైదోడ లీసమీపమున సముద్రము పాలై నవి. ఇట్టి యపాయమలనుబట్టి యిచ్చటిదీపగృహము మిక్కిలి ముఖ్య

మయిన దయనందున, దానికి పాలకుడు గా నుండువాడు సమర్థుడును బుద్ధి కుశలతయు జాగరూకతయు గలవాడను నయియుండవలసియుండెను. అట్టి యోగ్యతలన్నియు గలవాడగుటచేత విల్లియమ్ బార్లింగు దీనికి రక్షకుడుగా నియమింపబడెను. ఇతడు స్వకృత్యవిర్వహణమునందు నిపుణుడయి జాగరూకుడయి యుడుటయేకాక యత కాశము చేసికొని తనబిడ్డల విద్యాబుద్ధుల విషయమునను శ్రద్ధాభివయి పాటుపడుచుండెను. అందుచేత నీతనిబిడ్డ లందఱును సామాన్యముగా విద్యావంతులయి యుండిరి. మనకథానాయకయైన గ్రేస్ బార్లింగు సదా శాంతస్వభావమును ముఖవికాసమును గలదయి మితభాషిణియు పరోపకారశీలయు నయియుండెను ; ఆమె మిక్కిలి సూక్ష్మబుద్ధిగలదయి చక్కగా వ్రాయుటకును చదువుటకును నేర్చినది ; ఆమె యావట కెన్నఁడును పడనను నడపుటలో తండ్రికి సాయముచేయ నలవాటుపడి యుండినదికాదు. గృహకృత్యము లన్నియు నీమెతల్లియే చక్కపెట్టుచుండెడిది. ఇట్లుండగా నీమె నాకస్మికముగా లోకప్రసిద్ధురాలినిగాఁ జేసినవృత్తము 1888 వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల యేడవతేదిన జరగుట తటస్థించెను. అప్పటి కామెప్రాయ మిరువది రెండు సంవత్సరములు.

1888 వ సంవత్సరము సెప్టెంబరునెల 5 వ తేది సాయంకాలము "ఫోర్ ఫార్ పైర్ " అనుధూమనాక హాల్ నగరమును విడిచి బైలు చేతెను. 'జాన్ హంబుల్' అనునతడు దానికి నాయకుడుగా నుండెను. ఆపొగయోడయందు విశేషముగా విలువగల వాణిజ్యపునరకులును గదులు పుచ్చుకొన్నట్టియు పయినున్నట్టియు వర్ణమును నుండిరి.

అంతలోనున్న బారిరువదియైదఱును పయినున్నవారు పందొమ్మిండును వర్ణము నెలవది అయిక్కురును, ఓడనాయకుడును భార్యయు నిరువురును, నాదికులును యంత్రకారులును బొగ్గువేయవారును గలిసి

యిరువండును, అందఱునుజేరి యప్పు డాయోడలో నలువదిముగ్గురు జను లుండిరి. రెండు సంవత్సరములక్రిందటనే కట్టబడిన దగుటచేత నోడ కొత్తదేకాని దాని యావిరి నీటిబాసలును యంత్రములునుమాత్రము మంచిస్థితిలో నుండలేదు. గురువారమునాటిరాత్రి యావిరినీటి యినువ బాసలనుండి నీరుకాట నారంభించెను ; కొట్టములతో నీరెక్కించి యెంత ప్రయాసపడినను, నీ రందు నిలువలేదు. నాటిరాత్రి 12 గంటల లోపలనే గాలి యధికమయి సముద్రమెంతో యెత్తుకెళులేదెను ; 12 గంటలగుసప్పటి కది గొప్పగాలివాన యయ్యెను. ఆవిరినీటిబాసలలోని నీరు కాటిపోవుచురాగా యంత్రము పనిచేయక నిలిచిపోయి చక్కము లాడట మానివేసినందున ఓడ కర్త ధారునికి వశముగాక ప్రవాహమును గాలియు నీడ్చినట్లెల్ల బోవఁ దొడఁగెను. ఓడలోనుండిన యాత్రికుల యంతరంగములు భయాకులములయినందున నెల్లవారును దిగ్భ్రమ నొంది ప్రాణములమీఁదియాశ వదలుకొని గొల్లున గోలపెట్ట మొదలు పెట్టిరి. ధూమనాక గట్టుపంకఁ గొట్టుకొనిపోవుచున్నట్టు పొడకట్టినం దన నోడనాయకుడు మనసు చెదరనీయక ధైర్యమువలంబించి తెరచావ నెత్తిని మరలింపఁ బనిచేసెనుగాని యాతనికృషి విఫలమయ్యెను. ప్రవాహము దక్షిణపువైపునకు బలముగాఁ బాటుచున్నందున నిరాధార మైన యాయోడ దానిలోఁబడి కొట్టుకొనిపోయి తుదకు విడిగెడిభంగములలోఁ బడెను. ఫారన్ ద్వీపములలోని దీపగృహముయొక్క వెలుతు రెరుట స్పష్టముగాఁ గనఁబడుచుండెను. అందుచేతఁ దా మప్పు డున్న సలమేదో యెంత యపాయకరమైనదో యెల్లవారికిని దెల్లమయ్యెను. ఓడనాయకుడైన హంబుల్ దొర యోడ నాద్వీపముల నడిమికి నడవ వలెనని కడప్రయత్న మొకటి చేసి చూచెనుగాని దానినిననుభవించు జనము లేకపోయెను. తెల్లవాణుజామున నాలుగు గంటల పాటు కొంతదూరము మైన యాయోడయొక్క ముందుభాగ మె కొండమీఁదఁ దగులు

కొనగా వెనుకటిభాగ మలలతాకున వెనుకకును ముందుకును నూగు
లాడుచుండెను. ఈనమయమునందు స్వప్రయోజనపరులైన నావికులు
కొంద తాత్పర్యకారముయి యోడకు వేలగట్టియున్న పడవ నొక
దానిని క్రిందికిదింపి దానిలోనెక్కి తప్పించుకొని తొలగిపోయిరి. ఓడను
నేర్పుతోనడపి యాపత్సమయమునందు యాత్రీకులప్రాణములు కాపాడ
వలసినవారయిన నావికులు తమ్మునమ్మి యాత్రీ వెడలివచ్చిన యసహాయ
లగు పథికులను సముద్రమధ్యమున నోటియోడలో దిగవిడిచి తమ
దేహములను నిలుపుకొనుటకయి పాతిపోవుట యవమానకరమేయైనను
లోకములో నెవరిప్రాణములు వారికి తీపియగుట భావించి వారి నిష్ప
దంతగా నిందింపవలసిన పనిలేదు. వారు పడవను దింపుచప్పుడు చెవిని
బడఁగానే గదిలోనున్న 'యాత్వన్ రిచ్చై' యను పాంథుఁడొకఁడు వేవేగ
లేచి వత్తములు వేసికొనివచ్చి వెడలిపోవుచున్న యాపడవలో నెట్లో
దుమికెను. గదులలోనుండిన పథికులలో బ్రతికి బయలుబడినవాఁ డింత
ఁడొక్కఁడే. అతనిని జూచి యాతని పినతండ్రియు పినతల్లియు నాతని
వెంట బైలు వెడలివచ్చి పడవలోఁ బడవలెనని దుమికిరిగాని గుఱి తప్పి
నందున సముద్రములోఁబడి యాతని కన్నుల యెదుటనే యథోగతు
లైరి! ఓడలోఁ బయినున్న పాంథులయొక్క దురవస్థ యిట్టిదట్టిదని
వర్ణించుటకు భాషచాలదు. శ్రీలయొక్కయు శిశువులయొక్కయు
రోదనములును ప్రార్థనములును భంగములయొక్కయు ప్రభంజనముల
యొక్కయు ధ్వనులతోఁ గలిసి మిన్ను మట్టుచుండెను. ఇటువంటి వ్యా
కులనమయములో మహాతరంగ మొకటివచ్చి యమాంతముగా నోడ
నంతను బైకెత్తి యాకొండమీఁద నురుపడితోఁ గూలవేసెను. ఆదెబ్బతో
నోడ నడిమికి రెండుప్రక్కలుకాఁగా వెనుకటిభాగము విశేషజనముతో
మునిగి యడుగంటి యొక్క శవమయ్యెను. గదులన్నియు నీభాగములోనే
యుండెను. సుదూరమున భార్యయు నిండేయుండి మడిసిరి.

చాపకొయ్యలును యంత్రములును చక్కములును గల ముందు
భాగ మింకను కొండలలో చిక్కుకొని నిలిచియుండెను. ఈహతశేష
పోతము నంటివట్టుకొని నిరాశలయిన జీవులు తొమ్మగూర్చుకొని ప్రాణ
ములు చిక్కబట్టుకొని నిలిచియుండిరి. వీరిలో నైదుగురు పాంథులు,
నలుగురు నావికులు. ఆపాంథబృందములో సారా డానన్ అను పేరు
గల సుందరియు నొకతె యుండెను. ఆమె తన యిరువురు బిడ్డలను
రెండుచేతులలోను బట్టుకొని తొమ్మన కదముకొని యుండెను.
సాయము వచ్చునప్పటి కామెదేహములో ప్రాణము గాలిలోనిదీప
మువలె సంచలించుచు నిలిచియుండెనుగాని చేతులలోని బిడ్డ లిరువురును
శవములై బిట్ట బిగిసికొనియుండిరి. బొందిలో ప్రాణమున్నంతవఱ కౌ
వదలిపోదు గనుక, ఆపన్నులైన యాతొమ్మగూర్చున నాత్మరక్షణక
నూత్రగొని ప్రాణము లజ్జచేతఁ బట్టుకొనియుండిరి. పయి నింకను
ప్రచండవాయువులు వీచుచుండినన, గాలివాన కొంత తగ్గినట్లుండెను;
సముద్రముమాత్రము భయంకరమయి యింకను మహానీలముగా
లేచుచునే యుండెను. ఇంతలో ప్రభాతమయి నలువంకలు కనబడ
నారంభింపఁగా, ఏదిక్కునుండియు సాయమువచ్చుట యసాధ్యమని
తోచినందున మందభాగ్యులైన యాహతశేషుల కావలకున్న యల్పాశ
క్షీణించి యడుగంటఁ జొచ్చెను. అయినను వా రెప్పుడును నెదురు
చూడఁ జాలని యొకదిక్కునుండి వారి కప్పుడు సాయమురా సంసిద్ధమై
యుండెను. ముఖ్యముగా నొక బీద బాలికయొక్క నిరుపమానధైర్య
సాహసములచేత వారికి మరణోపద్రవమునుండి విముక్తి గలుగవలసి
నట్లుగా నేర్పడియుండెను. విపన్నులైన యాపాంథులయొక్క యూర్త
నాదములు తెల్లవాఱుజామున గ్రేస్ డాక్టరుగకున్యయొక్క చెవినిబిడ్డ
గా నామె వెంటనేపోయి తండ్రిని మేలుకొల్పిపెను. అయినను గాఢాంధ
కార బంధురముగా నుండిన యాసమయ మేవిధమైన తోడ్పాటుచేయు

టకును ససాధ్యమైనదిగా నుండెను. కాబట్టి వారు కొంతసేపు వేచి యుండి ప్రభాతముగుచున్నప్పు డార్తనాదము వచ్చినదిక్కునకు చూచి నిగిడించి చూడగా, సగిలిసోయిన యోడభాగ మొకటి వారికంటఁ బడెను. వారు భూతదర్పణమును గొని నిపుణముగాఁ బరీక్షింపఁగా వారి కాభగ్నపోతమునం దింకను బ్రాణములతో నున్నవారు కొందఱున్నట్లు గోచరమయ్యెను. ఇంక వారిని రక్షించుమార్గ మెట్లు? గాలి కొంచెము తగ్గిన ట్లున్నను సముద్ర మింకను మహాతరంగాకులముయి యతిభయం కరముగానే యుండెను. ఆదినము మఱిత పొద్దెక్కినతరువాత వగటి పూట 'స్మెడిల్' అను పెద్దదునుష్యుఁ డయిదుపానుల (75 రూపాయల) నిచ్చెదనని చెప్పి పార్థించి తీరమునుండి కొంచఱు చేఁచలవాం ద్రును సాయమునంప సర్వప్రయత్నములు చేసినను, సముద్రతరంగ ములను లక్ష్యము చేయక చిన్న దోనెలలో నెక్కి సదా చేఁచలవలె నీటిలోఁబడి మునిగి తేలుచు కొట్టుకొనుచుండెను చేఁచలవాండు సహిత మెవ్వరును ధనాశచేతనైనను పడవలోఁ బోవఁ దెగింపలేనప్పు డప్పటి సముద్రపుస్థితి యెట్లుండెనో యితరు లట్టిపనికిఁ బూనుకొనుట యెంత ప్రాణాపాయకరమో సులభముగా నూహించి తెలిసికొనవచ్చును. ఇటువంటి ప్రతిబంధములను పరిగణింపక యిట్టి యుపాయసమయమునం దొక చిన్నపడవలో సముద్రముపై వెడల సాహసించుట సముద్రయాన కుశలులైన ప్రాధనావికులకు సహితము ప్రతిష్ఠావహముని చెప్పవలసి యున్నప్పుడు ముగ్ధమైన యొక్కయబలయే యిట్టి సాహసిక కార్య మున కడుగిడినచోఁ జెప్పవలసిన దేమున్నది? సముద్ర సంతోభమును జూచి తెగువచేయుటకు మొట్టమొదట డార్లింగుదొర యిండుక సంత యించెనట గానితనకొమారిత ముండడుగిడఁగానే యతఁడును ప్రయాణ మునకు సంసిద్ధుడయ్యెను. తల్లియొక్క తోడ్పాటుతో పడవయొకటి నీటిలోనికిఁ దోయఁబడఁగానే కూతురును దండియు చెఱియొక

తెఱ్ఱును చేతఁబట్టుకొని దానిలోనికి దుమికిరి. డార్లింగుకన్య యా వఱి కెన్నఁడును తెఱ్ఱు చేతఁబూని పడవనడపి యెఱిగినదికాదని చదు వరుల కీందర్భమునఁ దెలుపవలసియున్నది. ఏది యెట్లున్నను లోపల నెల్లఁ దానయ్యి యితరచింతల నెల్ల మఱపించిన యామెయొక్క దృఢమైన యార్తరక్షణపరాయత్తచిత్తమే యామె మృదుహస్తముల కసాధారణబలమును గలిగించి త్సుబ్బసముద్రముమీఁద పడవను గడపు సామర్థ్యము నొనఁగెను. వారిట్లు తెఱ్ఱువేసికొని కర్కశతరంగములతో లేచుచు క్రొంగుచు పడవ నడపుకొనుచుఁబోయి యెన్నియో కష్టములు గడచి కొంతసేపటి కెట్లో పగిలినయోడ యున్న కొండను సమీపించిరి. కాని వారికన్నుల కప్పుడు ముందు గడచిన కష్టము లన్నిటికంటెను గొప్పదైన కష్టమొకటి యనివార్యముగాఁ గానిపించెను. ఓడలోనున్న వారిని రక్షించుటకయి తాము ముందుగా కొండమీఁద దిగవలెను ; తా మెక్కివచ్చిన పడవను పగులకుండ కాపాడవలెను. ఆయలలతాఁ కున కొండకు తగిలినపక్షమున తమ పడవ ముక్కముక్క లగుననుట నిశ్చయము. పడవ పగిలినపక్షమునఁ దా మావిపన్నులను రక్షింపలేక పోవుటయేకాక తామును నందు చిక్కుకొని చిక్కుపడవలసినవారగు దురు. ఇటువంటిస్థితిలో నపాయకరమును సాహసికమునైన యొక యుపాయముచేత పడవ కొండదగ్గరకుఁబట్టి తూడ్చి యందులోనుండి కొండమీదికి దుముకఁగానే కూతురు తెఱ్ఱువేసి పడవను మహావేగ ముతో వెనుకకు లోతు నీటిలోనికి నడపి తన నేర్పుచేత పడవ యచ్చుట తేలి యాడుచుండునట్లు చేసెను. ఇట్లు శ్రమపడి తండి బిడ్డ లెంతో కష్టముమీఁద నోడ్చుకొన్న తొమ్మండ్రును తమపడవలో నెక్కించు కొని సురక్షితముగాఁ గొనివచ్చి వారిని తమ దీపగృహమునఁ జేర్చిరి. డార్లింగుకన్య యావిపన్నుల ప్రాణములను రక్షించుటయం దెంత దయచూపినదో తరువాత సహిత మంతదయనేచూపి మృతాడ హోహ

రాత్రీములు సదా వారిని కనిపెట్టుకొనియుండి, వారికిఁ గావలసినవాని నెల్ల సమకూర్చి, వారిమనోవేదనలను చాలవఱకు శాంతపఱచెను. ఆదంపతులును కొమారితయు నాయూపన్నులయెడలఁ జూపిన యాదర మింతంతయుని చెప్పశక్యముకాదు. డార్లింగుకన్య తన పఱపును బిడ్డలను గోలుపోయి విలపించుచున్న డాసన్ దొరసాని కిచ్చి తా నొక కటికి బట్టవీడి పరుండెను. తీరమునుండి యాయూపన్నులను రక్షించుటకయి తరువాత వచ్చిన పడవలోనివారుకూడ సముద్రముయొక్క క్రూర్యమునుబట్టి యచ్చటనే నిలువవలసినవారయినందున డార్లింగు కుటుంబమున కప్పు డతిథు లిరువదియొదివఱకు నయిరి.

ఘనకార్యము నెంత తక్కువవంశమువారు చేసినను ప్రజలహృదయముల నది యాకర్షింపకమానదు. నిర్జనమై యున్నదిమైన యొక దీవియందున్న దీపగృహమునకు నాయకుఁడుగా నుండినవాఁ డుత్తమ వంశసంభాతుఁడును విత్తోపేతుఁడును నయియుండుట సాధారణముగా సాధింపదు; అట్టివానికూఁతురు పేరులేని పేదది యయియుండునని వేఱుగఁ జెప్పవలసిన పనిలేదు. కీర్తిగౌరవములు చేసిన ఘనకార్యములనుబట్టి వచ్చును గాని పుట్టుకనుబట్టియు స్థితినిబట్టియు రావు. కాఁబట్టి యెంత హీనస్థితియందున్న వారయినను స్వశక్త్యనుసారముగా జ్ఞాప్య కార్యములను నిర్వహింపఁ బ్రయత్నింపవలెను. డార్లింగు కన్యయొక్క యీవృత్తాంతము జలమధ్యమునఁ జేయఁబడినదయినను మెటనే జన మధ్యమున వ్యాపించెను. ఈమహాకార్యము నొకటి తరువాత నొకటిగా వృత్తాంత పత్రికలెల్లను బ్రకటించి యాకన్యకారత్నముయొక్క ధైర్య కారుణ్యములను సహస్రముఖముల జ్ఞాఘాపూర్వకముగా ఘోషింపఁ జొచ్చెను. ధనికులనక దరిమ్రులనక పండితులనక పామరులనక వృద్ధులనక బాలురనక స్త్రీలనక పురుషులనక గొప్పవారనక కొలఁదివారనక యెల్లవారినోళ్ళలోను గొంతకాల మీమెపేరే యుండెను. ఆమెను

జూచుటకయి యెల్లవారును కుతూహలపడుచుండిరి. పలువురు పనికిట్టు కొనివచ్చి యామెను నందర్శించి పోవుచువచ్చిరి. ఇట్లామెను దర్శింప నపేక్షించినవారు సామాన్యజనులు మాత్రమేకాక ప్రభువులలోను బలువురుండిరి. అనేకు లామెను జ్ఞాఘించుచు లేఖలు వ్రాసి సర్వస్థల ములనుండియు ధనాధికములైన బహుళుతులను బంపఁదొడఁగిరి. నార్తం బరులాడుప్రభువును ప్రభియ్య నామెను తండ్రిని తమ దుర్గమునకుఁ బిలిపించి యాదరించి యామెకు బంగారు గడియారమును బహుమాన మొనర్చిరి. తన్నెవరైనను గొప్పవారు చూడవచ్చినప్పు డామె యాగడి యారమును ధరించి సంతోషముతోఁ గూర్చుండుచు వచ్చెడిది. ఇట్లా కొక్కఁడుగా నంపిన పారితోషికములు గాక యొకసంఘము చేరి యామె యుపయోగము నిమిత్తమయి చందాల పట్టికను బ్రయోగించి నప్పుడు 700 పౌనులు (10,500 ల రూపాయలు) చందాలు పడినవి. ఇట్లామె పొగడ్త లెల్లయెడలను మిన్ను ముట్టుచుండినప్పుడు, నాటక సంఘములవా రనేకు లామెచేసిన యీఘనకార్యమును నాటకరూప మున రచించి ప్రయోగించుట కుద్యోగించిరి. అట్టి నాటకమును నేత్రోత్సవముగా నెప్పుడు చూతుమాయని జనులును నాత్రోవకుచుండిరి. నాటక శాలాశికారులు కొందఱు తాము నాటకమును ప్రదర్శించు నప్పుడు నాటకరంగమునకు వచ్చి కొంచెముసేపొక్కపడవతోఁ గూరు చుండినపక్షమున నెంతో సొమ్మిచ్చెద మని యామెరాకను మహోత్సు కతతోఁ బ్రార్థించిరి. ఇచ్చెదమన్న విత్తపుమొత్తము లెంత చిత్రాకర్షక ములుగా న్నను, చేసిన ప్రార్థనలెంత యనిలంఘనీయములుగాఁ గానఁబడినన, ఆమె ప్రోత్సాహములయం దెంతమాత్రమును నిష్టము లేనిదయి మానినీజనాలంకారమైనవినీతిని వహించి వారిప్రార్థనలనెల్లను తృణప్రాయముగా నిరాకరించెను. స్వభావముచేతనే యామె యత్యంత వినమ్రయు లజ్జాశీలము నయి ప్రోత్సహితురాలు గాకుండెను. ఎడ

తెన్నివిధముల నామెను స్తుతిపాఠములతో జ్ఞాపించినను, మనస్సులో గర్వపడుటగాని యాత్మస్తుతి చేసికొనుటగాని తాను జేసినకార్యము గొప్పదని భావించుటగాని యామెకుమాత్ర మెప్పుడును నరిపడినవిగా నుండలేదు. అనంతర మామె తల్లిదండ్రులతో మూడుసంవత్సరములు సుఖముగా కాలము గడపెను. ఈకాలములో నెందఱో యామెను వివాహమాడవలెనన్న యిచ్చను దెలిపిరిగాని తల్లిదండ్రులు సజీవులయి యున్నంతవఱకును దాను వారిని విడువనొల్లనని యామె వారిప్రార్థనల నన్నిటిని నిరాకరించెను.

ఈశ్రావణములో మంచినస్తువు చిరకాలముండదని పెద్దలు చెప్పుదురు. సుకృతీగతాయువన్న లోలోక్తి మనము పలుమాఱు విన్నదే కదా. 1841 వ సంవత్సరాంతమున నామెకు క్షయరోగ చిహ్నములు కనబడెను. అవి యంతకంతకు ప్రబలి తల్లిదండ్రులకును బంధువులకును మిత్రదర్శమునకును మిగుల దుఃఖమును గలిగించెను. ఈమె కెంతటి ఘనవైద్యులచేత నెన్నిచికిత్సలు చేయించినను గుణ మగపడలేదు. మరణమునకు ముందామె స్వబంధువుల నెల్ల దనయొద్దకు రప్పించుకొని తన నామస్మృత్యర్థముగా వారి కందఱికి నేదో యొకవస్తువిచ్చెను. ఇట్లు చేసి యామె 1842 వ సంవత్సరము అక్టోబరు నెల 20 వ తేదీన బాంబరోనగరమున పరమపదము నొందెను. ఆమెశవమును శ్మశానమునకుఁ గొనిపోవునప్పుడు తీర్థప్రజవలె లెక్కలేనిజనులు వెంటఁబోయిరి. ఒకరి జీవితకాల మత్యల్పమైనదేయైనను పరోపకారకార్యపూరితమయిన పక్షమున నదియే దీర్ఘమును సార్థకమును నైనది. ఉపకారశూన్యమైన జీవితము శతసంవత్సరపరిమితమయిన దయినను, అది యత్యల్పముని నిరర్థకము నైనదే. ఈ యుత్తమాంగనయొక్క వృత్తాంతమును జని వెదునుందరు లందఱును నీమెవలె బర్హపరత్వశీల లగుటకుఁ బ్రయత్నింతురుగాక !

ఏనూగుసంవత్సరములక్రిందట ఫ్రాన్సురాష్ట్రములోని విశేష భాగము ఇంగ్లండుదేశపురాజుల పరిపాలనమునకు లోబడియుండెను. ఫ్రాన్సులోని యొకభాగవగు నార్మండిదేశముయొక్క ప్రభువు విల్లియమును నతఁ డింగ్లండు దేశముమీఁదికి దండెత్తి విజయమునొంది దానికి రాజయినతరువాత నార్మండిదేశమును గూడఁ దనయధీనము లోనే యుంచుకొనెను. తదనంతరము రాజ్యమునకు వచ్చిన యతని సంతతివాసు నార్మండిదేశమును తమ ముఖ్యస్థానముగాఁ జేసికొని యేదో మిష కల్పించుకొని యుద్ధముల కారంభించి ఫ్రాన్సురాజ్యము లోని యితరదేశముల నాక్రమింపఁ జొచ్చిరి. ఫ్రాన్సుదేశపు రాజయిన యాతవ ఛార్లెస్ యొక్కకూఁతు రింగ్లండుదేశపురాజయిన యెదవ హెన్రీకి వివాహము చేయఁబడెను. అతవ ఛార్లెస్ ౧౮౨౨ వ సంవత్సరమునందు మృతుడై నప్పు డాతని కుమారుడైనఁ ఛార్లెస్ దుర్బలుడైనందున రాజ్యభార మాతనియల్లుడైన యెదవహెన్రీ వహించునట్లేర్పాటు చేయఁబడెను. అయినను హెన్రీ ఫ్రాన్సుదేశప్రజలకువచ్చి రాజ్యాభిషిక్తుఁడు కాకముందే పరమపదము నొందినందున నింగ్లిషువారతనికుమారుడైన యాతవహెన్రీ యను బాలుని ఫ్రాన్సుదేశమునకు దీసికొనివచ్చి పాతీసునగరమునందు పట్టాభిషేకముచేసి యతఁడే ఫ్రాన్సుదేశమునకు రాజని ప్రకటించిరి. బాలుడైన హెన్రీ స్వయముగా కార్యనిర్వహణము కావించుకొనుటకు నమర్థుఁడు కానందున నాతనిపక్షమున బెడ్ ఫోర్డుప్రభువును ఫ్రాన్సుదేశ సంస్థానముల యొక్క రాజకార్యనిర్వహణమును నడుపుచుండిరి. ఫ్రాన్సుదేశము లోని ప్రభువు లంతశిచ్చద్రుములచేత దేశాభిమానహీనులయ్యి యన్యో

స్వదేవపరాయణులయి మైకమత్యము లేనివారై నను గొందఱు మాత్రము స్వదేశాభిమానమును రాజభక్తియు విడువక తమరాష్ట్రమునకు ఛాలైస్సే న్యాయమైన యుత్తరాధికారియని యాతనిపక్ష మవలంబించియుండిరి. పృథ్వీ డైన బర్గండిపభి వింగ్లీషువారిపక్షమును వహించియుండినందునను, ప్రభానదుర్గములును ముఖ్యపట్టణములును ఇంగ్లీషు సేనలచే నాక్రమింపఁబడి యుండినందునను, ఫ్రాన్సుదేశ మన్యాయాక్రాంతమయి యింగ్లీషువారి పాలనమునకుఁ బోవునట్లుండెను. అట్టి సందిగ్ధసమయమునం దాకస్మికముగా నొకకాపుకన్య పృభుభక్తి యుక్తయు దేశాభిమానమాననీయయనయి బయలు వెడలిపరాధీనము కాకుండఁ గాపాడి స్వదేశము నుద్ధరింపఁ గలిగెను. ధైర్యశౌర్యభక్తి యుక్తరా లయిన యాయుత్తమకన్యయే మనకథానాయిక. ఆమె పేరు జోన్.

జోన్ ఆఫ్ ఆర్కు ౧౪౧౨ వ సంవత్సరమునందు జనన మొందెను. ఆమె తండ్రిపేరు జేకస్ ఆర్కు; తల్లిపేరు ఇసబెల్లా. ఈపేద సంతులు డోమ్రీమీ యను పల్లెయందు వసించుచుండెడివారు. ఈ వధూవరులకు జోన్ గాక మఱి యొక కొమారియు ముగ్గురు కుమారులును (నుండిరిగాని యాకొమారి త బాల్యములోనే మృతినొందెను. భార్యభర్తలు తమకున్నదానితోనే సంతృప్తు లయి యీశ్వరభక్తియు న్యాయప్రవర్తనమును గలవారయి తమబిడ్డలను మంచిమార్గమునఁ బెంచుచుండిరి. జోన్ చదువుటకును వ్రాయుటకును నేర్పినదికాదు. ఆకాలమునందు మతాచార్యులకుఁ దక్కు సాధారణముగాఁ బురుషులకే విద్యలేకుండినప్పుడు బీదబాలికకు విద్యలేక పోవుట వింతగాదు. ఆచిన్న దానికి తల్లి నూలువడుకుటకును కుట్టుటకును నేర్పినది; తండ్రి క్రైస్తవమతధర్మములను బోధించెను. ఆమె స్వభావముచేతనే మంచి దగుటనుబట్టి బాల్యమునుండియు భగవద్భక్తియు వినయాదిగుణసంపత్తియు

దయార్ద్రాచిత్తవృత్తియుఁ గలదయి సనా పాటుపడుటయం దిష్టముగలదయి యుండెను. ఆమె తనయీడు బాలికలతోడి యాటపాటలను విడిచి యుపాసనసమయమునందు దేవాలయమునకుఁబోయి శోధితో భగ్నోపదేశములను వినుచు భక్తిపారవశ్యము నొంది యానందించుచు, పాపములొక గలుపుతీయుట పైరుకోయుట మొదలగుపనులలో నున్నప్పుడు సహితము తోడివారిని విడిచి కొంచెమునే వేదోయొక యేకాతస్థలమునకుఁబోయి యొంటిగాఁ బార్థనచేసి వచ్చుచు నుండెడిది. ఆమె సదా లజ్జాశీలయు భీరుస్వభావము మితభాషిణియు నయి యుండెను. ఆమె కొంత పెద్దదయిన తరువాత సహిత మింట గృహస్థశ్యములను చక్కఁబెట్టుచు బయట గుట్టములను పశువులను మేపుచు నశ్వావోహణము చేసి గుట్టములను నీళ్ళకుఁ గొనిపోవుచు నిరంతరమును పాటుపడుచుండెను. ఆకాలమునందు యుద్ధములయూలమున జనులవిషయమున నడచుచున్న క్రొర్యములను తనదేశమునకును రాజునకును సభ విందిన యన్యాయములను తఱచుగా వినుచు వచ్చుటచేత నామెనున స్మనందు పరితాపమును దేశాభిమానమును నదయించింపున నామె స్వదేశోద్ధారణార్థమయి పలుమాఱు దేవుఁ బ్రార్థించుచువచ్చెను. ఆచింతయే చిత్తమును విడువక సనా తలపించుచుండటచేత నామె పదుమూడు పదునాలుగు సంవత్సరములప్రాయమవ్వడు దీవదూతలు తన్నావేశించి ఫ్రాన్సుదేశమును పునరుద్ధారణము చేయవలసినదని తన కాజ్ఞాపించినట్లైతే స్వప్నాదిదర్శనములను బొందుచు వచ్చెను. అవి యన్నియు నీశ్వరుని యజ్ఞలే యని యాశిస్సది నీశ్చయముగా నమ్మినదనుట కణమూత్రమును సందేహము లేదు.

‘క్రివాంటు’ ‘వెన్నూయ్’ అను స్థలములయందు జరిగిన యుద్ధములవలన ఛాలైస్ యొక్కయాశ పూర్ణముగా నిరాశ యయియున్న కానవచ్చెను. ఆసమయమునందే మన కథానాయిక యయిన యీ కాపు

చిన్నది తనకు దేవతాసాక్షాత్కారము లయినట్లు భావించి యానందింప నారంభించెను. ఒకనాఁడామె తనతండ్రిపొలములోఁ గూరుచుండి యుండఁగా నెడుట నొకవెలుగు కానవచ్చి, యందుండి “నీవు భక్తురాలవుగాను మంచిదానవుగాను నున్నయెడల దేవుడు నీకు మేలు చేయు” నని పలికినట్లశరీరవా కొక్కటి వినవచ్చెను. ఇంకొకసారి యామె పొలములో పశువులను మేపుచుండఁగా వెనుకటివలెనే వెలుఁగొకటి కానవచ్చి యందులోనుండి రెండు దివ్యసుందరవిగ్రహములు “నీవింగ్లీషువారిబంధమునుండి విముక్తి కలిగించి ప్రాప్యదేశము నుద్ధరింపవలసిన” దని పలికినట్లు భావగోచరమయ్యెను. ఈరెండును మూఢభక్త్యావేశవిషయాలయిన యాకన్యయొక్క చిత్తభ్రమనైకమూలకములే యయి యుండవచ్చునగాని శుద్ధాంతఃకరణయైన యాకన్య కవి సత్యమైన యీశ్వరాదేశములే యయ్యెను. ఈకడపటిదర్శనమువలన హృదయ ముప్పొంగి యుప్పడుచు వీరావేశపరివశయయ్యెను. ఆక్షణముననే యామె తా నవివాహితయై యావజ్జీవమును కన్యగానే యుండునట్లును, దేవాధిదేవుడైన యీశ్వరుడు దీనాతిథియైన తన కనుగ్రహించినయాజ్ఞను జెల్లించుటకయి తనజీవమున ధార పోయి నట్లును, కృతవ్రతీజ్ఞురాలయ్యెను. ఈసంగతి తండ్రికిఁ దెలిసినప్పు డతఁడు తనకూతున కున్నాదము కలిగినదని భావించి, ఆమెను దండు వెంట విడుచుటకంటెఁ దనచేతులతో లోతునీటిలో నట్టటం దిచెద నని పలికెను.

బెడ్ ఫోర్డు ప్రభువు బర్గండిప్రభువుయొక్క సాహాయ్యమును బొంది ఛార్లెస్సును జయించుటకు గొప్ప సేనను బంపెను. దానికి శాలి న్బరీప్రభువు సేనాధిపతిగా నుండెను. అతఁడు చిన్నకొటలను ఫట్టణములను స్వాధీనము చేసికొని, “ఆర్లియన్స్” అను గొప్ప దుర్గమును మట్టడి చేసెను. ఈపట్టణము శత్రువుల పాలయినపక్షమున, ఛార్లెస్

తనరాజ్యమును విడిచి స్వపక్షజనసహితముగా నడవులపాలుగావలసిన వాడే. ఈపట్టణముయొక్క ముట్టడి 1428 వ సంవత్సరము అక్టోబరు నెలలో నారంభయ్యెను. ఈపట్టణము ముట్టడింపఁబడునని ముందుగానే తెలిసినందున రాజసేనలును పురజనులును దానిని గాపాడుటకయి సర్వసన్నాహములును యుక్తసమయముననే చేసికొని యుద్ధమునకు సంసిద్ధులయి యుండిరి. ముట్టడించిన యింగ్లీషుసైనికు లెంతదైర్యోత్సాహములతోఁ బయిరిబడినను ముట్టడింపఁబడిన రాజభటులును పౌరవీరులును నిరుపమానదేశభిమానమహితులయి ప్రాణముల కాశింపక పోరాడి యహితులను బురము చొరనీక దూరమున నిలిపిరి. పురబహిర్ద్వారమునఁ గలిగిన యీశ్వరసమరమునం దింగ్లీషుసేనానాయకుఁ డగు శాలిస్బరీ ప్రభువు నిహతుఁడుకాఁగా నాతనిస్థానమున సహృదయప్రభువు సేనాధిపత్యమును వహించెను.

ఈసమయమునం దామెకుఁ బూర్వరీతినే దేవతాదేశము లగుచునే యుండెను. ఆర్లి యన్సుపట్టణముయొక్క ముట్టడిని విడిపించుట యొకటియు, ఛార్లెస్సును రీమ్సునగరమునందు పట్టాభిషిక్తునిగాఁ జేయుటయొక్కటియు, ఈరెండును దనకు దేవుడు విధించిన యాజ్ఞ లని యామెహృదయఫలకమునందు శిలాక్షరములవలె దృఢముగా నాటుకొనియుండెను. తనకొనఁగబడిన యీశ్వరాదేశమునుగూర్చి తల్లిదండ్రులతోఁ జెప్పటవలనఁ బ్రయోజనము లేదని యెఱిఁగినదయి, యామె సమీపగ్రామమునకు నివసించియుండెను తనమేనమామయింటికిఁ బోయి యాతనికిడ తనమనస్సును విప్పి తనకు విధింపఁబడిన కృత్యమునుగూర్చి వివరములఁ జెప్పెను. ఆచిన్నదానియొక్క నిష్కళంకచరిత్రమునుబట్టియు సత్యసంధతమబట్టియు నవ్యాజ్యదైవభక్తినిబట్టియు నామెమేనమామ యైన లాక్సార్డు శైశవమునుండియు నామెను ప్రాణధికమైన ప్రేమతోఁ జూచుచుండెను. అందుచేత నాతఁ డామెదిప్పి

నదంతయు విశ్వసించి యామెసందేశమును దెలుపుటకయి సమీపపట్టణముయిన 'వొకొలియరు' నకుఁ బరిపాలకుడైన 'బాడ్మికోర్టు' దొరయొద్దకుఁ బోయెను. ఆపరిపాలకుఁ డాతనిమాటలను విని పరిహసించి "యాపిచ్చిపిల్లదానిని రెండుచెంపకాయలువేసి శిక్షింపుముగాఁ దల్లిదండ్రులయొద్దకుఁ బంపివేయుము" అని హితోపదేశము చేసి యాతనిని బంపివేసెను. విఫలమనోభుడయి మరలి వచ్చి మేనమామ యచ్చట జరిగినవృత్తాంతమును జెప్పిననా, ఆమె యంతమాత్రమును నిరుత్సాహురాలు గాక తానే స్వయముగాఁ బోయి బాడ్మికోర్టును దర్శించి మాటాడెదనని వొకొలియరుపట్టణమునకు బైలుదేరినది. మేనమామయు నామెవెంటఁ బోయెను. ఆమె యాపట్టణమును జేరినతరువాత విచారించి యొకదొడ్డయిల్లాలిగృహమునందుఁ బ్రవేశించి మేనమామ వెంటరావప్పుడు తా నెక్కడకుఁ బోవలసి వచ్చినను నొంటిగాఁ బోవక యాగృహిణిని వెంటఁ గొనిపోవుచు వచ్చెను. ఇచ్చటనేకాక మఱియెచ్చటకుఁ బోయినను ప్రతిగ్రామమునందును విశదధచరిత్రులైన యొకయుత్తమాంగనను దనకు సహాయురాలినిగాను నెరఱికురాలినిగాను జేసికొని యామెవెంట మెలఁగుచువచ్చెను. ఈపట్టణము చేరినతరువాత మొట్టమొదట నామె కామండలపరిపాలకునిదర్శనము దొరకుటయే కష్టమయ్యెను. దర్శనము లభించినతరువాత నాతఁ డామెవిన్నపమును సావధానముగాఁ జెవియిచ్చి వినుట యంతకంటెను గష్టమయ్యెను. విన్నతరువాత నాతనిని తోడుపడునట్లుప్పించుట కష్టములలో నెల్ల నధికకష్టమయ్యెను. ఆమెనిశ్చలభక్తియు నీకాగ్రదిత్తతయుఁ గపటములేని నిర్భలవర్తనమును జూచి పట్టణములోనివారందఱును నాకన్య నిజముగా నిశ్చలసాక్షాత్కారము గల భక్తురాలని నమ్మిరి. వారిలో ముఖ్యముగా ప్రముఖులగునగృహస్థు లిద్దఱు తా మామెకు సాయముచేయునట్లు పూనుకొని యాపురపరిపాలకునిచేత రాజున కొక

విజ్ఞాపనపత్రమును వ్రాయించిరి. ఆపరిపాలకుఁ డామెను రాజనొద్దకుఁ బంపుటలోఁ జేసిన సాయమంతయు నొక్కఖడ్గము నిచ్చుటలేప్ప వేతేదియు లేదు. ఆమె మేనమామయు నాతనిమిత్రుఁ దొకఁడును ఋణము చేసి యామె కొకశ్వేతాశ్వమును గొనియిచ్చిరి. ఆమెకుఁ దోడుపడిన పురవాస్తవ్యులలో నొకఁ డామెప్రియాణవ్యయములను భరించెను. తా నప్పటినుండి పురుషవస్త్రములను ధరించునట్టిశ్వగాఢయైనదని చెప్పి యామె యిట్టివస్త్రములను ధరించెను. ఇట్లామె పురుషవేషమును దాల్చి యశ్వారోహణము చేసి యాశ్వరచిహ్నిత మైన ధ్వజమును భుజమున ధరించి రాజసందర్శనార్థము బయలు వెడలెను. ఈచరిత్రారంభమునందు వేయఁబడినది యామె యిప్పటిరూపమే.

ఈపట్టణమునకు వచ్చినప్పటినుండియు తోడుపడుచుండినయిద్దఱు పెద్దమనుష్యులను మఱి నలుగురును నామె కంగరక్షకులుగా నామె వెంట బైలుదేరిరి. చుట్టుపట్ల ప్రదేశములన్నియు శత్రుమయములై యహితపక్ష మవలంబించినవయి యుండినందున శత్రువులచేతిలోఁ జిక్కునుమన్న భయముచేత వారప్పుడు సాధ్యమైనంతవఱకు రాజమార్గములను గ్రామములను తొలగి, చునుష్యులు సాధారణముగా నడవని పెడదారులలోను మహారణ్యములలో బడి పోవలసినవారయిరి. ఇట్లు ప్రయాణపడి కొంతదూరము పోయినపిమ్మట లోయరునడిని దాటి రాజున కనుకూలురయియున్న ప్రజలుగల దేశమును బ్రవేశించిరి. అప్పు డామె తా నార్చియన్ననగరమును విడిపించుటకును ఛార్లెస్సును సింహాసనాసీనునిగాఁ జేయుటకును దేవునిచేఁ బంపఁబడినట్లు బహిరంగముగాఁ జెప్పి సారంభించెను. అది మూఢవిశ్వాస మత్యధికముగా నుండిన కాలమగుటచేత నాచిన్నది చెప్పెడుకథ యెంత యద్భుతముగాను విశ్వాసానర్హముగాను గానఁబడినను సందేహపడక యెల్లవారును దానిని నమ్మి మనదేశమును రక్షించుటకయి దేవునిచేఁ బంపఁబడినదేన

దూతి వచ్చుచున్నదని తోచుపొవగునను గుంపులుగుంపులుగా వచ్చి చూచి సంతోషించుచుండిరి. ఆసమయమునందు రాజు చినాన్ కోట యందుండి, శత్రువులు తానున్న దుర్గమును ముట్టడింతురన్న భీతిచేత నార్లయన్ పురరక్షణయత్నమును విడిచిపెట్టి తాను గహనదేశములకుఁ బాటిపోదలఁచెనుగాని కొందఱు దేశాభిమానుల పోత్సాహముచేతఁ గొంతదైర్యము వహించి యప్పటి కచ్చటనే నిలిచియుండెను. ఇట్టిస్థితి లో జోన్ కన్య చేరువగావుమును జేరి తాను వచ్చుచున్నవార్తను ముందుగా రాజునకుఁ జెప్పిపుచ్చెను. ఆమె చినాన్ దుర్గమునకు వచ్చుట కుత్తరువు వెంటనే పుట్టెనుగానియామెకు దర్శనమిచ్చుటమాత్ర మాలోచనలోఁబడెను. మంత్రులలోఁ గొందఱ తామెక్కుద్రదేవతోపాసకురాలైన మాయలమారి యని పలికిరి; కొందఱ తామె చిత్తభ్రామణముగల యున్నాదినియని పలికిరి; పలువు రామె యెట్టి దయినను మన కిట్టిసమయమునందు సన్నిధికివచ్చిన సాహాయ్యమును నిరాకరించుట యవివేకమని పలికిరి. కడపట నామెను గొన్ని ప్రశ్న లడిగి యుత్తరములను బడయుటకయి యొకసభ నియమింపఁబడెను. ఆమెను బరీక్షించి యాసభవారిచ్చినయభిప్రాయ మామె శనుకూలముగా నుండినందున డోలాయమానమాననుడయియుండిన యాచిఱుతరాజు తుద కామెకు దర్శనమిచ్చుట కంగీకరించెను. రాజామెను మోసపుచ్చవలెనన్న యుద్దేశముతో నామె తనదర్శనమునకు వచ్చినప్పుడు తాను సామాన్యవస్త్రములను ధరించుకొని దిగువను గూర్చుండియుండి తనయాస్థానములోని దొరలకు గొప్ప వేషములు వేసి వారినున్నతస్థానములయందుఁ గూర్చుండఁజెట్టి యుండెనట. ఆమె తత్పూర్వము రాజుమొగ మెప్పుడును జూచి యెఱుంగనిదైనను వేషమాత్రముచేత భ్రామపడక తిన్నగా రాజుకడకే పోయి యాతనికి మ్రొక్కి “ఓమహాప్రభూ! నీకును నీరాష్ట్రమునకును సాయము చేయుటకు దేవునిచేతఁ బంపఁబడిన జోన్ కన్యను నేను;

కీమునగరమునందు నీ వభిషిక్తుడ వగుదువని ప్రకటించుటకు నేనాజ్ఞాపింపఁబడినదానను. ఇంగ్లీషువారితోఁ బ్రతిఘటించి యుద్ధము చేయుటకు నేను సంసిద్ధురాల నయియున్నదానను.” అని ధీరస్వరముతోఁ బలికెను. ఆమాటలవలన రాజునకును సభ్యులకును నత్యద్భుతప్రమోదములు కలిగెను. ఈయద్భుత మిట్లుండఁగా జనులవిశ్వాసమును బురికొల్పినవిత యప్పు డింకొకటి నడచెను. తనసమీపమునుండి యామె నడుచుచుండినప్పుడు సైనికుఁ డొకఁ డామెనుగూర్చి మోటుగా మాటాడఁగా, “ఓయీ! వృత్త్య వత్సానన్నమయియుండ నీకింత తుగ్గుపాటుతగునా?” యని యామె నానిని మందలించెను. ఆభటుఁ డాదినముననే నదిని దాఱునప్పుడు మునిగిపోయి మరణమునొందెను. ఈదైవఘటననుబట్టి యామె యనాగతము తెలిసినమహాత్మురాలని యెల్లవారికిని సమ్మకము కలిగెను. ఆమెవర్తనమును నిపుణముగా పరీక్షింపిన కొలదిని భక్త్యుత్సాహదులయందు నిష్కళంకురాలని తేటపడినను యుద్ధతంత్రములయందుఁ గాని రాజ్యాంగవ్యవహారములయందుఁ గాని విశారదురాలుకాదని మంత్రీవర్గమున కభిప్రాయము కలిగెను. అందుచేత ఛార్లెస్ మరల సందేహందోళితమనస్కుడయి యామెసాహాయ్యము సంగీకరించుటనుగూర్చి యాచార్యసభవారికి విజ్ఞాపనమును బంపెను. వారామెజన్మస్థలమైన డోమ్రోమిగ్రామమునకు మనుష్యులను బంపి యామె పూర్వవృత్తమును పూర్ణముగా విమర్శించి యామెచరిత్రము కిశంకరహితమయినదని తెలిసికొనిరాజాపుణ్యకార్యయొక్కతోడ్పాటును నిస్సంశయముగా సంగీకరింపవచ్చునని శ్రీముఖమును బంపిరి. ఈ యాలోచనలతోను సందేహములతోను రెండుమాసములుగడచిన తరువాతఁదగినయేర్పాటులు చేసికవచమొకటియు నొక దేవాలయమునందుఁ జిరకాలమునుండి మూలఁబడియుండిన పవిత్రఖడ్గమొకటియు తదభీష్టానుసారముగా జీసస్ యొక్కయు తల్లియొక్కయు విగ్రహములు

వేయబడిన ధవళధ్వజమొకటియు రా జామెకిచ్చి యుద్ధయాత్రే కనుజ్జయిచ్చెను. ఆమెపాయ మిప్పుడు పదునేడుసంవత్సరములు. విశ్వాపార్థులయిన కలివడువీరభటు లామె కంగరక్షకులుగా నియమింపబడిరి. ఆమె యశ్వరోహణము చేసి కవచాదులు ధరించి వీరభటుని వలె బురుషవేషముతో బైలువెడలగానే యావటకు నిరాశులయి పలాయితృలై న సైనికులందఱును నామె కీశ్వరసాహాయ్య మున్నదన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముతో ధైర్యోత్సాహములుగలవారయి వీరావేశము నొంది మరల నామెచుట్టును జేరసాగిరి. ఇట్లు చేరిన వీరవార మత్యల్పకాలములోనే యాటువేలవటకును బెరింగెను.

ఈవటకును సేనానాయకులుగా నుండినవారే యీసేనను నడవవలయునో జోకనన్యయే నడవవలయునోయని శంక గలిగినప్పు డామెయే నడువవలయునని జనసంఘము పట్టుపట్టుటచేత లోపల నిష్ఠము లేనివారయినను సేనాధిపతులు పయి కామెకు లోబడి యామెయాజ్ఞానుసారముగా నడవవలసినవారైరి. ఆమె మొట్టమొదటఁ జేసినపని తనదండు వెంట వచ్చినచెడునడతగలపడఁతుల నందఱిని వెడలఁగొట్టివేసి, సైనికులనందఱిని తమదోషముల నీశ్వరునికి నివేదించి క్షమింప వేడుకొనునట్లు చేసి యుద్ధమునకు సంసిద్ధులను జేయుట. ఆమె బ్లాయిస్ పట్టణమునుజేరి యక్కడనుండి యాల్లియన్నపురమునకు ముట్టడివేసియున్న యింగ్లీషుసేనాధిపతులకు దేవునియాగ్రహమునకు పాతులుగాక శీఘ్రముగా పట్టణమును విడిచి తొలఁగ వలసినదని యాజ్ఞాపించుచు లేఖను బంపెను. ఇంగ్లీషుసేనానాయకు లామెయుత్తరమును తిరస్కారభావముతోఁ జూచినట్లునటించిరి. కాని యామె యమానుషశక్తినిగూర్చిన యద్భుతకథ లనేకము లీవటకే వినియున్నందున నామె యాశ్వరసాత్మాత్కారబలమో త్సుద్రదేవతావశీకరణశక్తియో కలయవిజేయురాలని హృదయములలో నమ్మియుండిరి. ఆమె యాపట్టణమును జేరునప్పటికి

చీరటిపడెను ; గాలి ప్రతికూలముగా వీచుచుండెను ; వాన జోరునఁ గుఱియుచుండెను. అటువంటి యసమయమునందు నదిని దాటుటకు సేనాధిపతు లిష్టము లేనివారుగా నుండిరి. ఆమె సర్వమును ననుకూలముగా నుండునని పలికి పడవలెక్కి తక్షణమే నదిని దాటుట కాజ్ఞాపించెను. ధ్వజపటమును జేతఁబట్టుకొని ముందుగా నామె యొకపడవలోనికి దుముకఁగానే సంశయింపక యామెవెంబడినే సైనికు లెల్లరును మహాత్సాహముతో పడవలవఁక నడచిరి. ఇట్లు పడవలెక్కి యాల్లియన్నపురవాసులనిమిత్తమయి తెచ్చిన భోజనపదార్థములను గొని నడిని తరించి సైనికు లామె చెప్పిన ట్లాక్కగడియలో సురక్షితముగా నావలియొడ్డును జేరఁగలిగిరి. ఆమె యీప్రకారముగా శత్రువులశిబిరములచెంతనుండియే తనసేనలతో నడచి వారిని తప్పించుకొనిపోయి 1829 వ సంవత్సరము ఏప్రిల్ నెల 29 వ తేది రాత్రి యెల్లవారు నద్భుతపడునట్లుగా నాల్లియన్నపురమునఁ బ్రవేశించెను. ఆమె యట్లు పురప్రవేశముచేయుఁగానే రక్షకురాలు వచ్చెనని పరమానందభరితులయి పౌరులందఱు నాబాలగోపాలము నొందొరులను దోచికొనుచు నడచి యామెను సందర్శింపవలెనన్న కుతూహలముతో నామెచుట్టును మూగిరి. అప్పటి కర్ధరాత్రి మయినను మార్గాయాసమచేతఁ గడు బడలి యున్నను విశ్రాంతి నొందఁగోరక యామె కరదీపికలు వెలుంగముందుగా దేవాలయమునకుఁ బోయి యచ్చట భక్తిపూర్వకముగా దేవుని బొంగించి కృతజ్ఞతాభివందనములు సమర్పించి, యటుపిమ్మట నాపట్టణములో సత్యంతపుణ్యశీల యని ప్రఖ్యాతిగన్న యొకయు త్తమ గృహిణిగృహమునకుఁ బోయి యామెయొద్ద శయనించెను.

మఱునాటి ప్రాతఃకాలమునందు నిద్రనుండి లేచినతరువాత నామె యుద్ధమునకు సంసిద్ధురాలయి బయలు వెడలెనుగాని జాలిగుండె గలది యగుటచేత నిష్కారణముగా ప్రాణహాని కలుగుట కిష్టము లేని

దయి లోఁబడవలసినదని శత్రుసేనాధిపతి కొకయు త్తరమును వా-
యించి దానినొక బాణాగ్రమునఁ గట్టించి వింట సంధించి శత్రుసేనా-
మధ్యమునఁ బడునట్లు విడిపించెను. అంతేకాక తాను పంతెనపాడుగు-
నను నడచుచు నుచ్చైస్వనముతో ముట్టడినివిడిచి తొలఁగిపోవలసినదని
యింగ్లీషుసేనలకు వినఁబడునట్లుగాఁ గేకలువేసెను. అయినను శత్రు-
సేనాధిపతు లివ్వడును వెనుకటివలెనే యామెయు త్తరములను గాని
మాటలనుగాని సరకుచేయక యవమానవాక్యములు పలికి యామెను
బరిహసించిరి. పయికి వారెంతబింకమును జూపినను లోపల వారు భయ-
భ్రాంతులు కాకుడినవారు కారు. జోన్ కన్య తన విజయధ్వజమును
బైకెత్తుకొని ధనుర్విముక్తమైన బాణమువలె సెంటులూపుకొటవైపు
శత్రుసైన్యములమీఁదికి గుట్టమును దుమికించెను. సైనికులును ధైర్యో-
త్సాహములతోఁ బరుగిడి వైరివారమును దలపడిరి. మూడుగుంటలకా-
లము ఘోరయుద్ధము జరిగినతరువాత ఇంగ్లీషువారు పరాజితు లయిరి.
జోన్ కన్య దయార్ద్రహృదయముతో నడ్డుపడి కాపాడినవారు నలువది
యేఁబదిమంది గాక కొటలోనియింగ్లీషుసైనికు లందఱును సంహరిం-
పఁబడిరి. మఱునాఁడు పండుగుదిన మగుటచేత యుద్ధమునిలువఁబడి
నందున, జోన్ తనపక్షమువారితోఁగలిసి యీశ్వర ప్రార్థనలతోను భజ-
నలతోను నాఁడు కాలము గడపెను. మఱునాఁటియువకకాలమున
నెప్పటియట్ల తనజయపతాకతో జయలక్ష్మి సాకారయ్యునట్లు సేనా-
ముఖము నలంకరింపఁగా లాహైర్ మొదలగు ఫ్రెంచి సేనానాయకులు
తమసైన్యములతో శత్రువుల కభిముఖముగా నడిచిరి. నాఁడు పగలం-
తయు మహాహవము జరిగి యెక్కడఁజూచినను జోన్ సేనలకే జయము
కలుగుచు రాఁగా సాయంకాల మగునప్పటికి బాస్టిల్ దుర్గ మొక్కటి
తక్క శత్రువులకొట లన్నియు ఫ్రెంచివారియధీనము లయ్యెను. ఆమె
యూరూప్రీ పట్టణముకుఁబోయి సుఖనిద్రపొంది తెల్లవాఱుజామున మరల

యుద్ధయాత్రకు వెడలెను. బాస్టిల్ దుర్గమును సాధించుట యసాధ్య-
ము గనుక స్వల్పసైన్యముతో దానిపై వెడలుట కర్తవ్యము కాదని
హితముచెప్పి సేనాధిపతు లామెను నిరుత్సాహపఱచినను, ఆమె యిం-
మాత్రమును వెనుకంజవేయక లగ్గులుపట్టి యాకొట సాధించుటకు
నిశ్చయించి యాకొటవంక నడచెను. కొటముం దామెవిగ్రహము
కంటఁబడఁగానే ఫ్రెంచిసైనికులయొక్క దేహము లుప్పొంగి పోయెను ;
ఇంగ్లీషు సైనికులయొక్కగుండెలు పగిలిపోయెను. అది చదువుకొన్న
వారును గూడ నేకరీతిగా మంత్రములను మహిమలను నమ్మినకాలమగుట
చే, నామె యుద్ధదేవతలతోఁబాటు కలదని ఇంగ్లీషుసేనలలో నెల్లను
నమ్మకము వ్యాపించెను. లగ్గులు పట్టుటకయి స్వయముగానే యామె ని-
చ్చైనయెక్కి కొటగోడమీఁదికిఁ బ్రాకుచుండెను. అప్పుడు శత్రువులచే
విడువఁబడిన బాణమొకటివచ్చి కంఠమునందు గుచ్చుకొనఁగా నామె
పట్టువడలి జలపూర్ణమయిన క్రిందికందకములో తలక్రిందుగా కూలెను.
ఇంగ్లీషువా రామెను బట్టుకొనుటకుఁ బ్రయత్నించిరిగాని యింతలో
నామెపక్షమువారు వచ్చి యామెను సురక్షితమయిన స్థలమునకుఁ
గొనిపోయిరి. గాయముయొక్క బాధచేత నామెకన్నులనుండి కొంచె
ము నీరు కాఱెనుగాని యామె వెంటనే ధైర్యమవలంబించి తనచేతుల
తోనే బాణము నూడఁ బెఱికికొని కట్టు కట్టించుకొని మరల రణరంగ-
మును బ్రవేశించెను. తాను గాయపడుదు నని యామె యీవఱకే
చెప్పియుండినందున సైన్యములో నిందుమూలమునఁ గొందలపాటు వుట్ట-
లేదు. ఆమె యాకస్మికముగా మరల సమరతలమునఁ బొడచూపఁగానే
ఫ్రెంచిసైనికులయంతరంగము లద్భుతప్రమోదరసతరంగితము లయి
ద్విగుణితోత్సాహవంతము లయ్యెను. తాము కొటగోడనుండి కూలఁ
ద్రోయుటచే నరచచ్చిన దనుకొన్నకన్న కన్నులయెదుట మరలఁ
బ్రత్యక్షము కాఁగానే ఇంగ్లీషుసైనికులస్వాంతములు భయభ్రాంతము

లయి ద్విగుణీకృతనిరుత్సాహవంతము లయ్యెను. భయజ్వరావేశవివశులైన యీ యైనానికులుకొదలు మృత్యుపుత్రమమొగముల వేలఁగా వివర్ణులయి ప్రతివక్షులపక్షమున దేవత లాయుధపాణులయి నలిచి తమసేనలను తుత్తుమురుగా నఱకుచుఁ దమమోలఁ గనఁబడుచున్నవారని సంధి యెత్తినవారివలెఁ బ్రలిపించుచుఁ గాలుచేతులాడక పెట్టిచూపులు చూచుచు తడఁబడఁ జొచ్చిరి. ఆసంక్షోభమును జూచి యింగ్లీషుసేనానాయకుఁ డగు గ్లాడ్సుడేలు తనసేనలో నెల్ల శూరాగ్రేసరులనఁదగిన వీరభటులను వెంటఁగొని కోటలోపలఁ బ్రవేశించి పోరాడవలెనన్న చింతతో వంతెనమీఁదినుండి కోటగవనివంకఁ బోవుచుండఁగా, జోన్ కన్య యాతనిని తొరసింది యంతటనైనను లోబడవలసినదని యాజ్ఞాపించెను. అతఁడామెమాటలను లక్ష్యము చేయక ముందువంక నడచుచుండఁగా, ఫ్రెంచివారు వేసిన పిరంగిగుండొకటి తాకి వంతెన విఱిగి దానితో సేనాధిపతియు వీరభటులును నదిలోఁ గూలి సంఘాతమరణము నొందిరి. ఇంతటితో సామ్రాజ్యజయము ఫ్రెంచివారికిఁ గలిగెను. హతశేషులెదిరింపనైనను బ్రయత్నింపక కాలుచేతులు కట్టి యొప్పింపఁబడినవారివలె ఫ్రెంచిసైనికులకు దాసులయి లోబడిరి. ఈమూఁడు దినములయుద్ధములోను ఇంగ్లీషుసైనికులు దాదాపుగా నేడనిమిదివేలు మృతినొందిరి. ఇట్లు నిరుపమానవిజయశోభితయయి యామె స్వస్థముతోఁ బురప్రవేశము చేయునప్పుడు పౌరుల జయజయనినాదములు మిన్ను ముట్టెను ; ప్రతిదేవాలయమునందును విజయసూచకములైన జయఘంటలు మ్రోగెను. ఆమె యిట్లు ప్రజలసాధువాదములతో దేవాలయమునకుఁ జని సవినయముగా దేవునిఁ బ్రార్థించి కృతజ్ఞతాపూర్వకవందనశతము లర్పించెను. ఇప్పటికి జోన్ చేసిన మొదటి ప్రతిజ్ఞ నెఱవేఱినది. ఈశ్వరునియెడల నవ్యాజభక్తివిశ్వాసములు గలయొకప్రాణి లోకములో నెంతటియద్భుతకార్యములను నిర్వహింపఁ గలుగునో దీని

వలనఁ దేటపడెను గదా! ఈవిజయదినము మొదలుకొని జనులీమెను “ఆర్లియన్సుకన్య”యని పిలువఁజొచ్చిరి.

జోన్ కన్య యార్లియన్సునగరముయొక్క మట్టడిని విడిపించిన మఱునాఁడే తనప్రతిజ్ఞాశేషమును నెఱవేర్చుటకయి బైలుదేఱఁ బ్రయత్నముచేయ నారంభించెను. రీమ్సునగరమునందు ఛార్లెసును పట్టాభిషిక్తునిగాఁ జేయువఱకును తనకీశ్వరుఁ డిచ్చినయాజ్ఞను తాను చెల్లించినట్లు కాదని యామె దృఢముగా నమ్మియుండెను. అందుచేతఁ దనకుఁ గలిగిన గెలుపున కుబ్బకయు దారిఁబడలికను గణనచేయుకయు మెయినెల పదవ తేదీనే యామె ఛార్లెసునగరమును విడిచి బ్లాయిన్ పట్టణమును జేరెను. అక్కడనుండి యామె యెంతదీనముగాఁ బ్రార్థించుచులేఖల సంఖ్యను ఛార్లెసునైత్రోవపొడుగునను బహుస్థలము లింగ్లీషు సేనలచే నాక్రమింపఁబడియున్నందున తానున్నతావు కదలి రీమ్సునగరమునకు వెడల సాహసింపకుండను. అది యట్లుండ నిచ్చట నార్లియన్సునగరములోని సేనాధిపతులు తాముకూడఁ గొన్నివిజయముల నొంది పేరు నడవలయు నని యింగ్లీషు సేనాధిపతియైన సపోకుప్రభువుచే రక్షింపఁబడుచుండిన బార్గోదుర్గమును సాధించుటకయి సేనలతో వెడలి బహుదినములు పోరాడియు నేమియు చేయ లేకపోయిరి. ఈవార్త తెలియఁగానే జోన్ కన్య వానిశ్రీయము నిమిత్తమయి వచ్చెను. ఆమె రాకవలన ఫ్రెంచి సేనలలోనుత్సాహ మపరిమితముకాఁగా నవలీలగా విజయము కలిగెను. అక్కడ జరిగిన ఘోరయుద్ధమునందు సపోకుప్రభువు పట్టుకోఁబడి కారాబద్ధుఁడుగాఁ జేయఁబడెను. ఇట్లు బార్గోదుర్గము లోబడఁగానే యితరదుర్గములను రక్షించుచున్న ఇంగ్లీషుసైనికులు శత్రువుల నెదిరించుటకై నఁ బ్రయత్నించక యంతవఱకును మహాధైర్యశాలి యని ప్రసిద్ధిగన్న టాల్బాటనుతమ సేనానాయకునితోఁ గలిసి పలాయితులయిరి. సాటో

యను గ్రామమువద్ద జరిగినమహాయుద్ధములో స్కేల్సుప్రభువు, హంగ
రుపోద్ధుప్రభువు, తాల్పాటు మొదలైన ప్రసిద్ధులయిన ఇంగ్లీషు సేనానా
యకులు జోన్ కన్యకు లోబడిరి. దైవమాయయేమోగాని యీ యుద్ధ
మునం దింగ్లీషుసైనికులు రెండుమూడువేలమంది చంపబడినను ఫ్రెంచి
సేనలో నొక్కడే హతుడయ్యెనట! జయము సంపూర్ణముకాగానే
జోన్ కన్య తన సైనికులనువారిచి వృధాసంహారమును మాన్పి గాయపడి
నవారిగాయములకు చికిత్సలు చేయుచు, ప్రాణోత్క్రమణదశయం
దున్నవారి కీశ్వరభక్తిని గఱపి చిత్తశాంతిని గలిగించుచు, నుత్సాహ
మతో బనిచేయఁజూచెను. తరువాత నామె సల్లే యను స్థలమునం
దున్న రాజును గలిసికొని యీనూతనవిజయవార్తను స్వయముగాఁ
దెలిపి, పట్టాభిషేకార్థము తత్తణమే బైలువెడలునట్లు రాజును బురికొ
ల్పెను. ఛార్లెస్సు మనస్సులో భయము విడువనివాడయినను, ఆమెకు
మాటుమాట చెప్పలేక జీన్ పురమువద్ద పదిపండ్లొండువేల సేనలను
గూర్చుకొని యామెవెంట రీమ్సునగరమునకుఁ బోవఁ బ్రయాణమ
య్యెను. అతఁడు జోన్ కన్యయొక్క యమూల్యసాహాయ్యముచేతి త్రోవ
పొడుగునను నున్నట్రాయ్స్ మొదలయిన పట్టణముల ననాయాసముగా
స్వాధీనము చేసికొనుచుఁబోయి జూలయినెల 16 వ తేది సాయంకా
లము జోన్ కన్య యశ్వారుఢయై తనప్రక్కను జనఁగా సురక్షిత
ముగా రీమ్సునగరమునందుఁ బ్రవేశించెను. ఆమెకునాడే రాజయొక్క
పట్టాభిషేకమహోత్సవము మహావైభవముతో నడిచెను. విత్రమైన
యీసంస్కారము జరుగుచున్నంతవఱకును జోన్ కన్య తనస్వజనులమును
జేతఁబట్టుకొని రాజప్రక్కను వేదికడ నిలువఁబడియుండెను. ఈవైదిక
కర్మ ముగియఁగానే యాకన్యదేహము పులకింప కన్నులనానందబాష్ప
ములుగార వినయమతో రాజుపాదములమీఁదఁబడి “ఓమహారాజా!
అల్లయన్ననగరముయొక్కముట్టడి విడుటయు మీరిక్కడ పట్టాభిషేక్తు

లగుటయు నామూలమున జరగవలెనని యుద్దేశించిన భగవత్సంకల్పము
నెఱవేటి, నేను ధన్యురాలనైతిని.” అని విన్నవించెను. ఈశ్వరుఁడు
తనకు నియమించినయాజ్ఞ పూర్ణముగా నెఱవేఱినందునఁ దా నిఁకఁదన
యూఁకిఁ బోయి తొంటియట్లు యుండుటకయి యామె యభిలషించెను.
ఆమె యక్కడనున్న సమయములో నామెతండ్రియు మేనమామయు
నచ్చటికివచ్చిరి. వారిని జూడఁగానే స్వగ్రామమునకుఁ బోవలెనన్నయభి
లాషము మఱిత హెచ్చఁగా వారివెంట తొమ్మిదిగ్రామమునకుఁ
బోవ ననుజ్ఞయియ్యవలసినదని యామె రాజును బ్రార్థించెను. అయినను
రాజామెవలన నికను మేలును బొందవలెనన్న యాశతో నామె
పోక కనుమతింపక పోయెను. అందుచేత లోపలఁ దన కెంతయిష్టము
లేకపోయినను, ఈశ్వరుఁడు తన్నుఁ జేయుచున్నపని యంతే యని
నమ్మినదైనను, రాజాజ్ఞ నుల్లంఘింపఁజాలక యందు నిలువవలసినద
య్యెను. రాజు మూడుదినములు రీమ్సునగరమునందుండి యచ్చటనుండి
జోన్ కన్య వెంటరాఁగా నైదుకోసులదూరములోనున్న యొక పుణ్య
స్థలమునకు తనకృతజ్ఞతను దెలిపి యీశ్వరునికి వందనములు సమర్పిం
చుటకయి పోయెను. అతఁ డచ్చటనున్నప్పుడు జోన్ కన్యను బిలిచి
కావలసినవరములను గోరుమని ప్రార్థించెను. ఆమె తనకొకవము
నిమిత్తమయి యియ్యఁదలఁచిన బిరుదులను బహుమానములను సమ
స్తమును నిరాకరించి తనగ్రామమువారి కప్పఱియింపి పన్నులు లేనండ
ననగ్రహింపవలసినదని వేఁడెను. ఆమె కోరినట్లప్పుడనుగ్రహింపఁబడిన
రాజశాసనము తరువాత నన్నాఱు సంవత్సరములవఱకు నవిచ్చిన్న
ముగాఁ జెల్లెను.

రాజిల్లు విజయయాత్రలు చేయుచు ఫ్రాన్సుదేశమునకు రాజ
ధానియైన పారీసునగరమును సమీపించెను. జోన్ యుద్ధములయందు
మునుపటివలెనే ధైర్యసాహసములను సహనమును గనఁబఱుచు చుండి

నను, తా నీశ్వరాజ్ఞానుసారముగావర్తించుచున్నదానని భావింపనిదయి
యప్పటియత్సాహమునుచూత్రము లేనిదయి యుండెను. రాజు
సెంటు డెసిస్ దుర్గమును డి తనపూర్వరాజధానిని జూచెను. రా జాదుర్గ
మును విడిచి కదల నొట్లకున్నను జోన్ కన్య సేనలను నడుపుకొనిపోయి
మొదటియగడితను దాటెను. అప్పు డాపట్టణము నింగ్లీషుసేనాధిపతు
లను బర్గండిప్రభువును పదివేలసేనలతోఁ గాపాడు చుండిరి. ఆమె
యగడితను దాటి కొంతదూరము సాగఁగానే ముందు జలపూర్ణ
మయి దుస్తరమైన మహాపరిఖ యిఁకొకటి కావవచ్చెను. ఆమె య
క్కడనుండి పూర్వ ితినే పట్టణమును శ్రేంచిరాజనధీనము చేసి లోబడ
వలసిన దని యింగ్లీషు సేనాధిపతుల కాజ్ఞాపించినను, వా రామాటలను
సరకుసేయక గేలి సేయుచు శరవర్షమును గురిపింప నారంభించిరి.
అక్కడనుండి వెనుక మరల వలసినదని శ్రేంచి సైనికు లామెను
ప్రార్థించిరి గాని యామె వెనుకంజ వేసినదికాదు. ఆమెకాలి కొక
గొప్పగాయము తగిలినను బాధ దుస్సహముగా నుండినను కాలుగడలు
పక యొకదిబ్బచాటున నిలుచుండి సేనలను ముందుకు నడవ నుత్సాహ
పఱుచుచుండెను. చీకటిపడినతరువాత శ్రేంచి సేనానాయకుఁ డామె
వద్దకు వచ్చి యామెను వెనుకకుఁ బంపివేసెను. ఈయపజయమువలన
హృదయము చెదరినదయి యామె తా నెప్పు డీశ్వరాజ్ఞకు విరుద్ధముగా
నడుచుచున్నందున ముందుగా దేవుఁడు తన కీయాపహ్రాపమున హిత్తో
పదేశము చేయుచున్నాడని తలచి యిఁక ముందు యుద్ధసంబంధ
మును నడలుకొన నీశ్వరించుకొనెను. అమె రాజనన్నిధియండి తొలగి
స్వగ్రామమునకుఁ బోవఁదలఁచెనుగాని రాజును తదాస్థానమునందలి
ప్రముఖులును సమ్యక్తింపక యందేకొంతకాల ముండునట్లు బహువిధ
ములఁ బ్రార్థించి యొడఁబఱచిరి. అంతట రా జక్కడనుండి వెనుక
మరలి బోయెన్ పట్టణమునందు శీతకాలము గడచువఱకును నిలిచెను.

ఇక్కడనున్న కాలములో రాజామెకు ప్రభిష్టమును నామె కటుంబ
మునకంతకు ప్రభుపట్టమును నొసఁగి గౌరవించెను. ఇట్లెన్నిగౌరవములు
వచ్చినను జోన్ తనపూర్వవేషమును మార్చుకొనక, శుద్ధహృదయయై
తనకాలము నీశ్వర సేవయందుఁ గడపుచుండెను.

ఇంగ్లీషు సేనలును బర్గండిప్రభువు సేనలును వచ్చి శ్రేంచివారి
దైన కాంపేనుదుర్గమును ముట్టడించిరి. ఆపట్టణమును విడిపించుట
కయి కొంతసేనతోఁ బోయి జోన్ కన్య శత్రువులను తలపడెను. ఆమె
యుద్ధమునం దనన్యసాధారణశౌర్యమును గనఁబఱచి పోరాడినను,
కడపట శత్రువులచేఁ బట్టుపడి కారాబద్ధురాలుగాఁ జేయఁబడెను.
ఆమెపాటును జూచి తమప్రాణములైన నిచ్చి యాధీరురాలిని విడిపింప
వలసిన శ్రేంచిసైనికులు పౌరుషమును విడనాడి స్వప్రాణరక్షనార్థము
పాటిపోయిరి. అప్పు డింగ్లీషుసేనలలో శ్రేంచిరాజ్యమంతయుఁ దమకు
లోబడినంత సంతోషము కలిగెను. ఆమె వచ్చునంతవఱకును తా
మెక్కడఁ జూచినను జయము పొందుచుంటిమనియు, తమయావదల
కెల్ల నామెయే మూలమనియు, ఆమె దయ్యములసాహాయ్యమునఁ
దమ్ము పరాజితులను జేయుచువచ్చినదనియు, ఆమెను మరల ప్రాణము
లతో విడిచినపక్షమున తమముప్పు నిశ్చయ మనియు, ఇంగ్లీషువారు
నమ్మి యామెయెడల సత్యంతక్రిధులయి యుండిరి. అందుచేత నొకశ్రీ
యామె మంచికైస్తవభక్తురాలనియు నీశ్వరప్రసాదముగలదనియు చెప్పి
నంతమాత్రమున పారీసునగరమునం దాశ్రీని బ్రతికియుండఁగా బట్ట
లకు నిప్పంటించి కాల్చి చంపిరి.

ఆఱుమానములు చెఱసాలయందున్నతరువాత జోన్ కన్య నా
కాలమునం దింగ్లీషురాజయిన హెన్రీ యున్నటువంటి రుయాన్ పట్టణ
మునకుఁ గొనిపోయిరి. యుద్ధమునందుఁ బట్టుపడిన శత్రువీరుల నాదర
మతోఁ జూచుట యాచారమయినను, ఇంగ్లీషువారు యుద్ధధర్మము

లను పాటింపక నీతిమాలినవారయి జోన్ కన్యయెడల మిక్కిలి కూర్చి
ముగాఁ బ్రేమ రిందిరి; ఈమెకాళ్ళకు సంకలలు వేసి పగలెల్లను బం
ధించి యుంచుచు వచ్చిరి; రాత్రులు మొలకు బలమైన యినుపగొలు
సును జుట్టి కట్టి కదల మెదల నవకాశము లేకుండఁ జేయుచువచ్చిరి.
వా రామెప్రాణముల నేలాగునైనఁ దీయ నిశ్చయించుకొన్నందున,
దయ్యములను వశపఱచుకొని యాశ్వరద్రోహిణి యయ్యెనన్న
మహాదోషము నామెయం దారోపించి విచారణనిమిత్త మామెను
మతాచార్యులయధికారమున కొప్పగించిరి. లౌకికవ్యవహారాను
సారముగా విమర్శించెడుపక్షమున నామెయం దారోపించఁదగిననేర
మేదియులేదు. వారు చేయఁదగినదంతయుఁ గొంతవిడుదల సొమ్మును
స్వీకరించియో శత్రువులచేఁ బట్టువడిన తమవారికి పరివర్తనము
గానో యామెను విడువవలయుటతప్ప వేరేదియు నుండదు. ఈవి
మర్మ పయికి న్యాయముగాఁ గనఁబడుటకయి వన్నినతఃక్రమేగాని
న్యాయాధికారులుగా నిర్ణయింపఁబడిన యాచార్యపీఠమువా రావఱకే
యామెకు ప్రాణాంతదండనమును విధింప నిశ్చయించుకొని యుండిరి.

ఆమె నావఱకు రహస్యముగా పదునేనుమాఱులు విమర్శించి
నను, ఐహిర్మగముగా విచారణచేయుటకయి 1431 వ సంవత్సరము
ఫిబ్రవరినెల 21 వ తేదిని ధర్మాధికారులవద్దకుఁ దెచ్చి నిలిపిరి. ఆమె
పక్షమున వాదించుటకయి న్యాయవాదుల నెవ్వరి నంగీకరింపలేదు.
ఆమె కప్పడున్న బలవంతయు తాను నిర్దోషురాలనని దృఢముగా
నమ్ముచుండుటచేఁ గలిగిన ధైర్యబలమును పరమేశ్వరభక్తిబలమును.
ఈరెండుబలములును గలిగియుండుటచేత నణుమాత్రమును జంకక
విపక్షులమందు నిశ్చలురాలయి నిలిచియుండెను. వక్రస్వభావులైన యా
ధర్మాధికారు లామె నేమాయోపాయముచేతనైనను వంచింది ప్రా
శ్నలువేసి పద్మద్రోసి దోషురాలనిపింపవలెనని కుతంత్రములు పన్ని

కుయుక్తులు చూపి యేమేమో ప్రశ్నలువేసిగాని యామె చెప్పిన
యుత్తరములలో దేవివలనను నామెయందు దోషారోపణము చేయుట
కవకాశము దొరక లేదు. నీవు పురుషవేషము నేలవేసితివని వా రడిగి
నప్పు డామె యాశ్వరాజ్ఞానుసారముగా వేసితివని యుత్తరమిచ్చెను.
ఆమె యాశ్వరద్రోహిణి యని సిద్ధాంతము చేయుటకై యాయంశ
మే ప్రబలమయినట్లు వివేకహీనులైన యామతాచార్యులదృష్టి కప్పడు
కనుపట్టెను. విచారణసమయమునం దామెవర్తనమును జూచుచుండిన
యొకయింగ్లీషువాడు “ఈయుత్తరకన్య యింగ్లీషుజాతి దయ్యెనా
యెంతటి శ్లాఘుర్హురాలుగా నుండును!” అని పలుకుచు నాశ్చర్య
పడెను. అప్పుడు ధర్మాధికారు లామెకు దయ్యలమారితనము నా
రోపించుచు పండ్రిండు నేరములు మోపిరి. పాదీనునగరవిద్యాగురు
పీఠమువారు వారితీర్పును స్థిరపఱచిరి. ఆమె చెఱసాలయం దుంచఁబడిన
తరువాత సంవత్సరమున కనఁగా 1831 వ సంవత్సరము మెయి నెల 24వ
తేదిని మతాచార్యు లామె యపరాధినిగా నిర్ధారణము చేయఁబడెనని
బహిరంగముగాఁ దెలిపిరి. తరువాత వారము దినముల కొక మతాచా
ర్యుడు ధర్మాధికారులచే నియమింపఁబడి యామె యున్న కారాగృహ
మునకుఁ బోయి యాదినముననే యామె రుమాన్ పురియఁదలి యం
గళ్యవాడవద్ద తగులఁబెట్టఁబడునట్లు తీర్పు చేయఁబడెనని చెప్పెను.
తనకు విధింపఁబడిన యాకూర్మరమరణదండనవార్తను వినఁగానే ధైర్య
మును గోలుపోయి యామె దీనముగా విలపించెనుగాని శీఘ్రముగానే
మరల ధైర్యమవలంబించి శాంతచిత్తయయ్యెను. ఆయుధపాణులైన
యెనిమిదివందల యింగ్లీషుభటు లామెను కాచి రాఁగా నామె వధ్య
స్థానమునకుఁ గొనిపోఁబడెను. ఆమె త్రోవపొడుగునను తనయాత్మ
నీశ్వరసమర్పణము చేయుచు భక్తిపూర్వకముగా నొవర్చిన నిష్క
ళంకప్రార్థనలను విని చూడవచ్చినవారనేకులు కంటఁ రడి పెట్టి యేమవ

సాగిరి; ఆమె కీశిక్ష కలిగించుటలో సహకారులయి యామె చావును జూచి సంతోషింపవలెనని బైలుదేతినవారు సహిత మనేకులు గుండెలు పగిలి నడిదారినుండి వెనుకకు మరలిపోయిరి. ఆమె వధ్యస్థానము నకుఁ గొనిపోబడునప్పటికే నిర్దయులైన మతాచార్యులక్కడ కావ్యములను బేర్పించి చితి నమర్చి తమకూర్కెరాతకృత్యమును నెఱపుటకు సంసిద్ధులయి తమ ద్వేషాగ్నికి బలిపెట్టదలచిన యానిష్టోఘురాలిరాకను వేచి యుండిరి. దుఃఖకర మయిన తరువాతి కూర్మహింసాకర్మమును పెంచి చెప్పట యుదితము కాదు. ఆమె చితిపయికెక్కి, వెనుకవైపున పాతిపెట్టబడిన నిలుపుగుంజ కంటగట్టబడి నిలిచి, విన్నప్తమయిన కంఠస్వరముతో తనదోషములను మన్నింప నీశ్వరుని ప్రార్థించి, తన యెడల నపరాధులైనవారి నందఱిని క్షమింప భగవంతుని వేడి, యీ శ్వరేచ్ఛ నెఱవేటును గాక యని పలికి యూరకుండెను. ఆమాటలు చెవినిబడఁగానే యామె సపహసంప నిశ్చయించుకొనివచ్చినవారు సహిత మనేకులు కన్నుల నీరుకార రోదనము చేయఁజొచ్చిరి; ఆమెకూర్కె వధను గన్నులారఁజూచి సంతోషింపవలెనని వచ్చి యున్న తాననముల నలంకరించుచున్న దయాశూన్యులైన మతాచార్యులనేకు లచ్చట నిలువలేక బలివేదికను దిగి వెడలిపోయిరట! మతపిశాచా వేశపరవశులయి దయాధర్మదూరులయి యుండు మతాచార్యకొతులను మించుప్రకృత రాక్షసులు లోకములో వేటొక దుండఁజూలరుగదా! కావ్యమునకు నిష్పండింపబడిన యల్పకాలములోనే త్రేతాగ్నులని చెప్పదగిన విరోధులగు యింగ్లీషువారి కోర్కెగొని మతాచార్యుల ద్వేషాగ్నికి పరిజ్వలితమయిన కావ్యాగ్నికిని నిర్మలచరితయయిన యాసాధ్యమణియొక్క యనిత్య మాహాతి యయ్యెను. ఈకూర్కెహత్య మగియునప్పటికెల్ల నెల్లవారి మనస్సులను తాము దేవదూతను నిష్కారణముగాఁ జంపి పాపము కట్టికొంటున్న విచారము కలిగెను. కొందఱు యామెదేహము

దహింపబడుటకు మాటుగా తమదేహములు దహింపబడిన మేలుగ నుండునని తలచిరి. మూఢవిశ్వాసములను మతోన్మాదమును మనుష్యులమానుషత్వమును రూపుమాపి వారిచే నెటువంటి కూర్కెకృత్యములను జేయింపజాలవు? అటువంటి యమానుషశౌర్యమే యీకాలము నందుఁ జూపబడినపక్షమున శత్రువులు సహిత మామెను శ్లాఘించి పూజించి యందురుగదా! ఈనరహత్య కొడిగట్టిన స్వదేశీయులైన మతాచార్యులకును పరదేశీయులయిన యింగ్లీషువారికిని నిది తీఱని యపకీర్తిగా నున్నది. పాపకార్య మెప్పుడును జయప్రసము కాదు. స్వప్రయోజనార్థముగాఁ దమపక్షము చేసినబర్పిండ్లపింఛ వెనురు తిరుగుటచేతను క్షంతవ్యముగాని యీకూర్కెహత్యవలనఁ గలిగిన జనద్వేషముచేతను కృమికృమముగా యింగ్లీషువారు ప్రాన్తిస్వదేశములోని తమ రాజ్యమునఁ తమ నల్పవశిష్టముగాఁ గోలుపోయి స్వదేశమునకు మరల వలసినవారయిరి. ఆకస్మికామణివలనఁ దా నంతయ హింసకారము నొందిముఁ దనయువక ర్చి తననిమి త్తమయి శత్రువులపాలయి సంవత్సర కాలము చెఱసాలయం దుండినప్పు డామెను విడిపించుటకయి ప్రయత్నింపక యుపేక్షించిన ఛార్లెస్ రాజును మిత్రిద్రోహియు మహాపాపియు నని చెప్పవచ్చును. ఇట్లు ఛార్లెస్ రాజ్యలాభమునుబోది చిరకాలము పాలనము చేసినవాడయ్యును మనశ్శాంతి లేక తుదకుఁ దన కొడుకే తనకు పితము పెట్టునన్న భీతిచేత నాహారమును వినర్జించి పస్తుపడి కృతఘ్నున కర్హమయిన యపాత్రపుచానే చచ్చెను. విమర్శముని పేరుపెట్టి న్యాయాధికారులచుని ధర్మస్థానమునఁ గూరుచుండి యన్యాయముగా నిరపరాధికి మరణదండనమును విధించిన పాపము మనస్సులను బాధింపఁగా మతాచార్యసంఘమువారు 1456 వ సంవత్సరమున మరలా రీమునగరమునందుఁ గూడి పునర్విమర్శచేసి వెనుకటి తీర్పును తిప్పివేసి జోన్ నిరపరాధినియని తీర్పుచెప్పిరి. దొంగలుపడి మాటునెలలకు

కుక్క మొటిగినదన్నట్టు నిర్దోషిణి చువబడిన యిరువదియైదు సంవత్సరములకు గురువీరమువారు చేసిన యీతీర్పు నెంతని మెచ్చుకోవచ్చును! ఈసాధ్వియొక్క యత్యద్భుతకార్యములను వర్ణించుచుఁ దరువాత కవులు ప్రబంధములను జేసిరి ; విద్యద్దాయకులు నాటకములను గీతములను రచించి యాడి పాడిరి ; దేశమందంతటను బహుస్థలములయందు దామెకు ప్రజలును ప్రభువులును ప్రతిరూపములనునిలిపిరి. రుమాక పురమునం దామె యగ్నిలో నాహుతి చేయఁబడిన వేదికయందు సుందరమయిన మందిరము కట్టఁబడి యామె గుణవర్ణనము శిలాక్షరములుగా నిగనిగలాడు పాలణాలపముని చిత్రింపఁబడెను.

—

Mrs. ELIZABETH FRY.

ఎలిజబెత్ ఫ్రైదారసాని.

ఫ్రైదారసాని 1780 సంవత్సరము మెయి నెల 21 వ తేదీని ఇంగ్లండుదేశమునందు జనన మొందెను. ఆమెతండ్రి పేరు జాన్ గర్నీ ; తల్లిపేరు కేథరైన్ బెల్. ఆమెతల్లిదండ్రు లిరువురును ధనసంపన్ను లయి సుప్రసిద్ధము లయినవంశములయందు జనియించినవారు. తండ్రి మహా ధనసంపన్నుడు ; తల్లి విద్యారూపగుణసంపన్నురాలు. ఎలిజబెత్తనునది పసితనములో జననీజనకులీమెకుఁబెట్టిన కన్యకానామము; ఫ్రైయనునది వివాహబంధమువలనఁ గలిగిననామము. తల్లిదండ్రులకుఁ గలిగిన పండ్రెండుగురు బిడ్డలలో నీమె మూడవది. ఈమెకు తోడఁబుట్టినవాండ్రు నలుగురును తోడఁబుట్టినవడుచు లేడుగురును నుండిరి. బాల్యమునం దీమె నుఱుకుఁదనమును సూక్ష్మబుద్ధియుఁ గలదియే యైనను విద్యయందంతగా శ్రద్ధవహించి పేరుపొందినదికాదు. శైశవమునం దీమె పుష్పములయందును సృష్టివైచిత్ర్యములయందును ప్రీతికలదయి, తల్లివెంట నుద్యానవనమునందుఁ దిరుగునప్పుడు వృక్షలతాదులయొక్కయు పుష్ప పల్లవాదులయొక్కయు సౌందర్యమున కాశ్చర్యపడుచు డెందమునందా నందించుచుండెను. ఉత్తమప్రవర్తనము గలదియు విద్యావక్త్రము నైన తల్లియొక్క సుగుణసంపదనుబట్టి యీచిన్నది దుర్మార్గహృదయయి బీడలయొక్కయు వ్యాధిగ్రస్తులయొక్కయు నిండ్లకుఁ బోయి యువచారములచేతను మంచిమాటలచేతను వారి నాదరించుచు వచ్చెను. ఉగ్గుపాలనాటినుండియు పరోపకారచింతను గఱపిన యీయుత్తమమాతను గోలుపోవలసినదురస్థ పండ్రెండేడ్లయీమెననే యీబాలికకు సంభవించెను. ఇట్లు 1792 వ సంవత్సరమునందు మాతృగుణమృత్యుము సంభవించునప్పటికి తల్లికడుపునఁ బుట్టిన పండ్రెండుగురిలో మగవంశమునకు వదునేడేడ్లప్రాయమును కనివ్వనంతానమునకు రెండేడ్లయీమెనుండెను.

ఈమెతండ్రి తనబిడ్డలు పంచివారును సమర్థులును గావలెనన్న యభిలాషతో వారికి విద్యాబుద్ధులు నేర్పించుటయే దత్యంతశ్రద్ధవహించుచుండెను. ఈమె చిత్రిలేఖకమునందును సంగీతమునందును నాట్యమునందును మహాసమర్థురాలయ్యెను. ఈమె కంఠస్వరము కిన్నరస్వరమువలె సత్యంత మధురమై వినువారిపినులకు విందుగొలుపుచుండెను. అశ్వారోహణము నందునహిత మీమెకు నిరుపమానమైన ప్రవీణత కలిగియుండెను. ఈమె తనయక్కలిద్దటివలె సంతచక్కనిది కాకపోయినను, పలుచని పొడవైన శరీరమును పట్టువలె మృదువైనదీర్ఘ శిరోజములును కలకలలాడెడు సవ్యమొగమును గలదైమొత్తముమీఁద రూపవతి యనఁదగినదిగానేయుండెను. ఈమె బాల్యావస్థలో తాను వట్టినవట్టేకాని యితరులు చెప్పినమాట వినకుండెడుస్వభావము కలదిగా నుండెనట ! పెంకెపట్టని యాకాలములో నెల్లవారును భావించి గర్హించినయాగుణమే పెద్దపెరిగినతరువాత సత్కార్యచరణమునందలి నిర్నిరోధ మైనపూనికగా మాటియీమె కమూల్యగుణాలంకార మయి యెల్లవారలజ్ఞాఘనకును యోగ్యమయ్యెను. పదునాఱుసంవత్సరములప్రాయమప్పు డీమెకు వచ్చినయొక గొప్పవ్యాధివలననే యీమెకు పరార్థపరత్వ మధిక మయినను, 1798వ సంవత్సరారంభమున వినఁదలస్థించిన యొక మతగురువుయొక్క ధర్మోపన్యాసమువలన నీమె పునస్సృష్టియైనట్లు పూర్ణముగా మాటిపోయెను. పదునేడేండ్లప్రాయమునందుండినయామె యప్పుడు తన గొంతుములోని బీజబిడ్డల విద్యాభివృద్ధిమొత్తమయి యొకపాఠశాలను ప్రవృత్తమమున నొక్కచేదబాలునితో నారంభించెను. ఆపాఠశాల దినదినాభివృద్ధి నొంది యల్పకాలములోనే పెద్దదయి, ఆమె వివాహానంతరమున పితృగృహమును విడిచి భర్తృగృహమునకుఁ జొరవలసినప్పునప్పటి కెనుబది యేడుగురు బాలురను బాలికలను గలది యయ్యెను. ఆపాఠశాలయందలి పిల్లలు విద్యాబుద్ధులయందు వృద్ధి బొందుటయేకాక యీమెయంద

త్యంతానురాగము గలవారయి యీమె వియోగమునకు తల్లిని విడువ వలసినబిడ్డలవలెఁ బరితపించిరి. అంతపెద్దపాఠశాల సన్మగ్నసాహాయ్యమును గోరక యొక్కతెయు నామె యెట్లు సమర్థతతో నిర్వహింప గలిగినదో యాశ్చర్యకరముగా నున్నది.

ఈమె తనకు పండొమ్మిదియేండ్లు నిండిన తరువాత 1810వ సంవత్సరమునందు ఆగష్టునె 19వ తేదీన జోసప్ ఫ్రెయనునాతనిని వరించి వివాహము చేసికొనెను అతఁ డొకగొప్పవ్యాసంఘమునందు భాగస్థుడుగా నుండెను. ఈవధూవరు లిరువురును పరస్పరానురాగము గలవారయి, శరీరములు వేరైనను మనస్సొక్కటిమే యైనట్లైకమత్యముతోఁ గలసిమెలసి వర్తించుచుండిరి. భర్తయు దవ్యాజానురాగము గలది యగుటచేత భార్య హృదయపూర్వకముగా భర్తకు విధేయురాలయి తదాజ్ఞానుసారముగా మెలగుచుండెన; భార్యయందు విశుద్ధప్రేమము గలవాఁ డగుటచేత భర్తయు భార్యమాటయందాదరము గలవాఁడగు యీమెమనసు కనిపెట్టి యనుకూలుఁ డయి ప్రవర్తించు చుండెను. ఇట్లు ప్రతివిషయమునందును దంపతులమనస్సు లొక్కటి యయి యేకీభవించుచుండుటవలన గృహము నిరంతరసుఖదాయక మయి భూతలస్వర్గమువలె నుండెను. ఆమె గృహస్థయులను గూర్చి సరియైనలెక్కలుంచి, భోజనవ్యయములు, వస్త్రములు, తోట ఖర్చులు, సేవకులజీతములు, ధర్మము మొదలయినవి వేఱువేఱుగా పద్దలు వ్రాయుచు నేమియు దుర్మయము కాకుండ నాదాయవ్యయములను చక్కగా విమర్శించుచుండెన; సేవకులయందనురాగము గలదయి వామనస్సులు నొప్పింపక వాణవలన నేర్పుతోఁ బనులు గొనుచు పారిప్రేమకుఁ బాత్రురాలయ్యెను. విద్యావతులయిన యవతులు భర్తల కడగియుండగనియు గృహకృత్యములను నిర్వహింపఁజాలరనియు ప్రలపించెడు మనమూర్ఖావర్తములోని యపూర్వబుద్ధిమంతులీకాం

తాపణియొక్క పవిత్ర చరిత్రమును జదివియెనను విదుషీవిదూషకులు గాక బుద్ధి తెచ్చుకొందురుగాక!

భర్తవలన నీమెకు పదునొకొండుగురుబిడ్డలు పుట్టిరి. బిడ్డలయందు దీమె యపారప్రేమయు గలదయి వారిసంరక్షణయు నితరులకు విడిచి పెట్టక స్వయముగా తానే చేయుచు, కొంతయీడు వచ్చువఱకును రాత్రిందివములు వారి నెప్పుడు నేమటక కంటికి రెప్పవలె సదా కాపాడుచుండెను. వారిలో నెవ్వరి కెంతచిన్నబట్టు చేసినను వారి యల్పబాధను సహితము చూచి సహింపలేక శోకించుచు, కావలసిన యుపచారములను పథ్యపానములను తానే చేయుచు, వారు స్వస్థ పడువఱకును మనశ్శాంతిలేక పరితపించుచుండును. పిల్లలును తల్లియెడల నపరిమితప్రేమగలవారయి, తల్లి యొక్కనిమిషము తమకంటఁ బడకపోయిన పక్షమున మిన్ను విడిచి మీదఁబడినట్లు లేమియుఁదోషక విచారగ్రస్తులయి యుండి దూరమునుండి యామెకంతస్వరము వినఁబడఁగానే పట్టరానియానందముతో నెమరుగా పరుగెత్తుకొని పోయి తల్లిని కాఁగిలించుకొనుచుండును. ఇట్టిమె బిడ్డలయందు దింతప్రేమ చూపునదిగా నుండినను, పిల్లల నల్లరిచేయునీయక వారి నెల్లప్పుడును నాజ్ఞాబద్ధులగుగానే యుంచు చుండెడిది. వారిని తనకీర్త్యములేనిపని నుండి మరలించుటకయి యొక్క పరుషోక్తిసహితము నోటినుండి వెడలవలసిన యక్కటలేక ప్రేమాస్పదములయిన కన్నులనుండి వెలువడి యనంగీకారసూచక మైనయొక్కచుటుకుచూపో భ్రాసంజ్ఞ యో చాలియుండును. ఇట్లు ప్రేమానుబంధముచేత బద్ధులయి యామె కాజ్ఞానువర్తులయి భయభక్తులుచూపుచు మెలఁగుచుండెడివారొక్క బిడ్డలుమాత్రమేకారు, దాసదాసీజనులును ఆమెయెడల మాతృభక్తి కలవారయి, స్వకృత్యముల ననుసారము నేమటక, ఆమెయాజ్ఞలనతి కఠినుపక పరమైదేయులయి శ్రద్ధాభక్తులతో జరుపుచుండెడివారు.

ఆమె తన పరివారమును స్వకుటుంబములోనివారిని గానే భావించి ప్రేమించుచు, వారు ప్రమాదవశమునఁ జేసినతప్పులను తీమించుచు, వారిని తనబిడ్డలవలెనే యాదరించుచుండినను, వారిని మనస్సువచ్చి నట్టు తిరుగనీయక యెప్పుడును తగినకట్టుపాటులోనే యుంచుచుండెను. అందుచేత వారు తమయజమానురాలియెడల భక్తివిశ్వాసములు కల వారయి సర్వదా వినయవిధేయతలతో నేవించుచు, తమపనుల సత్యంత శ్రద్ధాభిప్రాయము యుక్తకాలములో నిర్వహించుచు, ఆమెయాజ్ఞలనెల్ల శిరసావహించి హృదయపూర్వకముగాఁ జేయుచు, ఆమె నిమిత్తమయి యావశ్యకమైనయెడలఁ దమప్రాణములవైన సమర్పించుటకు సంసిద్ధు లయియుండునంత యనురాగము గలవారయి యుండెడివారు.

1813 వ సంవత్సరమునందు లండన్ నగరమునందలి 'న్యూగేట్' (నూతనద్వారము) ఆను పేరుగల ప్రాధానకారాగృహములో నుంచఁ బడియుండు స్త్రీలయొక్క దుస్థితినిగూర్చి శోచనీయము లయినకథలు ప్రైదొరసానియొక్క చెవి సోకెను. వారి దుఃఖకథలను విని యామె మనస్సునందు సంతాప మొంది తనన హేళనదీక్షుల్య లయిన యాయ భాగ్యరాండ్రయొక్క దౌర్భాగ్యమును గొంతవఱ కైనను దొలఁగించి వారిని మంచిస్థితికిఁ దెచ్చుట యెట్లు సాధ్యమగునా యని యామె తల పోయఁజొచ్చెను. ఆచెరసాలలోని యిన్నూలు ఘనగజముల వైశాల్యముగల నాలుగు చిన్నగదులలో మున్నూటగురు కారాబద్ధురాండ్రు వారివారి బిడ్డలతోడఁ గూడ నుంచఁబడిరి. వారిలోఁ గొందఱు పరాధినులు ; కొందఱు నిరపరాధినులు ; కొందఱు విమర్శింపఁబడి దోష స్థాపనానంతరమున శిక్షింపఁబడినవారు ; కొందఱింకను దోషనిర్ధారణము లేక విమర్శార్థము లేఁబడినవారు ; కొందఱు సరహత్యాది ఘోరపాపముల కొడిగట్టిన కఠినచిత్తురాండ్రు ; కొందఱు దారిద్ర్యదోషముచేత నల్పాహారవస్తుచార్యాదులకు లోబడవలసినవారై రయినపశ్చాత్తప్త

ఓత్తురాండు). ఇట్టి నానాధవిశేషగుణములవా రందఱు తారతమ్య విభేదము లేక యేకసమూహముగా నక్కడఁ జేర్చబడియుండిరి. వారికిఁ బ్రోద్దు కడచుట కక్కడ పని యేమియు లేదు; వారు యుక్తముగా నడచుచున్నారో లేరో చూచుటకుఁ దగినవయస్సరామర్యము లేదు. అందఱిపైని కారాగృహాధికారి యొకఁడును వానికి సహాయుడుగా బాలుఁ డయిన యూరనికొడు కొకఁడును అధికారము చెల్లించుచుండిరి. వారిలోఁ బెక్కుండ్రుకు ముఱికి పేలింను ఓపిగుడ్డలుకు దక్క నంగ ములను గప్పకొనుటకుఁ దగినవస్త్రములైనను లేవు. వారు వంటచేసి కొన్నను, భుజించినను, వసించినను, కూచున్నను, శయనించినను, మఱి యేమిచేసికొన్నను, ఆనాలుగు చిన్నగదులలోనే చేయవలెను. వారక్కడ సామాన్యముగా నొండొరులను తిట్టుకొనుచు, శపించుచు, అవాచ్యములు పలుకుచు, అసహ్యములయిన పాటలుపాడుచు, కాలముగడపుచుందురు. కారాగృహమును సందర్శింపవచ్చినవా రెవ్వరైన నామార్గమునఁబోవఁ దట్టించిపక్షమున వారందఱును గుంపుగా ద్వారములకడఁ జేరి “ఆకలి” “అన్నము” అని యడుచుచు, కడుపులు నోళ్లు బాదుకొనుచు, డబ్బునిమిత్త మినుపకడ్డల సందులలోనుండి చేతులు చాచుచుందురు; వచ్చినపుణ్యాత్ములలో నెవ్వరైన జాలి పడి చేతులలోఁ గొనువీనము లేవియైనఁ జెట్టినపక్షమున వానిని వెంటనే చెఱసాలలోని కల్లంగడికిఁ బంపి మద్యము తెప్పించుకొని త్రాగుచుండును. వారిపరిభాషయం దన్న మనుమాటకు కల్లనియే యర్థము. వారిలో సాహసీకురాండు కొందఱు ద్వారముల సమీపమునకు వచ్చి నవారిపస్తువులను చేతులు చాచి బలపంతముగా నూఁజఁబెట్టికొనుటయుఁ గలదు.

ఒకనాఁడు మానసియులైన గుండరు లిద్దఱు తాకారాగారమును జూడబోయిరి. వ్నారు కొంతసే పితరవిషయములనుగూర్చి మాటాడిన

తరువాత చెఱసాలలోనిశ్రీలస్థిని బాగుపఱుచుటనుగూర్చి ప్రస్తావన చేయుగా కారాగృహాధికారి “వారు బాగుపడుట యసాధ్యము. నామాట నమ్ముఁడు. వారు బాగుపడుటకు శత్రుముకానంతదుర్వృత్తి లోను పాపములోను మునిగియున్నారు.” అని గంభీరస్వరముతోఁ జెప్పెను. అప్పటికారాగారాధిపతులు చిరకాలాగతాచారప్రభావమును బట్టి దయావిహీనహృదయు లయి, కారాబద్ధులసంస్కారమునుగూర్చి యెన్నరైన ముచ్చటించినను వారిమాటల నాదరింపక వారిని తిరస్కారదృష్టితోఁ జూచి పరిహసించునంతటికఠినదశకు వచ్చి యుండిరి. అప్పుడా సుందరులలోనుండి మృదుమధురస్వరముతో “దేవుఁడు తలచు కొన్నను వారు బాగుపడరా? వారు దేవునిశక్తికి మించియున్నవారని మీయభిప్రాయము కాదనుకొనెదను.” అని యొకవాక్యము వెలువఁ జెను. ఆమాట విని యులికిపడి యతఁ డావాక్యములు వచ్చిన వంకకు దృష్టిపఱపి, దీర్ఘశిరోజములతోను దయారస మొలుకుచున్న శాంతము ఖముతోను మహాత్మాహముచేతఁ బ్రజ్వరిల్లుచున్న వెలితభుకుఁ గన్నులతోను నిలుచుండి ధీరత్వము మూర్తీభవించినట్టున్న పొడవైన సుందరవిగ్రహమును బొడగాంచి, క్షణకాల మేమి చెప్పటకును తోచక యూరకుండి కడపట “నాయభిప్రాయ మదికాదు. ఈకారాగృహమునందు మతభేదచేయుటకయి నియమింపఁబడియున్న మతాచార్యునకు వీరిని బాగుచేయుట యసాధ్యమైనదని చెప్పటతప్ప నాయభిప్రాయము వేఱొకటికాదు.” అని తడఁబడుచుఁ బలికెను. పయి యట్లు పలికినయామె మనఁజూచిదొరసానియే యని దీనిం జదువువారికి వేఱుగఁ దెలువఁబడినయావశ్యక ముండదుగదా? ఆనాటి కాచెలికత్తె లిద్దఱును వారియొద్ద సెలవు గైకొని వెడలిపోయిరి. ఇట్లు వెంటఁబోయిన రెండవయామె పైదొరసానియొక్క యక్కఱెనిమిటియు పరోపకారములయం దనమానదీక్ష వహించినవాఁడును నయిన సర్ ఫనెర్ బక్ష్తకాదొరవారిసహూదరి యగు అనాబక్ష్తన్కనఁ

తరువాతఁ గొన్ని దినములకు పైదొరసాని యొక్క తెము నొంటి
గా మరల కారాగృహమునకు వచ్చెను. ఆమెచేతిలో నప్పు డొక్క
పుస్తక ముండెను. ఈసారి కారాగృహధికారు లామె నెక్కువగౌరవ
ముతోఁ జూచి యాదరించిరి. వారియాదరణకు సంతోషించి యామె
కారాబద్ధరాండ్రయి యున్నశ్రీలలోఁ గొంతసేపు తన్నొంటిగా విడిచి
వారితో మాటాడుట కంగీకరింపుడని వారిని ప్రార్థించెను. వారిని
బాగుచేయఁ బ్రయత్నించుట నిష్ఫలమనియు, వారితో నొంటి
గానుండుట యపాయకరమనియు చెప్పి, కారాగృహధికారియు
మతాచార్యుఁడను ఇతర రాజపురుషులును ఆమెను నిరుత్సాహ
పఱచి యామెయుద్యమమును వారిఁపఁజూచిరి గాని వారిమాట
లామెచెవులలో దూఱినవికావు. ఆమాటలవలన నామె యెంత
మాత్రమును భయపడక, భగవంతుఁడు తనకు రక్షకుఁడయియుండఁగా
నితరులవలనఁ దన కపాయము రాజాలదని పలుకుచు, కృతనిశ్చయురాల
యు తనపట్టును విడువకుండెను. అంతటిదృఢమనస్కురాలయి యున్న
యామెప్రార్థనను తోసివేయఁ జాలక తునకు, బందీశాలాశ్శక్షు
లంగీకరింపవలసినవారైరి. ఎంతచెడి హీనదశయం దున్నవారయినను
తనకువలెనే నిత్యము వ్రేనయాత్మలు గలవారయి, అజ్ఞానాంధకారము
చేతఁ గన్నుగానక పాపపంకమునఁ బడినవారైనను పశ్చాత్తాపవలంబ
దండముచే మరల లేవఁ దగినవారయి, అరివర్గపిశాచావేశముచేత
మతిచెడి ధర్మముతోడి పోరాటమునకుఁ బూసినవారయినను దయ
నీయ వ్రేనయబలలేయయి, తనసాదరీతుల్య లయినయూశ్వరపుత్రికల
వద్దకుఁ బోవునప్పు డాత్మసంరక్షణార్థముగా నామె కేమిసాధనములు
కావలెను? ఈశ్వరభక్తియే యామెకు వశ్యకవచము; ప్రేమార్చ్యమైన
పరిశుద్ధహృదయమే యామె కభేద్యభేదము; దయాధర్మాదులే యామె
కమోక్షములు. ఇటువంటి యప్రతిహతసాధనములని సాయ

ముగాఁ గొని యప్పు డామె నిర్భయముగా కారాబద్ధరాండ్రయి
యన్నుదవతులయొద్దకు నడచెను. ఆమె సమీపింపఁగానే యామద
వతు లామెను జూచి యన్నమునకు డబ్బులు డబ్బు లని యొక్కపెట్టున
నటవఁ దొడగిరి. వారిపరిభాషయం దన్న మన్నపదమున కర్థ
మేమో యీవఱకే తెలుపఁబడినది. అప్పు డాకారాగారము నును
వ్యనివాస మయిన మందిరమువలెఁ గాక యడవిమృగములతో
నిండియున్న గుహవలెనే కానఁబడెను. ఆకేకలలోను సమృద్ధము
లోను తా నావఱ కుపోద్ఘాతముగా వారికి బోధింపనుద్దేశించికొని
వచ్చినమాటలను మఱచిపోయెనుగాని యామె ధైర్యమును మాత్ర
ము విడిచిపెట్టక, తనచేతిలో నున్నబై బిలులోని నూతననిబంధన గ్రం
థమును విప్పి, వారికిఁ జదివి వినిపింపఁ దలఁచుకొని వచ్చినభాగమును
దీసి, విస్తృతమయి మధుర మైనగంభీరస్వరముతో నుల్లములు పల్లవిం
చునట్లు చదువఁదొడఁగెను. వారిలోఁ బలువుర కాయుత్తమగ్రంథమును
వినుట యదిమే ప్రథమమయి యుండును. ఆమె శ్రావ్యనాదముతోఁ
జడవుచున్నకొలది సంతకంత కాసందడి యడగి, వారిలోఁ బలువురు
హర్ష పులకాంతగాత్రులయి యావేదవాక్యముల సత్యంత భక్తితోను
శ్రద్ధతోను వినుచుండిరి. వారిలో చిరకాలాభ్యున్నపాపకర్మముచేతఁ
గతివచిత్తలయు మృగప్రాయ లయి యున్నవాసుసహిత మావాక్యార్థ
మునం దాదరము చూపకపోయినను, తమమీఁద యవ్యాజ్యవేషముతో
వచ్చి తమక్షేమమునే నిష్కళంకహృదయముతోఁ గాంక్షించుచు తమ
యాత్మోజ్జీవనముకొఱకే మాటాడుచున్న యాసాధ్వీనుణియొక్క నిర్మ
లవాక్యమృతరసపానముచేత మత్తిల్లి దేహములు పరవశములు కాఁగా
సందడి మాసి నిశ్శబ్దముగా నుండిరి. ఒకరిద్దఱికిను దమలోదామ
మాటాడకొనుచుండఁగా సత్యంత శ్రద్ధాభువయి వినుచుండినయంగన
యొకతె చేయెత్తి “మాటాడకుడు. ఈదేవతావాక్యము వినుబడ

కుండ నందడి చేయకుండు." అని హస్తనంజ్ఞతో వారిని వారించెను. ఆకారాగ్రహమంతయు నాసమయమున దుష్టాంగనల నెడఁబాసి పుణ్యాంగనలతో నిండినట్లున, రాక్షసస్త్రీలను పోనాడి దేవతాకాంతలను దెచ్చుకొన్నట్లును, అయ్యెను. ఆదివ్యవాక్యమృతరసప్రవాహముచేత ననేక కాంతల శిలాకఠినచిత్తములు కరఁగి నీ రయ్యెను; అనేక కాంతల నేత్రములనుండి యానందబాష్పములు జాలుకట్టెను; అనేక కాంతల గాత్రములు గగురుపడిచెను. అహ! సాజన్యమునం దెంతటి యద్భుతశక్తియున్నది! గ్రంథఘటన మయినతరువాత నామె బిడ్డతల్లులను జూచి వారివలె తానును బిడ్డతల్లియే యగుటచేత బిడ్డల యెడల తల్లుల కెట్టివాత్సల్య ముండునో బిడ్డల సుఖమునిమిత్తము తల్లులెంత తల్లడిల్లుదురో తా నెఱుఁగుదు ననియు, యుక్తాహారమును శుద్ధవాయువును దేహపరిశ్రమమును లేకపోవుటచేత శుష్కించి యున్న యాబిడ్డలను బాడఁగాఁ దనమనస్సు దహించుకొనిపోవుచున్నదనియు, అసహాయులయియున్న యాబిడ్డలను చక్కఁగా సంరక్షించి వారిని సన్మార్గమునకుఁ దీర్చుట తల్లుల కెల్ల ధర్మమగుటచేత దుస్థిలో నున్న యాబిడ్డలకొఱకయి చెఱసాలలోనే యొకపాఠశాల నుంచుట యుచితమనియు, నానావిధముల బోధించి పాఠశాలయం దిష్టముగల తల్లు లెల్లను చేతులెత్తవలసినదని యడిగెను. కృపారసము వెదచల్లెడి యామెచల్లని పలుకులవల్ల నుల్లములు కరఁగినవారయి కన్నులనుండి జోట జోట నీరుకారుచుండఁగా నొక్కసారిగా బిడ్డతల్లు లందఱును జేతులెత్తిరి. కొంతకాలమున కాచెఱసాలలోని బిడ్డలనిమిత్తమయి యొక పాఠశాల స్థాపింపఁ బడినది. ఆపాఠశాల కుపాధ్యాయునిగా కారాబద్ధురాండ్రులోని యొకయువతి యచ్చటివారందఱిచేతను కోరుకొనఁబడినది. ఆయువతి తాను యుక్తప్రవర్తనము కలదయియుండుటయే కాక పాఠశాలనుగూడ చక్కఁగా నిర్వహించినందునఁ బ్రశంసలనందూ

మలయినతరువాత పయితుధికారు లాయువతిని క్షమించి విడుదల చేసిరి. ఆమె యాదినమునఁ గొన్నిగంటలకాల మక్కడఁ గడపి యింటికిఁ బోయెను. తత్కాలమునకు తమ తొంటి యవగుణములను విడిచి మంచితనము పూనినట్లు కనఁబడినను, ఆకారాబద్ధురాండ్రుబుద్ధులు మాఱుటకు చిరకాలము వట్టినది.

ఫ్రెంచ్ దొరసాని తనబిడ్డలసంరక్షణమునిమిత్తము విశేషకాలముగడపవలసిన దయినందున 1816వ సంవత్సరమునఱుకును వస్త్రహీనలయిన వారికి వస్త్రములు పంపుట యవ్వడవ్వను పోయి బైబిలులోని భాగములు చదివి వినిపించుట మొదలయిన పనులుతప్ప చెఱసాలలోని స్త్రీలనిమిత్తమయి విశేషముగా నేమియుఁ జేయలేకపోయెను. ఆమె ప్రోత్సాహమువలన 1817 వ సంవత్సరమునందు న్యూగేట్ చెఱసాలలోని కారాబద్ధులగు స్త్రీలస్థితిని బాగుజేయునిమిత్తమయి యొకసమాజము స్థాపింపఁబడెను. ఆమె నిరంతరప్రయోసమువలన చెఱసాలలోని స్త్రీలలో నల్పకాలముననే యద్భుతమైన మార్పుగలిగెను. ఆమార్పున కాశ్చర్యపడి కారాగ్రహధికారు లామెకు సర్వవిధముల సహాయులయి యామెకర్తవ్యమని చెప్పినదానినెల్ల సంగీకరించి యామెకుఁ బ్రోత్సాహము కలిగించిరి. ఇట్లు చెప్పటనుబట్టి యామె పూనిన ఘనకార్యము విశేషకృష్ట మక్కఱలేక యనాయాసముగా నెఱవేఱినదని దీనిం జదువువారు భ్రమపడఁగూడదు. లోకములో కష్టముల కోర్చి ధైర్యమును సహాయమును నిరంతరీద్యమమును పూని సుఖపరాయత్త చిత్తులలో నెప్పుడు నెవ్వరును ఘనకార్యమును చేసిని జేసినవారు లేరు. బురదలోదిగి బాహులు నొప్పిపెట్ట దేహమునఁ జెమ్మటలుపట్ట ముక్కున నూర్పులుపుట్ట శ్రమపడినం గాని బురదకు వెఱచి పయినుండి పలుకువారి పంచదారపలుకులచేత నెప్పుడును పంకమున దిగఁబడినంకిపైకి లేవదు. మంచిని జేయవలె నన్నపక్షమున పక్షమును త్యజించి

కష్టములకు సహించి యెడతెగనిపాటు పడవలెను. ఆచెఱసాల ఘాతుక మృగబహుళమైన గుహవంటిదిగాని గృహమువంటిది కాదని పైని వర్ణింపఁబడినదికదా. అట్టి యనన్యస్థలము గొప్పవంశమునఁ బుట్టి యాబాల్యమును భోగముల ననుభవించుచు సుఖపడ మరగిన మన పైదొరసానివంటి పుష్పకోమలుల కెంత దుస్సహమయినదిగా నుండు నో చెప్పటకంటె నూహించుకొనుటయే సుకరము. కొంచెము కాల మయినతరువాత సచ్చటివారి చేష్టలనగూర్చి యామె యిట్లు వ్రాసెను. — “మాలోఁ గొందఱ మించుమించుగాఁ బ్రతిదినమును బాత శాలను జూచుటకయి పోయిన సమయములలో చెఱసాలయందలి స్త్రీ భాగములో నడచెడి దారుణములైన దుర్వ్యాపారములను జూచితిమి. పీడించుట, బాసలు చేయుట, జూదము లాడుట, పోట్లాడుట, దుర్భాషలాడుట, చెడుపాటలుపాడుట, గంతులువేయుట, పురుషవేషములు వేసికొని యల్లరిచేయుట, ఇట్టివే యనేకములు చెప్పను వివను దగినవి కావు. అందుచేత మేమది వయసువారిని వెంటఁజెట్టుకొనిపోవుట కర్హ మయినతావు కాదని భావించితిమి.” ఆఫల మామెకు గోత్ర పుట్టింపక పోలేదు. అయినను మంచిని జేయవలెనన్న యత్సాహముచేతను భగవత్ప్రీతికర కార్యతత్పరత్వముచేతను నాసాధ్వి సమస్థమనకు నోర్పుకొన్నది. ఇట్టి హేయస్థలావలోకమునకు సహించి పదిమూసములు పనిచేసి నపిమ్మట నామె మరల నిట్లు వ్రాయఁగలిగెను —

“మే మేర్పఱచినవిధు లెప్పుడో యరుదుగాఁ గాని సామాన్యముగా నతిక్రమింపఁబడలేదు. వారు మేరమీఱక నియమించిన వ్యవస్థలోనే యుండిరి. వారు మాకు పరమవిధేయురాండ్రయి వర్తించిరి. దయచూపుటతప్ప వేఱువిధముగా వారియెడల మేమెప్పుడును ప్రవర్తించకపోయినను వారిలో నొక్కతె నాతో దండనాధికారియొద్దకు పోవుటకంటె నాయొక్క వచ్చుట కెక్కువ భయపడుచుండు మని చెప్పినది.

ఈ కాలములో మేమెప్పుడును ఏస్త్రీని శిక్షింపనులేదు; శిక్షింపఁదలఁచుకొనులేదు. నేనుగాని నాసఖులుగాని విధించినశాసనముల నతిక్రమింపక యింత చక్కఁగా ననువర్తించుట క్రమశిక్షితములయిన టుంటములలో సహిత మసాధ్యమని తలఁచెదను. పనివిషయమున నన్ననో వారిరువదివేల దుస్తులనుగుట్టిరి. ఈపనియంతయు చిన్నయంగడివాండ్రు చే నియ్యఁబడినదగుటచేత వాండిచ్చిన కూలి యత్యల్పమయినది. ఇన్ని వేలలో మూడుదుస్తులుతప్ప కనఁబడక పోయినవి లేవు. అవియు స్త్రీలలోపమువలన పోయినట్లు తోచెదు. వారు ప్రతిమాసమును అటువది మొదలుకొని నూలుపఱకును మేజోళ్ళ నల్లుదురు. వారుకొంచెముగా నూలుసహితము పడుకుదురు. వారి యార్జనము మొత్తముమీఁద స్త్రీయొకతెకు వారమునకు 18 పెన్సులు (రు 1-2-0) గిట్టుచున్నది. ఈ సొమ్ము సాధారణముగా వారి యన్నివస్త్రములకు వ్యయపఱుపఁబడును. ఇందు నిమిత్తమయి వారందఱును గలిసి నెలకు నాలుగు పౌనులు (రు 60 లు) ఇత్తురు; మేము సహాయద్రవ్యముగా నెనిమిది పౌనులు (రు 120 లు) ఇత్తుము. ఈ రెండుమొత్తములును గలిసి వారికి తగిన మంచివస్త్రములకుఁ జాలియుండును. ఇంకొక ముఖ్యాంశము మతబోధవలన వారిలోఁ గలిగిన గొప్పలాభమయియున్నది. మేము ప్రతిదినమును రెండుసారులు వారికి బైబిలు చదువుచుండుము. వారిలో పలువురకు చదువునేర్పితిమికాని కొందఱుమాత్రమే స్వయముగా కొంచెము చదువుటకు శక్తురాండ్రయినారు. దానివలనఁ గలిగినఫల మత్యద్భుతమైనదిగా నున్నది. అంత యాదరముతో బైబిలును స్వీకరించుట యితరస్థలములలో నేనెచ్చటను జూడలేదు. వారిలోఁ బెక్కుండ్రు కాపుస్తకమును, అందుఁ జెప్పఁబడిన మతరీతియు నీతియు, అపూర్వముగా నున్నవి. తత్పఠనమువలన వారియాత్మలకుఁ గలిగిన ప్రయోజనము మిక్కిలి తృప్తికరముగా నున్నది. నే నప్పడస్థులు 2 చదువనుచు

శిందితి నని చెప్పినప్పుడు, నేనేదో గొప్పసంతోషమును వారికిఁ గలుగఁ జేయుఁబోవుచున్నట్లుగా వారు గుంపులుగుంపులుగా నావెంటఁబడుచుందురు.”

ఈమెయొక్క కృషివలనఁ దత్పూర్వము త్రాగుబోతులనమునకును దైవమాషణమునకును సోమఱితనమునకును ద్వాన్యమునకును నిలయమయిన కారాగృహ మిప్పుడు మద్యపానవర్జనమునకును దైవభక్తికిని కర్మశీలతకును సౌజన్యమునకును నివాస మయ్యెను. ఆశ్చర్యకరమయిన యీమాయునకు సంతోషించి ప్రభుత్వమువా రీమె చేసిన యేర్పాటులను బ్రహ్మనియాదేశములొని చెఱసాలలలో నెల్ల నెలకొల్పిరి. అటుపిమ్మట నీయేర్పాటులు యూరప్రభుండమునం దంతట నవలంబింపఁబడినవి. ప్రైదొరసాని బ్రహ్మనియాద్యపములలోనున్న చెఱసాలలనుమాత్రమేకాక, ఫ్రాన్సు జర్మనీమొదలయిన దేశములకుఁగూడఁ బోయి యచ్చటి ప్రభానములైన కారాగృహములను పరీక్షించి యందలి శ్రీలస్థితిని బాగుచేయుటకయి బహువిధములఁ గృషిచేసెను. ఇంతకుముందు చెఱసాలనుండి విడుదలనుబొందిన శ్రీలు నీతిమాలినవారును జీవనాధారము లేనివారునయి, స్వాదరపోషకార్థముగా పూర్వపరిచితములైన పాపములనేమరలఁ జేయువా రగుచుండరి. ఇప్పుడు చెఱసాలలోఁ దగినవృత్తులు నేర్పఁబడుటవలన విముక్తిఁబడసినవఁడులు లావృత్తుల నవలంబించి పాటుపడి పాపముపొంతకుఁ బోక సుఖజీవనము చేయఁగలవారయిరి. పాపపాశములనుండి విడివడి యిట్లుత్తమజీవనము చేయుటకు శిక్తురాండ్రయిన శ్రీలు తమకృతిజ్ఞతను దెలుపుచు నామెకు లేఖలు వ్రాయుచుండిరి.

ప్రైదొరసాని చేసిన మంచి కార్య మిది యొక్కటియే కాదు. ద్వీపాంతరవాసదండనము లొందిన శ్రీలను గొనిపోయెడి యోడలలోనికిఁబోయి చూ యావఱ కసౌఖ్యమునకును కూర్చుండునకును

సాసములయి ముండినవానిని సౌఖ్యమునకును సవాదరణమునకును సాసములనుగాఁ జేసెను. ఓడలలో నెక్కింపఁబడిన శ్రీలను పశువుల మందలను దోలినట్లుగా నొకఁడొకరినికీ దో)రుఁగా వారచ్చట శాపములుపెట్టుచు, పిట్లుపెట్టుకొనుచు, జగడములాడుచు, స్వీయపాప కథల నేకరుప్రపెట్టుచు, అవాచ్యచ్రాసంగములు చేయుచు, అకార్యకరణముల కుపాయములు రోయుచు, ప్రొద్దు పుచ్చుచుండెడివారు. ఆమె యట్టియోడలలోనికిఁబోయి బైబిలులొని యుత్తమవాక్యములను వారికి చదివివినిపించి హితబోధ చేయుచు, ఆప్రయోగములయందు వారికి ధర్మబోధ చేయఁదగిన యుపాధ్యాయుల నేర్పాటుచేయుచు, అధికారులతో మాటాడి వారిని దయతోఁ జూచునట్లు చేయుచు, గతిమాలిన దుర్మార్గగామిగులగు నాకామినుల కెన్నివిధములనో మేలు చేసెను. ఆమె యున్నత్రైశరణాలయములకును వైద్యశాలలకును బోవుచు రోగుల సౌఖ్యములకొఱ కెన్నెన్నివిధములనో పనిచేసెను. ఒకనాఁడామె యొక యున్నత్రైశరణాలయమునకుఁ బోయినప్పుడు గదిలో గడ్డిమీద పడి పొరులుచున్న యొక పిచ్చిది యామెమాట విని లేచి తన్నఁ గట్టియున్నగాలు నీళ్ళుకొనుచు నామెవెరుకకు వచ్చెను. ఆమె దయావిశిష్టములయిన చల్లనిచూపులతోఁ జూచుచు తనహస్తము నాపిచ్చిదాని కందియ్యఁగా నది ప్రేమతో ననేకపర్యాయము లాహస్తమును ముద్దపెట్టుకొనెను. ఆమె క్రైస్తవవేదగ్రంథములను ధర్మార్థముగా బీదలకు పంచిపెట్టుచుండెను. నావికులకును సైనికులకును కారాబద్ధులకును బీదలకును పుస్తకనిలయములను బెట్టించెను. ఆమె లోకోపకారముగా ఎచనరూపమునను పద్యరూపమునను బహుగ్రంథములను రచించెను. ఎక్కడ దుఃఖ ముండినదో, ఎక్కడ దారిద్ర్యపీడ యుండినదో, ఎక్కడ నజ్ఞానముండినదో, అక్కడ నెల్ల మఱివేరనిమనమునకై యామె యేదోపనిచేయు వెదకుచుండెను. విపత్తు

లో నున్నవా రెవ్వరును నామెవద్దకు వచ్చి యాశాభంగము నొంది వెడలిపోయినవారు లేరు. ఒకనాఁ డామె గుట్టుపుబండిలో నెక్కి పోవు చుండగా దారినడుమ నొకచోట నొకబండివాఁడు తలగాయముతో తనబండిపక్కను పడియుండుట కంటఁబడెను. ఆమె తత్క్షణమే తన బండిని నిలిపి యాబండివానియొద్దకుఁబోయి వాఁడు తనకడుపునఁ బుట్టిన కుమారుఁ డయినట్లుగా వాని తలగాయమునకు కట్టుకట్టి రక్తస్రావమును మాన్పి తరువాత బండినెక్కిపోయెను. ఆమె రోగుల కుపచారము చేయుటయందును గాయములకు కట్టుకట్టుటయందునుగూడ మహా సమర్థురాలు. 'పరోపకారార్థ మిదం శరీర' మన్నట్లుగా నామె పరుల నిమిత్తమే తాను జీవించుచున్నట్లుండెను. ఆమె పవిత్రచరిత్రము లోకమునకు పరోపకారమును బోధించు మహాకావ్యముగా నున్నది.

ఆమె యతిసుకుమారమయిన దుర్బలశరీరము కలదిగా నుండెననియు, భీరుస్వభావము కలదయి బాల్యమునం దెవ్వరైన గట్టిగా మాటాడినను కోపదృష్టితోఁ జూచినను బావురని యేడ్చుచుండెడిదనియు, ఆమెచరిత్రమును వ్రాసినవారు చెప్పచున్నారు. అట్టి సహజ దుర్బలయినయీయబలకు ధైర్యసాహసములతో నిట్టిసత్కార్యముల నిర్వహింపఁ గలబల మెక్కడినుండివచ్చినది? ఈబల మంతయు నామెకు మతాభినివేశమునుండియు నీశ్వరునినుండియు వచ్చినదనుటకు సందేహము లేదు. ఆమెకు మత మంతయు కార్యాచరణములలో నుండినది కాని క్రియాశూన్యము లయిన శుష్కవాక్యపఠనములలోనుండి నదికాదు. మతమునకెల్లను లోకజనకుండయిన యీశ్వరునియందలి పితృభావము, ఈశ్వరసృష్టిలోనివారగుటచేత సోదరులైన మానవుల యందలి భౌతృభావము, ఈరెండును ప్రధానములు. ఇందు మొదటి దానివలన నేర్పడుధర్మ మీశ్వరునియందఁ నృత్యభక్తియించి సమస్తవిషయములలోన గాఢననువర్తించుట; రెండవదానివలన నేర్పడు ధర్మము

స్వసుఖమునైనఁ బరిత్యజించి పరోపకారకరణమునందు వర్తించుట. ఈధర్మద్వయము నొకదానిని విడిచి యొకటి యుండునది కాదు. కావున రెండును నేకధర్మమే యని చెప్పనొప్పును. ఇదియే సర్వమతసారమయిన పరమధర్మము. దీని నొకసంస్కృతకవీశ్వరుఁ డీక్రిందిరీతిని జెప్పి యున్నాఁడు—

శ్లో. శ్లోకార్థేన ప్రవక్ష్యామి యదుక్తం గ్రంథకోటిభిః
పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనమ్.

గీ. గ్రంథకోటులచే నేది గఱపఁబడెనొ
దానిఁ బద్యార్థమునఁ జెప్పెదను వినండి—
అగుఁ బరోపకారంబు పుణ్యంబుకొఱకుఁ
బృథివిఁ బాపంబుకొఱ కన్యవీడనంబు.

ఆమె తాను బూనినమహాకార్య మీశ్వరాజ్ఞారూప మైనధర్మమని యాచరించినకాని పేరుకొఱకును ప్రసిద్ధికొఱకును గాదు. నిజమైన మతధర్మము లేవో యెఱుంగక పనికి మాలిననోములతోను వ్రతములతోను ఉపవాసములతోను ఉప్పిడులతోను కాలక్షేపము చేయుచుండెడు మనదేశపుశ్రీ లీసాధ్వీశిరోమణివలెఁ బరోపకారపరాయణలు కాఁబ్రయత్నింతురుగాక! ఈమెవలె నందఱును చెఱసాలల నెదఁ శాలలును సంస్కరించువారు కాకపోవచ్చును; పుస్తకలను స్థాపించువారు కాకపోవచ్చును. కాని, మనఃపూర్వకముగా కృషిచేసినచో తమ్మును తమకుటుంబములను సంస్కరింపఁగలవారును తమయిరుగుపొరుగులవారిని ప్రేమించి వారికి తోడుపడఁగలవారును కాకపోజాలరు. ప్రతీసత్కార్యానుష్ఠానమునందును కష్టములుండును. బంగారమునకు మేలిమిని దెఱుఁటకయి దాని నగిహోత్ర

మ లోఁ దత్తము చేయట యావశ్యకమయినట్టే పరోపకారధూర్వహు లగువున్మాత్మలకు పేరేమిని చెప్పుటకయి కష్టము లావశ్యకములని బుద్ధిమంతులు చెప్పుచున్నారు. తాను బైని వేసికొన్న ఘనకార్యవిష యముననే కాక సంసారవిషయము నను మన ప్రైదొరసానిగారికిఁ గష్ట ము లనేకములు వచ్చినవి. మొట్టమొదట 1808 వ సంవత్సరమునందు కుటుంబమున కంతకు మూలాధారుఁడైన యామెమామగారు కాల ధర్మము నొందిరి. తరువాత నామెప్రియమహూదరి యొకతె మృతి నొందెను. పిమ్మట నామెముద్దులమనుషుఁడొకఁడు స్వర్గస్థుఁడయ్యెను. అటుపిమ్మట కుమారుని రెండవకూతురు లోకాంతరగతురా లయ్యెను. అచిన్నది గలించిన పదునొక్కదినములకే యాచిన్నదాని తండ్రియైన పెద్దకుమారుఁడు పరమపదము నొందెను. తండ్రిపోయిన యెనిమిది దినముల కాలకికూతు రింకొకతె పరలోకగత యయ్యెను. ఒకదానిపై నొకటిగా వచ్చెడి యటువంటి కష్టకథలను పెంచి చెప్పట సంతాపకర మగుటచే నీయాపత్సరంపరాకథనము నింతటితో విడిచి పెట్టెదను. ఒకదానివెంట నొకటిగా వచ్చిన యీవిపత్సరంపరలవలన నామెమన స్సింపుక చలించినను తోడనే నిశ్చలత వహించినందున సత్కార్యాచ రణమునందలి ధైర్యోత్సాహము లింపుకయు తగ్గక మఱింత పెంపు చెందినవి.

తాను బూనినపనిని చేసిని జనులలోఁ బేరు సంపాదించవలెనన్న యపేక్షతో నామె చేయలేదనియు, అసపేరు బయటికి వచ్చుచున్నదని తెలిసికొన్నప్పు డామె దుఃఖతురాలయ్యెననియు, చరిత్రకారులు చెప్పినను, లోకములో సత్కార్యదీక్ష వహించి పనిచేయువారిపేరు ప్రసిద్ధిరాక యడగిపోవుట యస్వాభావిక మగుటచేత ప్రైదొరసానిపే రును సర్వత్ర గ్రహించి మంచివారిగౌరవాదరములకు పాత్రమయ్యెను.

ఉపకారచింతగలవా రనేకు లనేకస్థలములలో సంఘములుగాఁ జేరి యామెవలెఁ బుణ్యకార్యములు చేయట కుద్యమింపఁదొడఁగిరి. ధనాధి కారసంపన్నులైనఘను లనేకు లామెను సందర్శించి యామెతో సంభాషించి కృతార్థత నొంద యత్నింపఁ గడఁగిరి. జెన్నార్కు దేశపురాజును రాణియు నామెతో విందు గుడిచిరి. 1840 వ సంవత్సరమునందు శ్రీ విక్టోరియామహారాజుగా రామెకు దర్శనమిచ్చి, చెల్వినగరములోఁ బెట్టఁబడినయనాధరక్షణశాలకు సహాయముగా నేఁబదిపానల (రు750ల) నొసఁగిరి. 1842 వ సంవత్సరమునందు ప్రొమ్మదేశపురా జామెయింటికిఁ బోయి యామెతో సహకృతిని భుజించెను. ఆరాజు నెడర్కొని గౌరవించిన ప్రస్తావనలో నామె వ్రాసినదానిలోని కొన్నిపంక్తు లిచ్చటఁ బొందుపఱువ ననుజ్ఞ వేడుచున్నాను. — “నాభర్తగారును నేనును మాయల్లుండ్రోను కుమారులలోను కొందఱితోఁబోయి రాజు నెదుర్కొని, ఉచితపీఠములతోను పుష్పములతోను చక్కగా నలంకరింపఁ బడియున్న మాసభాసదనమునకుఁ దోడ్పెచ్చితిమి. అచ్చట మే మా యనకు మాయెననుండుకొమారితలను కోడండ్రీను మాయేడుగురు కుమారులను పెద్దపాత్రుని నాసోదరీసోదరులను జూపితిమి. . . . ఆయన కటుతరువాత మేము మామనుమలలోను మనుమరాండ్రలోను ఇరువది యేవురను జూపితిమి.” పెద్దకుటుంబముఁడట సత్కార్యానుష్ఠానమునకు ప్రతిబంధకమని కొందఱుండురు. అది కల్లయని యామెదృష్టాంతముచే నెఱుంగవచ్చును. మంచికార్యమునకు మన స్సెక్కడనుండునో మార్గ మక్కడ నేర్పఁబడును. ఆమె తనయంసాసదశలో నీయర్థము వచ్చు మాటలు వ్రాసినది—“పదునేడు సంవత్సరముల ప్రాయమవ్వుడు నామనస్సు మాతినది మొదలుకొని యారోగ్యదశలో నున్నను ఆమయదశలోనున్నను పగలైనను రాత్రియైనను విగ్రహముడి

లేవగానే దేవునికి బ్రీతికరముగా నేను జేయవలసిన సేవయేది యని మొట్టమొదట చింతింపకుండిన దెప్పుడును లేదని నమ్ముచు న్నాను."—అటువది యైదేండ్లు నిండినతరువాత 1845 వ సంవత్సరము అక్టోబరు నెల 12 వ తేదీని ఆమె తనస్థూలశరీరమును విడిచి కీర్తిశేషురాలయ్యెను. ఆమెయాత్మ సుఖముగా పరలోకమునం దీశ్వరనన్నిధానమునం దున్నను, ఆమె చేసిననత్కార్యము లీలోకమున శాశ్వతముగా నిలిచి యనేకులను పరోపకారకృత్యములకు నిరంతరమును బురికొల్పుచున్నవి.

లేడీ జేన్ గ్రే జీవించినకాల మల్పమేయైనను, అంత యల్ప కాలము సుగుణము లన్నియు పూర్ణముగా వికాసము నొందుటకు చాలినది కాకపోయినను, ఆయల్పకాలములోని యామెచరిత్రమే సజ్జనుల స్తోత్రమునకు పాత్రమైనంత పవిత్రమైనదిగా నున్నది. ఆమె మిత భాషిత్యమును, వినయమును, విశుద్ధహృదయమును, నిష్కలంకచరిత్రమును, సర్వజనశ్లాఘాపాత్రము లయినందున నామె కష్టములకు చింత పడనివారును దుర్మరణమునకు దుఃఖపడనివారును లేకుండిరి.

ఆమెతండ్రి నాల్గవయెడ్యర్జునకు దాహితుర్యుడయి యింగ్లండు లోని పురాతనవృసిద్ధ కుటుంబములో బుట్టినవాడయి హెన్రీగ్రే యనునామధేయముగల డార్సెట్టునీభువు; ఆమెతల్లి యింగ్లండుదేశ శాధిపతియైన యేడవహెన్రీకి కూతురయి ఫ్రెంచిరాజునకు రాణియై భర్తయరణానంతరమున సహృదయపురుషుని పునర్వివాహము చేసికొన్న మేరీ యను నామెయొక్క జ్యేష్ఠపుత్రయైన లేడీ ఫ్రాన్సెస్ బ్రాండనను నామె. ఉభయపక్షములందు రాజబంధువులైన యాదంపతుల కీమె 1537 వ సంవత్సరమునందు లీసెస్టరుమండలములోని బ్రాడ్ గేటుపట్టణమున జననమొందెను. పసితనమునందే యాచిన్నిది విద్యాయందత్యంతాసక్తురాలుగానుండెను; తల్లిదండ్రులును తమ కొమారితకు విద్య చెప్పించుటయు దత్యంతశ్రద్ధాశువులయి యామె సధికనమధురాలినిగాఁ జేయుటయు దతికుతూహలము గలవారుగా నుండిరి. అయినను వారు భయము చూపినగాని బాలికలు బాగుపడ రన్న నమ్మకముచేతనో మఱియే హేతువుచేతనోకాని తమప్రతీకముల నతితనముగాఁ బ్రవర్తించువారుగా నుండిరి. ఆమెకు మొదటఁ జిరకాలము పరితపద్యుండైన బుర్బరనునతఁడు సాధ్యాయుడుగా నుండెను; తన మహావిద్యాం

సుడును సుప్రసిద్ధుడును నైన రోజర్ ఆస్కామునునతడు విద్యాగురు వయ్యెను. ఆమె యన్యత ప్రతిభావిశేషమును విద్యాభిలాషమును శాంతస్వభావమును సాధుభావమునుజూచి యుపాధ్యాయులిరువురునుగూడ శిష్యురాలియం దత్యంతవాత్సల్యము గలవారయి యుండిరి.

ఆమె తనతోడ సమానవయస్కుడయి యింగ్లండునకు రాజయిన యాజవయెడ్వర్డునకుండు పర్వవిధముల సమర్థతరురాలని యెల్లరచే బరిగణింపబడుచుండెను. ఆమె కుటుంబముందు నిపుణురాలయి యనేకకళలందు సమర్థత కలదిగా నుండెను; పీఠాదివాద్యములయందు ప్రాప్తుగా లగుటయేకాక మృదుమధురకంఠస్వరము కలదయి కర్ణరసాయనముగా గాత్రమున పాడుటయుందును సాటిలేనిదిగా నుండెను. ఆమెస్వభావమైన యింగ్లీషున సలక్షణముగా వ్రాయుటకును బ్రసంగించుటకును శక్తురాలగుటచే కాక ఫ్రెంచి, ఇటాలియన్, ల్యాటిన్, గ్రీకుభాషలలో భారతముగా మాటలాడుటకును వ్రాయుటకును నేర్చెను. ఇవిగాక హీబ్రూ, ఛాల్డీ, అరబ్బీభాషలయందు దీమె తగుపాటి పాండిత్యము కలదయ్యెను. శైశవమునందే యిట్లన్నిభాషలయందు పాండిత్యము కలుగుట మహాశ్చర్యము. నిశ్చలచిత్తమున, ఆసాధారణగ్రహణ భారణశక్తిని, బుద్ధిసూక్ష్మతను గలిగియుండుట చేత దురవగాహములయిన శాస్త్రవిషయములుసహిత మామెకు సులభములయ్యెను. అందుచేత నామె పండితజనైక గ్రాహ్యములయిన యుద్విషయములనగూర్చి నిపుణముగా ప్రసంగించుటకును వాదములు సలుపుటకును సమర్థురాలయి యెల్లవారల సద్భుతప్రేమాదములపాలు చేయఁజూచెను. సహజశరీరసౌందర్యమునకును పాండిత్యమునకును దోడిమెకు యోషిజ్జరామూల్యవిభూషణము లవదగిన మార్దవమును సమృతయు సత్యసంధతయు సౌశీల్యము నుశోభాతిశయమునుగూర్చెడిచులంకారములుగానండెను. శిష్యురాలిబుద్ధులు చూచి సంతోషించి యింగ్లండురా

జయిన యెనిమిదవ హెన్రీ యీచిన్నదానిని పలుమాఱురాచనగతునకు రప్పించి దయచూపి యాదరించుచుండెను.

ఈమెకు గడపటగురువైన రోజర్ ఆస్కాము పండితుడు తన మిత్రుని కొకనికి లేఖ వ్రాయుచు దానిలో జేక గేయొక్క సుగుణ సామర్థ్యములను బహువిధముల శ్లాఘించెను. ఆతఁడామె కెప్పుడు తరములు వ్రాసినను ల్యాటిన్ భాషలో వ్రాయుచుండెను; ఆమెయు నాతని కాభాషలోనే ప్రత్యుత్తరములు వ్రాయుచుండెను. దీనిబట్టి విచారింపగా నామెపాండిత్య మనమానమైన దనియు, ఈమెనుమించిన దనియు స్పష్టపడుచున్నది. మనదేశమునందు సంస్కృత మెటువంటిదో, యాదేశమునందు ల్యాటిన్ గ్రీకుభాష లెటువంటివి. అతఁడు 1550 వ సంవత్సరము శ్రావణమాసములో నొకనాఁడు డార్నెట్టు ప్రభువుయొక్క సగరమునకుఁ బోయినప్పు డాకుటుంబ మంతయు మృగయానిహారమునకు వెడలియుండెను. జేక గే మాత్రమింట నున్నదని విని యతఁడామెను సందర్శించుటకయి తన్నందిరమునకుఁ బోయెను. ఆమెయప్పుడు గ్రీకుభాషలో ప్లాటో యను తత్వశాస్త్రజ్ఞుని గ్రంథమును జదువుచుండెను. ఆమె యాభాషయందుగూడ ససమానపాండిత్యము గలదయి తత్వశాస్త్రవిషయమునఁ బ్రసంగించుట చూచి, పదునాలుగేండ్లలోఁబలి పడుస్సుగల యాబాలికయొక్క తెలివీకతఁ డత్యద్భుతపడెను. ఆమె గ్రీకుభాషయందుగూడ వ్రాయును జదువను నేర్చినదయి యాతని కాభాషలోనే లేఖలు వ్రాయుటకు వాగ్దానము చేసెను. ఆతఁడు తన సంతోషమును పట్టజాలక యింతిపిన్నవయస్సులో నింతభాషాజ్ఞానమును శాస్త్రజ్ఞానమును నీ వెట్లు సంపాదించగలిగితివని యడిగెను. ఆమె యిట్లు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. — “నేను చూతొనత్యమును జెప్పెదను. అదివిన్నప్పుడు మీకొక వేళ నాశ్చర్యము కలుగవచ్చును. నా కేశ్వరుడు దయచేసిన గొప్పమేధావంతుని నొకటి కిక్కి

లయినజననీజనకులను దయామయుఁ డయినయుపాధ్యాయునిఁ బ్రసాదిం
చుటయైయున్నది. నేను నాతల్లియొద్దఁగాని తండ్రియొద్దఁగాని యున్న
ప్పుడు నేను నూటాడవలసినను మౌనము వహింపవలసినను కూర్చుండవల
సినను నిలుచుండవలసినను నడవవలసినను తినవలసినను త్రాగవలసినను
సంతోషింపవలసినను దుఃఖింపవలసినను కుట్టవలసినను క్రీడింపవలసినను
నృత్యము చేయవలసినను మఱియేవని చేయవలసినను దేవుఁడు తనస్వప్తి
నెంతక్రమముగాను నిర్దుష్టముగాను జేసెనో యంతక్రమముగాను నిర్దుష్ట
ముగాను నేను జేయవలసియుండును. అట్లుకాక నే నేవిషయమున నేమా
త్రము వ్యతిక్రమముగా నడిచినను పరిహాసములతోను పరుషవచనము
లతోను కొన్నివేళల గిల్లులతోను తాడనములతోను పీడనములతోను
నాతల్లిదండ్రులయెడల నాకుఁగల గౌరవమునుబట్టి నేను జెప్పనొల్లని
యితరదండనములతోను నేను బాధింపఁబడుచుండును. ఆమస్సహబాధ
చేత నామనస్సు చెదరు మండుటనుబట్టి నాగురువైన బిల్వరుగారివద్దకుఁ
బోవలసిన నిమిషము వచ్చువఱకును నేను నరకములో నున్నట్లు భావించు
చుండును. ఆయన మిక్కిలి శాంతముగాను చదువునం దెంతో యధి
రుచి కలుగునట్లుగాను బోధించుటచేత నే నాయనయొద్ద నుండుకాల
మంతయు ఊణములోఁ గడచి పోయినట్లు తలంతును. ఆయనను విడిచి
వెడలిపోవలసే వచ్చినప్పుడు నాస్వాంతము దుఃఖాక్రాంత మగును. నేను
చదువు తప్ప మఱియే యితరకార్యమును జేయవలసినను, అది నాకు
దుఃఖకరముగాను భయంకరముగాను పీడాకరముగాను నుండును. ఈప్ర
కారముగా నాకు పుస్తకములే సంతోషదాయకములుగాను దినదినాధిక
సుఖప్రదములుగాను నుండుటనుబట్టి చూడఁగా నాకీతరవిनోదము లన్ని
యు వ్యర్థములుగాను పీడలుగాను పొడకట్టును.”

ఆమెయొక్క సుగుణగౌరవమును విద్యావిశారదత్వమును తల్లిదండ్రులుచూచి యానందింప లేకపోయినను, ఆమెతోడి పరిచితిభాగ్యము

కలిగిన గుణగ్రహణపారీణు లందఱును ఆమె శక్తిసామర్థ్యములను గుణ
సంపత్తిని మెచ్చుకొని పొగడుచుండిరి. ఇతరుల స్తుతులచేత నామె లేక
మయినను గర్వమును బొందక మఱిత విషయవతిగాను సౌశీల్యవంతు
రాలుగాను అయ్యెను.

మతవిషయమున నీమె రోమీయక్రైస్తవధర్మములకు విరో
ధములయిన ప్రాప్తాంతములయందు దృఢవిశ్వా
సము గలదయి తస్మతావలంబురాలయ్యెను. ఆమెయొక్క చిత్రైన్నత్య
ము మిక్కిలి ప్రకాశించినది. యీమతధర్మావలంబనమునందే ఆమె
చక్కఁగా నాలోచించి సత్యము లనియు నందుచేత నవశ్యానుష్ఠేయము
లనియు హృదయపూర్వకముగా నిశ్చయించుకొన్న ధర్మములనుండి
బహుమానములుగాని బాధలుగాని బ్రతుకుగాని చావుగాని యామె
నణుమాత్రమును మరలింపఁ గలిగినవి కావు. ఈసత్యము ముందుముం
దీమెచరిత్రమువలనఁ దెలియవచ్చును.

ఇంగ్లండురాజయిన యెనిమిదవ హెన్రీకి ముగ్గురు బిడ్డలుండిరి.
వారిలో మేరీ, ఎలిజబెత్తు, అనువా రిరువురు పుత్రికలు; కడపటివాఁ
డయిన యెడ్వర్డునుబాలుఁడు పుత్రుఁడు. అతఁడు తనయనంతరమున
మొట్టమొదట కుమారుఁడయిన యెడ్వర్డు రాజ్యమునకు రావలయు
ననియు, తరువాత మేరీయును, అటుతరువాత నెలిజబెత్తును, తదనంత
రమునఁ దనమేనకోడలును, లేడీజీక్ గే) తల్లియు నగు ఫ్రాన్సెస్
బౌండనును రాజ్యమునకు రావలయు ననియు మరణశాసనము వ్రాసి,
తనకుమారునికి యుక్తవయస్సు వచ్చువఱకును రాజ్యపాలనము చేయు
టకు పదునాఱుగురను కార్యనిర్వాహకులనుగా నియమించెను. ఆ పదు
నాఱుగురిలో నార్తంబరులాండుప్రభు వొకఁడుగా నుండెను. అతఁడు
తంత్రములవలనను సామర్థ్యమువలనను తక్కినవారి నందఱికిని మించి
తానే సర్వాధికారి యయినట్లుగా యధేచ్ఛముగా నా కార్యములను

నిర్వహించుచు మహాబలవంతుఁడయ్యెను. ఇట్లు జరుగుచుండగా నతని యధికారమునకు భంగము కలిగించువైపరీత్యమొకటి సంభవించునట్లు కానఁబడెను. ఎవరిపేరిట నీప్రభువు రాజ్యపాలనము చేయుచుండెనో బాలుఁడైన యాయాతపయెడ్వర్డు దీర్ఘవ్యాధిబాధితుఁడయి యుండెను. రాజు మృతఁడయ్యెనువత్తమునఁ దనయధికారము పోవుటయేకాక తన కపాయమునహితము రావచ్చునని యతఁ డెఱుఁగును. అందుచేత రోమీ యుమతావలంబిని యైన మేరీని రాజ్యమునకు రాకుండజేయుటకును తన యధికారమునకు భంగము రాకుండ నిలుపుకొనుటకును దగిన యుపాయ మొకటి యాలోచించి యుపాయబహుళ మయినతంత్రీము నొకఁడనిని నడవ నుద్యమించెను. ఈమరలోచనను మనస్సునందుఁ బెట్టుకొని యతఁడు ముందుగా డార్సెట్టుప్రభువుతో బాంధవ్యమును గలిగించుకొనుటకు యత్నించి, ఆతనిఁబెద్దకూతు రయిన లేడీ జేక్ గేసెను తన నాలవకుమారుఁడయిన గిల్డుఫోర్డుక్షడ్డీయనునతని కిచ్చి వివాహము చేయునట్లు డార్సెట్టుప్రభువును ప్రార్థించెను. ఇప్పుడు సపోకు ప్రభువుగాఁ జేయఁబడిన యాడార్సెట్టుప్రభు వాతనిమాయోపాయమును చెలిసికొలేక దుర్బలమనస్కుఁడగుటచేతఁ దనకొమారిత నాతనికొడుకున కిచ్చి పెండ్లిచేయుట కొడఁబడెను. 1558 వ సంవత్సరము జ్యేష్ఠమాసములో వారివివాహము నడచెను. వరుఁడు దృఢకాయుఁడును రూపవంతుఁడును సాధువృద్ధయుఁడును సద్వర్తనుఁడును నయినందున వధువున కనర్హుఁడని చెప్పదగినవాఁడు కాదు. ఈవివాహము మహావైభవముతో నడచెను. రాజయిన యాతపయెడ్వర్డు దీర్ఘవంతులకు గొప్ప కట్నములను బిసి, వధువున కమూల్యము లయిన వివాహవస్త్రముల నిచ్చెను. రాజపాయకరమయినవ్యాధిలో నుండఁగా నిటువంటి వేడుకలు జరగుట ప్రజల కెవ్వరికిని సమ్యక్తము కాకుండెను.

నార్సెట్టుప్రభుఁ డిట్లొక కార్యమును నిర్వహించి తరువాతి

కార్యమును కొనసాగించుట కుపక్రమించెను. ఆతపయెడ్వర్డు వ్యాధిబాధితుఁడయి దుర్బలచిత్తుఁడయి తనచేతిలో నుండుటచేత నాతఁడు మెల్లఁగా రాజును సమీపించి, ఆతనివ్యాధిగూర్చి పఠపించి, ఆతనికి మఱియొకవిధ మగుట తటస్థించెనుపక్షమున త డ్రియొక్క మరణశాసనమునుబట్టి రాజ్యము మేరీయధీన మగు ననియు, అట్లయ్యెనువత్తమున మేరీ రోమీయమతావలంబకురా లగుటచేత దేశమునకు మితిమీరిన యనర్థములు మూడు ననియు, ఎఱిజబెత్తునుగూడ రాజ్యమున కనర్హురాలినిగాఁజేయక మేరీనిచూత్రీము తొలఁగించుట సాధ్యము కాదనియు, వారిరువురును సవతియప్పలుగాని యేకగర్భజనితలు కారనియు, రాజు మరణశాసనమునుబట్టి విసిరినను ప్రభుప్రభునిధిసాములచా రిరువురి చేతను వారధర్మసంతతిగా నిర్ధారణము చేయఁబడినందున ప్రజ లట్టియధర్మసంతతి రాజ్యమునకు వచ్చుట కంగీకరింపఁ జూర రనియు, తుఢియొక్కచరణశాసనమునుబట్టి తరువాత రాజ్యమునకు రావలసినది లేడీజేక్ గేయొక్కతల్లి యొక్కతె నే యనియు, లేడీ జేక్ గే విద్య చేతను బుద్ధిచేతను గుణసంపదచేతను సామర్థ్యముచేతను సర్వవిధముల చేతను రాజ్యమున కర్హురా లగుటచేత నామెను రాణినిగా నియమించుట సర్వజనసమ్మతముగా నుండు ననియు బొధించి, రాజునుసన్నును తిప్పివేసెను. ఇది లేడీ జేక్ గే రాణి యైనపత్తమునఁ దనకొడుకురా జగుననియు, అప్పుడు తా నిప్పటివలె కే యధికారమును నిరపాయముగాఁ జెల్లించవచ్చుననియు, స్వప్రయోజనపరత్వముతోఁ బన్ననదుస్తంత్రీమేకాని ప్రజాక్షేమమును గోరి పరిమార్చికబుద్ధితో నాలోచించిన సదుపాయము కాదు. ఎడ్వర్డు దూరలోచనలేని పిన్నవయసువాఁడగుటచేతను, మరణ మంతకంత కానన్న మునును ములచే దుర్బలమనస్కుఁడగుటచేతను, తనబాల్యస్నేహితురాలును యెడ్వర్డురాజును నయిన లేడీజేక్ గేయందుఁ గుప్పేమాతికయముచేతను, వార్సెట్టు

లాండుప్రభువుయొక్క మాయలోఁ బడి యాతఁ డుపదేశించినట్లు మర
ణశాసనము వ్రాసెను. తరువాత శీఘ్రకాలములోనే యెడ్వర్డురాజు
తనపడునాటవయేట తండ్రిపోయిన యేడునవత్సరము లకు గీనిచ్ నగ
రమునందు పరమపదప్రాప్తుఁ డయ్యెను. ఆతనిమరణమునకుముందవ
సానదశలో సోదరునిఁ జూచుటకయి రప్పించుమిషమిఁద నాతనియప్పల
నిద్దటిని రప్పించి వారిని తనయధీనము చేసికొనవలె నని నార్తంబరులాండు
ప్రభు వొకకడటనాటకమును గల్పించెనుగాని యీవాన్మగడలో నతఁడు
సఫలమనోరథుఁడు కాలేదు. మిత్రు లాతని కుతంత్రమును వారికి
ముందుగాఁ దెలిపినందున నారాజుతనయ లిద్దఱును నతఁడు పన్నిన నల
లోఁ బడక తప్పించుకొని మరలి సురక్షిత మైనస్థలము చేరిరి. ఆతఁ
డిట్లు విఫలమనోరథుఁ డయినను తనపూనికను విడవక సఫలము
ప్రభువు మొదలయినప్రభువులను వెంటఁగొని తిన్నగా సయాశ్రమందీర
మున నున్న లేడీ జేన్ గ్రేవర్డుకుఁ బోయి వినయవిధేయతలతో
నామెకు రాణికి నడవ వలసినమర్యాదలను నడపి యామెను సంద
ర్శించెను. పెనిమిటితోడి సహవాససౌఖ్యము ననుభవించుచుఁ బెండ్లి
యయినప్పటినుండియు నామె యక్కడ వసించుచుండెను. ఈదంపతు
లన్యోన్యాయురారాగము గలవారయి సుఖముగా కాలము గడపుచుం
డిరి. ఆమె యెంటిగా నున్నప్పుడెల్ల విద్యావ్యాసంగముతో కాలము
గడపుచు నద్గ్రంథములను జదివి యానందించుచుండెను. అంతేకాని
యిహలోకసంబంధము లయినదురాశ లేవియు నామెమనస్సునఁ జొర
లేదు. తనమామగారు పన్నుచుండినకపటతంత్రము లామె కెంతమా
త్రము నావఱకుఁ దెలియనే తెలియవు. ఎడ్వర్డుయొక్క మరణానంతర
మున నార్తంబరులాండుప్రభువు వచ్చి రాజమరణశాసనమునుబట్టి
యామె రాణి యయినదని చెప్పఁగానే యామె బిగ్గరగా నేడ్చి
మూర్ఛిలైనట్లు మార్చి తెలిసినతరువాత సహిత మామె యెంతమా

త్రము నామోషింపక చాలసేపు విచారగ్రస్తురా లయియుండి తనకు
సింహాసన మక్కఱలేదని నిరాకరించెను. మామగా రెన్నివిధములఁ
బ్రార్థించినను తా నాతనిప్రార్థన నంగీకరింపక, జన్మస్వాతంత్ర్యమును
బట్టి న్యాయముగా రాజపుత్రికలసొత్తు కావలసినరాజ్యము నితరు లప
హరింపఁ జూచుట యధర్మ మనియు, అట్టియధర్మవృత్తికిఁ దా నొడఁ
బడఁజాల ననియు, దృఢచిత్తముతోఁ బలికి, తనబంధువులు చెప్పినయు
క్తుల కన్నిటికిని తగినసూధానములు చెప్పి, తన్ను బాధింపక తా
నప్పు డున్నస్థితితోఁ దృప్తి నొంది సుఖించునట్లు తన్ను విడిచిపెట్టుడని
వారిని తీనముగా వేషుకొనెను. వియ్యంకుని ప్రేరణముచేతఁ దనతండ్రి
వచ్చి యెన్నియోవిధముల బతిమాలినను మనస్సు చలంపనీక యామె
దృఢచిత్తురాలయి తనపూనికను విడువకుండెను. అంతట నామెతల్లి వచ్చి
పూజనీయు లైనయిందతావులు చెప్ప చున్నప్పుడు మూర్ఖపుట్టు
పట్టుట న్యాయము కాదనియు, బంధుహితముఁ గోరి చెప్పెడుతనబుద్ధి
వికవలసిన దనియు, బాధించెను. ఇంతవఱకును నాజ్ఞాపించుచుండెనుజన
నీజనకులు ప్రార్థించుచుండఁగా, సదా తదాజ్ఞాబద్ధురాలయి నడవ నల
వాటుపడినయామె యేమి చెప్పటకును తోచనిదయి వారిమాట కెదు
రాడ వెఱచి డోలాదోళితచిత్తయయి యూరకుండెను. అట్టిసమయ
మునఁ దామెప్రాణపద మైనప్రియభర్త దావునఁ జేరి తనప్రార్థన
మంగీకరింప వలసినదని వినయపూర్వకముగా కడసారి వేడుకొనెను.
ప్రాణాధికునిగా భావించి యాతనితోడిజే లోకమని యవ్యాజప్రేమతో
సేవించుచున్న ప్రాణవల్లభుఁడువచ్చి దైన్యరస ముట్టిపడ వేడుకొన్నప్పు
డాతనిమాట కెదురుచెప్పలేక యామె యెట్లో యెడఁబడెను గాని
యప్పుడుసహితము సంతోషపడుటకు మాఱుగాఁ దనయన్నకు దుష్టులఁ
జొచ్చెను. ఇంతనిర్బంధ పెట్టి బలాత్కారముగాఁ బడసికొనుచున్న
మనర్థదాయకమయి దుఃఖముగా ముగియునని తెలియుచున్నప్పుడు

డామోన్నలనుండి బాష్పధారలు వెలువడి వెల్లువలుగట్ట నామె పయి వంకఁ జూచి “దయాసముద్రుడవైన యోయ్యశ్వరుడా! ఈస్వామ్యము నిజముగా నాదే యయివత్తును నీమహిమయుఁ బ్రజాక్షేపమును వృద్ధియగునట్లుగా పరిపాలించుటకు నాకు శక్తినిమ్ము” అని ప్రార్థించెను. 1553 వ సంవత్సరము జూలై నెల 10 వ తేదీన లేడిజేన్ గ్రే పట్టాభిషేకము హోమాత్సవములతో లండన్ నరమునందలి కోటలోని కొకనుండర మైనపడవలో గొనిపోబడెను. అప్పు డామెమెట్ల మామ గారగునార్తంబరులూపభిభువును లెంజీయగు సభ్యులభిభువును బోయిరి. అంత సచ్చట పట్టాభిషేకోత్సవము నడచెనుగాని యీకొత్త రాణియే యుత్సాహవంతురాలుగాక కన్నులు వాచునట్లుగా నేడ్పుచుండెను. ఒక్కలండనునగరమునందుఁ దప్ప రాష్ట్రమునం దంతటను ప్రజ లండనును లేడిజేన్ గ్రేకుఁ బ్రతికూలురయి మేరీ కనుకూలురుగా నుండిరి. లండన్ నగరమునందు సహితము ప్రజ లీమెపట్టాభిషేక సమయమునం దుత్సాహమును సంతోషమును గనఁబఱుపలేదు.

మేరీ రోమియమత్సరాలగుటచే నామె రాజ్యభారమును వహించుటకుందంత యిష్టము లేనివారుగా నున్నన, నార్తంబరులొండు ప్రభువుయొక్కదుష్పరిపాలనమునుబట్టి ప్రజ లాతనిని ద్వేషించువారయి జేన్ గ్రే క్షుభప్రభుత్వమునం దాదరము లేనివారుగా నుండిరి. ఇది యిట్లుండఁగా మేరీ తాను రాణి యైనప్పుడు మతభేదమునుబట్టి పక సర్వజనక్షేపకముగాఁ దాను బూర్వరాజశాసనములను మన్నించుచు సత్పరిపాలనము చేసెదనని వాగ్దానము చేసెను. అందుచేతఁ బ్రజలు సంతృప్తులయి మతభేదమును మఱచి న్యాయముగాఁ దండిరాజ్యము నకు వచ్చుట కర్హతమురాలైన మేరీయొక్కపక్ష మవలంబించి యామెకు సహాయముఁ జూపఁడగిరి. లేడిజేన్ గ్రేయొక్కయధికారమును గాపాడుటకై మేరీచేరబడిన సేనలు సహితము సేనాధిపతులచేఁ గొనిపోబడి మేరీపక్షముఁ బోరఁజొచ్చెను. అప్పు డేమిచేయుటకును తోచనివాఁ

డయి నార్తంబరులొండుప్రభువు కొంతసేనతో మేరీమీఁదికి దండువెడలెను గాని తన సమీపభృత్యులే తన్ను విడిచి శత్రుపక్షమునఁ జేరుటచేత నిరాశుడయి తానును మేరీయొక్కప్రభుత్వమున కామోదించిన రాజభక్తునివలె నటించి “కాంబిడ్జిపురముయొక్కయంగళ్ళవాడలో బహిరంగముగా “దేవుడు మేరీరాణిని రక్షించునుగాక!” యనిఘోషించెను. జేన్ గ్రేయొక్క తండ్రియగు సర్ఫోకుప్రభువునువియ్యంతుడు చూపినమాన్యమునే యగుననిచి తానును మేరీరాజ్యభారము వహించుట నభినందించెను. ఈప్రకారముగా జేన్ గ్రేరాజ్యము ఘోషింపఁబడిన పదియవనాడు సర్ఫోకుప్రభువు తనకొమారితయొద్దకుఁబోయి “నీవు రాణివేషమును విడిచి యింతటినుండి భృత్యవేషముతోఁ దృప్తి నొందియుండవలయు”నని యాకస్మికముగాఁ జెప్పెను. ఆమాట కామె యబుమాత్రము సంచలించకనిర్వికారి చిత్తయై “నేనీవేషమును ధరించిననాటికంటె నెక్కువసంతోషముతో నిప్పుడు దీనిని దీసివేసెదను. నాజననీజనకులైన మీ రిరువురును నాజ్ఞాపించినందునఁగాని లేనియెడల నేనీవేషము నెప్పుడును ధరించి యుండను. ఈశుభవార్త నా కెంతో సంతోషకరముగానున్నది.” అని పలికి తక్షణమే తనపూర్వవస్త్రములను దాల్చెను. లండన్ దుర్గమున కధికారిగానున్న యామెతండ్రియే యప్పుడు మేరీయొక్కప్రవేశోత్సవమునకయి కోటకలుపులు తెఱపించెను. అందుచేతఁ గోటలో పట్టబద్ధురాలుగాఁ బ్రవేశించిన లేడి జేన్ గ్రేయప్పుడాకోటలోనె పతితోడఁగూడ కారాబద్ధురాలగుట తలస్థించెను.

మేరీసంతోషన మధిరోహించిన మఱువాఁడే రాణిపేరీట లేడి జేన్ గ్రేమామెరాలైన నార్తంబరులొండుప్రభు వాతనిగర్భశత్రువయిన అరండల్ ప్రభువుచేత పట్టకోబడెను. సాధారణముగా మూర్ఖులును భీరువులు నయినవారందఱును ప్రాణములకు భయపడకుంట్ల యామెను భయపడి యంత్యదశయందలిదీనముగా ప్రార్థన చేయు ప్రార్థన

చెనుగాని యాతని యప్రిత్యోధమైన యపరాధమును వినాశకరమైన దురాశయు దయకు సహిత మతని ననర్హునిగాఁ జేసినందున నతఁడును మఱి యిద్దఱును పాపాంతదండమును బొందవలసినవా రయిరి. అతని కొడుకులలో మఱ్ఱును సహోదరుఁ డొకఁడును ప్రభువరంపరలోనివారు కొందఱునుగూడ రాజద్రోహులుగా పరిగణింపఁబడి పట్టుకొఁబడిరి కాని రాణి ప్రజానురంజనమును గోరి వారిలో ననేకులను త్షమించి విడిచెను. తరువాత లేడీ జేక్ గేయియు నామెభర్తయును గిల్ఫోర్డు డడ్లీ ప్రభువునుగూడ విమర్శింపఁబడి యపరాధస్థాపన మయినపిమ్మటరాజద్రోహులగుటచే వధార్హులని నిర్ధారణము చేయఁబడిరిగాని వారిరువురును గూడ పదునెనిమిదేండ్లయినను నిండనిబాలప్రాయము లగుటను బట్టియు నిరపరాధులగుటనుబట్టియు తంత్రపులుగా నెన్నఁబడినందున వారిదండ నము త్వరపడి నడప నుద్దేశింపఁబడలేదు. అందుచేత నాదంపతులు కడపట విడిచిపెట్టఁబడుదురని యెల్లవారును నమ్మియుండిరి.

ఇది యిట్లుండఁగా మేరీరాణి తనకు రాజ్యము స్థిరపడఁగానే యామతస్కంఠమువలనఁ దమపదములను గోలుపోయిన రోమీయ మతస్థులను మరల వారి పూర్వస్థానములందు నిలువ నారంభించెను. ఆమె యత్యంతమూఢవిశ్వాసమును మతాన్వితమును గలదయి, స్వభావమూర్ఖత్వమును బట్టియే స్వమతపరమత తారతమ్యగ్రహణమునకు రాలయి, యామీఁదమతాంతరుల నిషేధవాదములవలన మఱింత దురాగ్రహగ్రహవేళపరవశురాలయి, రోమీయమతనిషేధవాదులను తన్నుతావలంబులను బహువిధముల బాధింపఁజొచ్చెను. అందుచేత దేశములో రోమీయధర్మప్రతిషేధకతముయొక్క స్థిరత్వమునకు భంగము కలుగునేమో యని సంశయింపవలసినంత వైపరీత్యము సంభవించెను. ఇట్టిస్థితిలో నా రోమీయమతస్థుఁడును క్రూరుఁడును నైన ఫిలిప్పను స్పెయినుదేశము ను వివాహమాడి బ్రహ్మచారియగుటకూడఁ దలపింపెను.

చివందున, ప్రజలు విరాళులయి సంక్షోభమునొంద మొదలు పెట్టఁగా వారిలో ననేకు లాయుధములు ధరించి బహిరంగముగాఁ గలహించుటకుఁ దెగింపవలసినవారయిరి. ఈరాజద్రోహతంత్రము మొదట నిగూఢముగా సమర్థతతోనే యారంభింపఁబడెనుగాని కార్యనిర్వహణమున కావశ్యకమయిన నేర్పు తగినంత లేనందునఁ గార్యము తుదముట్టినది కాదు. కలహకాదులకుఁ బ్రధమనామకుఁడైన సర్ థామస్ వైయట్టు రాజసేనలఁ గొన్నిటి నోడించి లండన్ గరముమీఁదికి వచ్చెను. గాని యత డీయల్పజయములచేత గర్వపడి ప్రమత్తుఁ డయి స్వప్రియత్న మప్రియాసముగా సంపూర్ణస్థాఫల్యము నొందునని స్వప్నసామ్రాజ్యము ననుభవించుచు నేమఱియుండఁగా నాకస్మికముగా పురద్వారముకడనే పట్టుకొనఁబడెను. ఈప్రియత్నముయొక్క ప్రధానోద్దేశము మేరీస్థానమున నెలిజబెత్తును రాణినిగాఁ జేసి తన్మూలమునఁ గఠినాత్ముడైన స్పెయిను రాజయొక్కయు రోమీయమతాధికారముయొక్కయు క్రొంగుమును దొలఁగించుట యయియున్నది. అయినను మంత్రీరహస్యము వెల్లడి యైనందున నారాజద్రోహసంరంభ మారంభములోనే యడఁచివేయఁబడెను. రాజద్రోహియైన సర్ థామస్ వైయట్టును నాతనికి సహాయులైనవారిలో నఱువండును తలలుతీయఁబడి, మేరీని వివాహమాడి స్పెయినురాజు ఫిలి ప్పాటునెలలకుఁ గ్రీకునాత పురప్రవేశోత్సవమునకయి వచ్చువఱకును వారి మొండెములు వ్రేలాడఁగట్టఁబడియుండెను.

లేడీ జేక్ గే తండ్రియైన సర్ థామస్ ప్రభువు తనకన్నులయెదుట వియ్యంకుడైన నా ర్తంబరులందు ప్రభువునకు సంప్రాప్తమయినదుర్మరణమును జూచియైనను బుద్ధితెచ్చుకోలేనివాడయి తనయల్లఁడును గూఁతురును మేరీయొక్క కటాక్షమునకు దాస్యులయి చెఱసాల నున్నవారిని యైనఁ దూరాలోచన లేనివాడయి తనప్రీతిముల నుపయోగించుచు

క్కయు బిడ్డలయొక్కయు జేమమును విచారింపక కలహకారులతోఁ జేరెను. ఈయనాలోచితకృత్యమువలన నాతనిప్రాణములకు చేటుయూ డుట యొకమింత కాదు. అతఁడు కలహకారులతోఁ జేరుట జేక గోయొక్కయు నామెభర్తయొక్కయు ప్రాణములమీఁదికిఁగూడవచ్చెను. ఆబాలదంపతులకు విధింపఁబడి యంతకాలము నిలిపియుఁచఁబడిన గ్రూర దండనమునెప్పుడు ప్రచారమునకుఁ జేవలయునా యని దయయెట్టిదో యెఱుఁగనిమేరీయొక్కమన స్సావటకే వేగిరపడు చుండెను; ఇంతలో నామెతండ్రి రాజదొంగి హి యగుటకూడ తటస్థించుట యాసాకుమీఁద దానినితక్షణమే ప్రవృత్తికిఁ దెచ్చుట కవకాశము గలిగించెను. అందుచేత మరణమునకు సంసిద్ధులరయి యుండవలసినదని లేడీ జేకగ్రేకును తద్దర్శకును వర్తమానము పంపఁబడెను. తనకట్టిగతియెప్పుడో తప్పక కలిగితిఱు ననియెఱిగిన దయనందున ప్రాణాశమాని యామె యావటకే చావునకు సంసిద్ధురాలయి యుండెను. ఇట్టిసమయమునందు రోమీయమతోన్యా దినియైన మేరీరాణి కారాబద్ధురాలయియున్న లేడీ జేకగ్రేకు విముక్తి కలిగించి యనుగ్రహము చూపఁదలచుకొన్నదానివలెఁ గనఁబడుచు నామె తనరోమీయధర్మప్రతిషేధకమతమును త్యజించి రోమీయ మతము సగ్గలంబించిన పక్షమునఁ బ్రాణదానమును స్వాతంత్ర్యదాన మును జేసేదనని చెప్పి పుచ్చి సమర్థులై నట్టియు విద్వాంసు లయినట్టి యు రోమీయమతాచార్యుల నామెకడకుఁ బలుమాఱు పంపుచు వచ్చెను. రాణియొక్క మతాచార్యుడైన ఫెకన్హామను నతఁడు రాణి యుత్తరువు ననుసరించి స్వమతసిద్ధాంతప్రాశస్త్యము నామెకు బోధించి యామె నేలాగునైన రోమీయమతమునకుఁ దిప్పిన లెనని సర్వవిధ ములఁ బ్రయత్నము చేసెను. అయితనికృపి యంతయు విఫలమయ్యె ను. ఆమె తన ముద్దకుఁ బంపఁబడుచు వచ్చిన రోమీయమతాచార్యుల యుక్తులకుఁ బ్రతిఘట్తులు చెప్పి ప్రతిపక్షులవాదమును పూర్వపక్షము

చేసి స్వమతసిద్ధాంతములను సమర్థతతో స్థాపించుచువచ్చెను. ఇంత జరిగినను మేరీరాణి యూరకుండక యింకను నామె రోహన్ మతముతోఁ గలియునేమోయన్న భ్రమచేత నామెకు మఱి మూఁడుదినములు గడు విచ్చెను. అయినను జేన్ గ్రే యిటువంటి ప్రాణసంశయదశతో సహితము తనమనోనిశ్చయమును వదలని దయి తాను సత్యమని నమ్మి సధర్మమునందు దృఢవిశ్వాసముంచి నిశ్చలురాలయి యుండుటయే కాక యెన్నికష్టములువచ్చినను స్వమతమును మార్పుకొనకుండునట్లు ప్రభోధించుచుఁ దనసహోదరికి గ్రీకుభాషతో నొక లేఖను వ్రాసి యా భాషలోనున్న క్రైస్తవవేదము నొకప్రతి నామెకుఁ బంపెను.

ఆమె ప్రతిక్షణమును దనచావును బ్రతిక్షించుచుండి యావటకే మరణమునకు సంసిద్ధురాలయి యుండినందున సిప్పు డియ్యఁబడినగడు వామెమనోవ్యధను బెంపుచెందించుటకే తోడఁపడెనుగాని మనశ్శాంతిని గలిగించుట కనుకూలపడలేదు. ఇట్టిస్థితిలో నామెకుఁ దండ్రికిఁ దటస్థించినయాపదలు తెలియవచ్చుటయే కాక యాతఁడు ప్రాణాంతదండన ననుభవించుటకుఁ దానున్న దుర్గములోనికే తీసికొనిరాఁబడినట్లు తెలిసెను. ఆసంగతి తెలియఁగానే యామె నిజజగతు నొకలేఖ వ్రాసి పంపెను. దానిలోని కొంతభాగమును దెనిగించి యిందుక్రిందఁ బొందు పఱచుచున్నాము.

“ఓప్రియజనకా!

ఎవరివలన నాజీవితకాలము పెంపు చెందవలసినదో యటువంటి నీవలననే నాచావును త్వరపఱుచుటకు భగవంతుఁ డనుగ్రహించినప్పు టికిని, నాయిష్టానుసారముగా నాకు పంపింపఁబడిన ప్రాణము నంతను నాయధీనము చేసినయెడల నెప్పుడును దనములకుఁ బె నాదుఱిదిసములను హృస్వపఱిచినందునకయి యామె నిజజగదను

లను దేవునకు సమర్పించునంతకాంతితోనే నేనుదానిని స్వీకరింపఁగలను, నీకష్టములనుగూర్చి నీవు పొందునట్టియు నితరులవలన నేను విన్నదానిని బట్టి ముఖ్యముగా నాదుఃఖకరమైన స్థితినిగూర్చి నీవు పొందునట్టియు కోకాతిశయమును నేను నిశ్చయముగా నెఱుఁగుదును. నాప్రియ పితా ! అయినప్పటికిని నాచేతులను నిర్దోషితృజలమునందు కడుగుచు నానిర్దుష్టరక్త మీశ్వరసమ్మఖమున, నిరపరాధులకు దయ చూపవలె' నని ఘోషింపఁ గలదగుటచేత నన్ను ధన్యురాలినిగాఁ బరిగణించు కొనవచ్చును. అయినను నీవుచక్కఁగా నెఱిగియున్నట్టుగా నిర్బంధ వటువఁబడియు విరామములేకుండఁ బడింపఁబడియు నైనను (రాజ్య) భారమును పైని వేసుకొనుటకు సమ్మతించినట్టు కనఁబడి యందుమూలమున రాణియెడలను దచ్చాసనములయెడలను మహాపరాధమును జేసినదాన నయినట్టు నేనొప్పుకోవలసియున్నప్పటికిని, నారాజ్యేవేష భారణముచేఁ బ్రాప్తమైన నిర్బంధ నిహితగౌరవ మెప్పుడును నానిర్మల హృదయముతోఁ జేరినది కాకపోవుటచేత నీశ్వరవిషయమయి యీ నాయపరాధ మల్పతర మయినదని నేను నిశ్చయముగా నమ్ముచున్నాను.

* * * *

ఓనత్పితా! ఈప్రకారముగా నే నిప్పుడున్నస్థితిని నీకు వెల్లడిపఱచి యున్నాను. నామరణము సమీపించినది.

ఇది యొకవేళ దుఃఖకరముగాఁ గనఁబడ వచ్చినప్పటికిని, ఈదుఃఖగుహభృండి వెలువడి రక్షకుడైన క్రీస్తునాథునితోఁ గూడి నిత్య సుఖసంతోషప్రదమైన స్వర్గసింహాసనమునం దుండఁగోరుటకంటె వధికప్రియతమము కాఁగలిగినది మఱియొకటి లేదు ; (ప్రత్యేక తండ్రి ఇటు వాప్రియ న్యాయమయిన పక్షమున) తనయందలి దృఢభక్తి

యందు నీ కింతవఱకును బలము నిచ్చినట్టిప్రభువు కడపట మనము పరలోకములో తండ్రితోను కుమారునితోను పరిశుద్ధాత్మతోను గలిసి కొనుటకు నీకాబలమునే ముందును బ్రసాదించునుగాక !

ఇట్లు

మరణపర్యంతము నీ విధేయపుత్రియైన

జేన్ డబ్లీ."'

లేడీ జేన్ గేర్ షెరిసాలలో నున్న కాలములోఁ దన యప్పటి యవస్థకు సరిపోవునట్లుగా ననేకప్రార్థనలను పద్యములను రచించెను; మరణదండనమును బొందుటకు పూర్వపురాతనిసహిత మామె వానిని దిద్దునంతటి దృఢమనస్సు గలదయి యుండెను. ఇటువంటి ప్రాణసంశయావస్థలో సహితము రోమియమతాచార్యు లామెయొద్దకుఁ బోయి యామెను స్వీయమత ప్రవిష్టురాలినిగాఁ జేయుటకయి బోధచేసిరట. ఆమె పర్యంతమువలె నచంచలురాలయి కడనిమిషము వఱకును రోమియధర్మ ప్రతిషేధకమునందే సుస్థిరురాలయి తదేకదీక్షతో నుండెను. తెల్లవాటి తన్ను శిరచ్ఛేదము చేయుదు రనఁగా నారాత్రి గ్రూమె తన సహోదరియైన కేథరైనుకు గ్రీకునూతననిబంధన గ్రంథమును బంపుచు దానిలో వ్రాసినలేఖకు భాషాంతరమిది—

"ప్రియసహోదరివైన యోకేథరైనా! పయిభాగము బంగారముతో నలంకరింపఁబడక పోయినను లోపల నమూల రత్నములకంటె నెక్కువవెల కలదయినపు స్తకమును నీకుఁ బంపుచున్నాను. ఓడి యసోదరి ! ఇది యీశ్వరశాసనములను గలిగిన ప్రవక్తయైన ఇది నిర్గత కుల మయినమనకు ప్రభువు విడిచినతనసంహితయై మఱి నరము నయి

యున్నది; ఇది నిన్ను శాశ్వతసంతోషమార్గమునకు నడపును; దీనిని నీవు మంచివృద్ధాశ్రమముతోఁ జదివినను నిష్కలటచృద్ధయముతో ననుసరింపఁ బూనినను నీకిది నాశములేని శాశ్వతజీవనమును దెచ్చును. ఇది నీకు బ్రతుకువిధమును చచ్చువిధమును నేర్పును. నీతండ్రియొక్క యధికమయిన భూములవలన నీవు పొందవలసినదానికంటె నీకిది యెక్కువ లాభమును గలిగించును. దేవుఁ డాతనికి మంచిస్థితిని గలిగించినందున నీ వాతనిభూములను బొంద వలసి నట్లుగానే, దీనిలో విధింపఁబడినప్రకారముగా నడుచుట కపేక్షించుచు దీనిని నీవు శ్రద్ధతోఁ జదివెనుపక్షమున దురాశాపనులు నీయొద్దనుండి గైకొనలేనట్టియు దొంగలు తప్పరింపలేనట్టియు పురుగులు పాడుచేయలేనట్టియు దివ్యధనమును నీవు దాయముగాఁ బొందుదువు. ఓసాధుసాదరీ! డేవిడ్డువలె నీవును ప్రభువైనదేవునియొక్క శాసనములను గ్రహింపఁగోరుము. నీవు మరణమువలన నిత్యజీవనమును బొందునట్లుగా శాంతితోఁ జచ్చుటకు బ్రతుకుము. నీలేఁబ్రాయము నీకు దీర్ఘాయువు నిచ్చునని నమ్ముకోకుము—దేవునియజ్ఞయైనపక్షమున ముసలివా రెంతశీఘ్రముగాఁ బోవుదురో యంతశీఘ్రముగానే పసివారుకు బోవుదురు. ఎట్లుచావలయునో నేర్పుకొనుటకయి యెల్లప్పుడును పాటుపడుము. ప్రపంచమునకుఁ బ్రతిఘటింపుము; పాపమును బాఁటదోలుము; ఇంద్రియసుఖములను దిరస్కరింపుము; ప్రభువునందే యానందమును బొందుము. నీపాపములకయి పశ్చాత్తాపపడుము; ఎప్పుడును నిరాశనుమాత్రము పొందకుము. భక్తియందు దృఢచిత్తురాలవు గమ్ము; గర్వపడకుము. ఎవఁడు మృతి నొందియు జీవించియున్నాఁడో యటువంటి క్రీస్తుతో నుండుటకు సెయింటుపాలువలెఁ గోరుము. అర్ధరాత్రిమునందు దొంగవలె వచ్చి మృత్యువు నిన్నవహరీ మనేమో యన్నట్లు నదృటునివలె రాత్రిసహితము నీవు జాగరూకుఁ గావలయును. * * * నావలెనే నీవు క్రీస్తునం

దానందము పొందజేయు. నీప్రభువైన క్రీస్తునియొక్క మార్గము ననుసరించి నీసిలుపను వహింపుము. నీపాపముల నామనవిప్రమీఁదవేసి, నీ వాడు నమార్గము నెల్లప్పుడు ననుసరింపుము. ఓసత్సహూదరీ! ఈదుష్టభావమునుండి విముక్తి నొంది నిర్దుష్టశను బొందఁ బోవు చున్నాను గనుక నామరణమునుగూర్చి నావలెనే నీవును సంతోషించుము. ఈయస్థిరజీవనమును బోఁగొట్టుకొనుటచే సుస్థిరజీవనమును బొందుదు నని నాకు నిశ్చయముగాఁ దెలియును. భగవంతుఁడు నా కది ప్రసాదించి, ఈశ్వరభీతితో బ్రతికి నిజమైనక్రైస్తవభక్తితోఁ జచ్చునట్లుగా నీకనుగ్రహింపవలయు నని ప్రార్థించుచున్నాను. జీవితాశచేతఁగాని మృత్యుభీతిచేతఁగాని నీ వామార్గమునుండి యెప్పుడును తొలఁగకుండుట కీశ్వరనామమున నేను నీకు బోధించుచున్నాను. నీజీవితమును దీర్ఘముగాఁ జేసికొనుటకయి నీ వాతనిసత్యమును నిరాకరించినపక్షమున నిన్నాయన నిరాకరించి నీదినములు హాస్యముచేయును; నీ వాయననయాశ్రయించి యున్నపక్షమున, నీకు సౌఖ్యమును దనకు మహిమయుఁ గలుగునట్లుగా నతఁడు నీయామువును దీర్ఘము చేయును. ఆపదవిశిభగవంతుఁడు నన్నిప్పుడు కొనిపోయి, ఆయన యనుగ్రహము వచ్చినప్పుడు ముందు నిన్నుఁ గొనిపోవును. ఓసత్సహూదరీ! నీకు శుభమగునుగాక! నీనీశ్వరునియందే విశ్వాసముంచుము; అతఁడొక్కఁడే నీకు సహాయుఁడు కావలెను.”

వారివధదినమునందు గిల్పోర్డుప్రభువు తనభార్యయైన జేకాగ్రేను సంక్లింపఁ గోరఁగా మేరీరాణి వారివధావధిని తీయకొనెను. కాని, లేకీ జేకా గ్రేయే యందు కంఠవీరిం, తమనమావేశానంతరవియోగదుఃఖముభయులపై ర్యమును కడల ట్టి యానసానదశయం దుండవలసిన మనస్సైర్యమునకు భంగము గించుననియు,

వారియూనిరహము కతివయనిమిషపరిమితమయినదే యయినందునఁ గొంచె మార్చినయెడల నెక్కడ నన్యోన్యమురాగబంధము తెంపులేక నిరంతరముగా నుండునో యెక్కడ మృతియు నాశాభంగమును దురదృష్టమునుజేరి శాశ్వతానందమునకు భంగము కలిగింపలేవో యెక్కడఁ దా మన్యోన్యసమావేశము నొండవచ్చుననియు, సందేశము పంపెను.

గంగోత్తర వ సంవత్సరము ఫిబ్రవరి నెల పండ్రెండవతేది నామ పారమునాడు వధూవరులలో గిల్పోర్ల ప్రభువు శిరశ్చేదమునకయి ముందుగా వధ్యస్థానమునకుఁ గొనిపోబడెను ; అతఁడు పోవునప్పు డామె గవాక్షములోనుండి చూచి తనస్మరణచిహ్నము నొకదాని నా తనికొనఁగి యీశ్వరభ్యాసము చేయుచు తనగడియ వచ్చువఱకును మనశ్శాంతితో వేచియుండెను.

గిల్పోర్ల ప్రభువు తన ప్రాణావసానసమయమునందు ధైర్యమునుగాని చిత్తోన్నతినిగాని యనుమాత్రమును గోలుపోక, తననిమిత్తమయి కాచుకొనియున్న మిత్రులందఱియొద్దను నెలపు గైకొని, దృఢదిత్తముతో వధ్యస్థానము నధిరోహించి, యచ్చటఁ గొన్నినిమిషము లీశ్వరభ్యాసమునందుఁ గడపి, మూఁతలుగా మూఁగియున్న జనులను తనకొరకుఁ బ్రార్థింపుఁ డనిపలికి, వధ్యదారువుమీఁద నిజశిరస్సును మోపెను. మఱియొక్క నిమిషములో నాతనిశిరస్సు మొండెమునుండి ఖండింపబడెను.

గిల్పోర్ల ప్రభువు శిరశ్చేదము చేయఁబడినతోడనే పురాధికారులువచ్చి డామెను వధ్యస్థానమునకుఁ గొనిపోవలసినగడియ వచ్చినదని లేడి జిగ్రోతో విన్నవించిరి. ఆయాజ్ఞ తెలుపఁబడినప్పు డామె కంపవైవర్ణ్య భయచేష్టలను వేనినిబొందక నిశ్చలధైర్యముతో వినెను. ఆమె వధ్యస్థానమునకుఁ గొనిపోబడుచుండినప్పుడు దారిలో సమాధి

నిమిత్తమయి బండిలోవేసి తీసికొనిపోబడుచున్న శిరోహీనమైనభర్తృక శేఖరమామె కంటఁ బడెను. భర్తృశవము నేత్రిగోచరము కాఁగానే యామె కన్నులనుండి జొటజొట నీరుకార నారంభించెనుగాని, ప్రాణోత్క్రమణసమయమునందు సహిత మతఁడు ధైర్యమును వివరలేదన్న వార్తాశ్రవణమువలన దుఃఖము నాపుకొని మఱిత మనోవార్ధ్యము నొందినదయి ధైర్యమునుబూని “ఓ గిల్పోర్లా ! నీవు చవిగొన్నట్టియు నేను చవిగొనఁజూపుచున్నట్టియు మృతిరూపఫలము నన్ను కంపము నొందించునంతటి చేదైనది కాదు. ఈదినమున నీవును నేనను గూడి స్వర్గములో ననుభవింపఁబోయెడి విందుతోఁ బోల్పఁబడినప్పు డిది పేర్తోదగినదేకాదు.” అనిపలికి తన పలకపుస్తకములో నేదో వ్రాసెను. వధ్యస్థానమును సమీపించినప్పుడు దుర్గారక్షకాధికారియైన సర్జాజీ గేజి యనునతఁ డామెనుజూచి తత్పరతార్థముగాఁ దాను స్థిరముగా నుంచుకొనుట కేదైనఁ జిన్నపారితోషికము ననుగ్రహింపవలసిన దని యామెను నేడుకొనెను. భర్తృశవమును జూచినప్పుడింతకుముందు డామె స్వహస్తముతో గ్రీకుభాషతో “మానుషికన్యాయ మాతనిదేహము నకుఁ బ్రతికూలముగానున్నను, ఈశ్వరకారుణ్య మాతనియూర్పి కనుకూలముగా నుండు” ననియు, లాటికా భాషతో “ఆమెయ్యీసాధము దండవమున కర్హమయిన దయినయెడల అధమపక్ష మామెబాల్యమును లోకాన భవరాహిత్యమును తుమార్హములయినవి” యనియు, ఇంగ్లీషు భాషతో “ఆమె దేవుని సమ్మకొనెను గాన భావికాలప్రజ డామెయి డల దయచూపుదురుగాక” అనియు, అర్థమిచ్చెను. మూఁతలకొరకును లను వ్రాసినపలకపుస్తకము నామె యాతనికిచ్చెను. యిప్పుడొకసేవకురాలికి చేజొళ్ళ నిచ్చెను. ఇయ్యవలసిన వస్తువులన్నియు డామె నిర్భయముగా వధ్యక్షేదకవైకెక్కి యక్కడఁ గూడియున్న

ప్రభులకు ముక్తి కుందు మూగియున్న పాపలవంకఁదిరిగి యిట్లుని యెను —

“నాప్రభువులారా ! నాచావుచూడవచ్చిన సత్కైస్తువజను లారా ! నేనియ్యెడ శిక్షాస్మృతికి లోబడియున్నదానను. తప్పెవ్వడును జేయునీశ్వర్యాధిపతివంటి దైన యాశిక్షాస్మృతిచేత నేను వధింపఁబడు నట్లు నిధింపఁబడియున్నాను. ఇది నేను జేయునట్లు నిర్బంధపఱుపఁబడిన ట్టియు నే నెవ్వడును గ్రహింపనిదానిని నేను జేసి తువరాధిని నయినట్లు శిక్షాస్మృతి నిర్ణయించినట్టియు ఇదిని నే నొప్పుకొన్నందుకుమాత్రమే కాని రాణిగారికి విక్రీయమైన యేవనికొఱకునుగాదు; ఏలయున, దాని నుండి నాచేతులను శుద్ధిచేసికొని, అన్యాయమునుండి నిర్దోషిత్వమెట్లొ యట్లే యటువంటిదోషమునుండి పరిశుద్ధమయిన నాయాత్మను దేవునకు సమర్పించుచున్నాను. అది యట్లున్నను నాయుండియునుఖవాంఛలను నిర్భాగ్యప్రపంచపక్షములను సత్యధిముగా నవలంబించిసండువలనను, భగవంతుడు నాకుఁ బ్రసాదించినజ్ఞానానుసారముగా నేను బ్రవర్తించ నందువలనను, నేను దేవునియెడల నపరాధిని నయి యున్నదానను. అందుచేత దేవుడు నాకీమరణమును విధించియున్నాడు; నాకృత్యము లనుబట్టి నేను దీని కత్యంతపాత్రురాల నయియున్నాను. ఇక్కడ నీలో కములో నాపాపములకై యనుతాపపడుటకును నాపూర్వ దురభిమా నములచేత విశేషముగా నేనప్రియ మొనర్చిన నారక్షకునియొక్క ప్రస న్నతను మరలఁ బొందుటకును నాకవకాశమిచ్చినందున నే నాతనికి హృదయపూర్వకముగా వందనముల నర్పించుచున్నాను. కాబట్టి నా ప్రభువులారా ! సత్కైస్తువులైన సర్వమహాజనులారా ! తన విషయ మున నేను న యపచారము లెంతలెక్కలేనివిగాను ఘోరమైనవి గాను నున్నను క్రిందల తనయపారకరుణతోను నదృశ్యముతోను వానిని క్షమించునట్లు నేను ప్రాణములతో నుండఁగానే నాతోడను నానిమి

త్తమును భగవంతునిఁబ్రార్థించుటకు మిమ్ముండఱను నేను మఱొకా ర్థంతో జేడవలసియున్నది. నేను క్రైస్తవభక్తురాలనయి చచ్చు చున్నానని సాక్షులుగా నిలుచుటకు మిమ్ముండఱను వేరొకొనుచున్నాను. నాసమస్తకర్మలను పుణ్యకార్యములను దూరముగా వివరి వైది, రక్షకు డైన జీసస్ క్రైస్తుయొక్క రక్తమువలనను ప్రేమమువలనను యోగ్య తవలనను మాత్రమే రక్షింపఁబడుదునుగాని యితరసాధనములవలనఁ గాదు. నానుకర్మలను నాయోగ్యతలను మార్చిమే నమ్ముకొన్నయెడల నవి నాకర్తవ్యముల కెంతదూరములై నన్నెంత యధోగతిపాలు చేయుదగినవిగా నున్నవో! ఇప్పుడు నాతోను నాకొఱకును మీరందఱును ప్రార్థనచేయ వలయునని మిమ్ము ప్రార్థించుచున్నాను.”

పయివాక్యము యామెస్వాభావికహృదయశాంతతన సౌజన్య మును వినమృతను జేటపఱచుచున్నది. ఆమె తనవిషయమునఁ జూడఁ బడిన క్రొవ్యవిషయమునఁ బరుల నొక్కపరుషోక్తి యైనను బలుకలేదు. దోషమునంతను దనమీఁదనే వేసికొని, దానికి కారణము రాజ్యకాంక్ష గాక జననీజనకులయొక్కోల్లంఘనముచేయ లేకపోవుటయే యని విన్న వించెను. ఈమాటలువలికిర తరువాత నామె తనవెనుక శున్నపరిచారి కాద్యయమును నిలిచి తన మెడమీఁదిపశ్రుములను దొలగింప నియ మించెను. కన్నలనీరుకారఁగా, చేతులు వడఁకఁగా, మేనుచెమర్పఁగా వారు పశ్రుములను దొలగింపఁ జేతులాడక నిశ్చిష్టలయి నిలువఁబడిన దున, ఆమె యాపని తానే చేసెను. పాపారికలు వెనుక నిలువఁబడి మొగమునకు గుడ్డలడ్డముపెట్టుకొని కన్నీటికాలువలు పుకొనుచు నేడ్చుచుండిరి. అప్పుడు ఘాతుకపురుషుఁ డామెపాద నిలఁపఁబడి యింప వేడుకొఁగా, ఆమె తక్షణమే వానిని తన నికి నని చెప్పి “ఓయీ ! దయచేసి నన్ను శీఘ్రముగాఁ దుడముట్టి” అనిజేడి,

“ఓ యీశ్వరా! నాయాత్మను నీచేతులలో బెట్టుచున్నాను.” అని విస్మయమైన యుచ్చైస్వనముతోఁ బలికి శాంత మైనట్టియు నిర్వికార మైనట్టియు ముఖభావముతోఁ దనశరీరస్థును వధ్యదారువునై బెట్టెను. ఉత్తరక్షణముననే వధకారిచేతిఖడ్గ మామెయు త్రమాంగము నుత్తిరించెను. అప్పుడు చూడవచ్చిన గుంపులోనుండి హాహానినాదములును రోదనధ్వనులును బైలువెడలెను.

పదునేడుసంవత్సరముల ప్రాయమప్పుడు దూరచిత్తు నా లయునట్టియు స్త్రీజనాలంకారములైన సమస్త సంగుణరత్నములచేతను భూషితురాలయినట్టియు నిష్కళంక సౌశీల్య దైర్యాభిమానమాననీయురాలయినట్టియు లేడీ జేకా గోయొక్క యైహికజీవిత మిట్లు పరిసమాప్తి నొందెను. డాక్టరు ఫుల్ల రనువిద్వాంసుఁ డీమెనుగూర్చి “జైవమునందలి నిష్కావ్యమును, యావనమునందలి సౌందర్యమును, కామారమునందలి దృఢత్వమును, వార్ధకమునందలి సునతను అన్నిటిని పదునేడేండ్ల ప్రాయమునందే యీమె కలిగినదయ్యెను. రాజకుమారియొక్క జననమును విద్వాంసునియొక్క పాండిత్యమును, పుణ్యాత్మునియొక్క జీవనమును, తల్లిదండ్రుల దోషమునుబట్టి పాపకర్మునియొక్క చావును నీమెకుఁ దటస్థించెను.” అని వ్రాసియున్నాడు.

లేడీ జేకా గోయవసానదశయందుఁ జెలసాలలో నుండినప్పుడు వ్రాసిన యనేక ప్రార్థనలలోఁ గడపటిదానిని మాత్రము తెలిగించి యీమెశోచనీర్థమైన చరిత్రమును ముగించుచున్నాము—

“ఓవువా! ఈశ్వరుడా! నాజీవజనకా! అన్నికష్టములందును దుఃఖము మను మాత్రము నీయొద్దకుఁ బరుగెత్తుచు గతిమాలి యేకాకినినయి న్న యబలనగు నామొట్ట యాలకింపుము. ఓప్రభువా! నీయందు విశ్వాసముంచినవారిని రక్షించి ముక్తిని నొనఁగెనువాడవు.

నీవాక్కడవే. కాబట్టి పాపముచేఁ గళంకితురాలనయి, క్లేశములచేఁ గప్పబడినదాననయి కష్టములచే శాంతిలేనిదాననయి, చింతలచేఁ జాట్టు కొనబడినదాననయి, అపదలచే నాకృమింపబడినదాననయి, దీర్ఘకాల కారాబద్ధతచే నత్యంత బాధితమై పనికిమాలిన మట్టిముద్దయైన యీనా పాపపుబొందిని గలదాననయి, ఓదయామయుడవైన రక్షకుడా! ఏవి లేక మోక్ష కాంక్ష కించుకయైన నవకాశ ముండదో యటువంటి నీదయను సాహాయ్యమును వేడుచు, రక్షణవిషయమున సంపూర్ణనిరాశ కలుగకుండ నేను నిన్నాశ్రయించుచున్నాను. మాజీవితము శోధన మీఁదనే నిలిచియుండునుగాన, మేము నీవారమగుదుమో కామో పరీక్షింపబడుటకును నిన్నును మమ్మును బాగుగాఁ దెలిసికొనఁ గలుగుటకును కొన్ని సమయములయందుఁ గొన్ని విషయములను మాకుఁ గలిగించుట యుక్తమేయైనను, మాశక్తికి మించినదుర్భరకష్టములతో మమ్ముశోధింపనని పలికినవాడ వగుటచేత నగతికురాలయిన యీదీనురాలిని గరుణింపుము. ఓ యీశ్వరుడా! అత్యున్నతస్థితి నొంది నిన్ను మఱవకుండు లాగునను, అతిహీనదశ నొంది నిరాశచే రక్షకుడవును ప్రభువవునైన నీన్ను నిందింపకుండులాగునను, నన్నతిమాత్రసంపదలచే నుబ్బింపకుండుటకును అతిమాత్రవిషయాలచే క్రుంగింపకుండుటకును బ్రార్థించెదన్. శ్రీకరుణా సిధి! నీకెక్కువగాఁ దెలిసిన నాదుస్థితిని విచారించి, నీరక్షణమున కయి నీవు బలిష్ఠమైన పెట్టనికొటవు కమ్ము. నేను వినమృతతో వర్తించుచున్నాను. నన్ను నాశక్తికి మించునట్లుగా శోధింపబడనీకుము. నన్నీ మహాకష్టములనుండి విమోచనము చేయువాడవైనను గొల్ల; లేదా, యీదుర్భర బాధను క్రూరదండనమును శాంతిలో నున్నా మనె నను నాకనఁగ్రహింపుము. నన్నాటు సంవత్సరములకాల బాధంది దాస్యములోనుంచిన ఫారయో చేతులలోనుండి యీ నన్ను ప్రజలను రక్షించినది నీదక్షిణహస్తమే. ఎవనికొకట వమానుడైన

క్రీస్తువు తన యమూల్యరక్తమును నిలువదీసినదే జందేశేసెనో యట్లు
జరిగి శోచనీయులైన యభాగ్యులలో నొకతైన నన్ను నేనిప్పుడున్న
దుఃఖకరమైన చెఱనండియు బంధమునుండియు విముక్తినిొందించుట
నీపితృవాత్సల్యమున కర్హమగునుగాక! ఎంతకాలము నీవు కనబడకుండ
దవు? ఎల్లకాలమునా? ఓచృభువా! దయచూపుటను నీవువిస్మరించి
యున్నావా? అసంతుష్టడవై ప్రేమపూర్ణమైన నీకారుణ్యపేటికనుమూసి
యున్నావా? నిన్నికఁ బ్రార్థింపవలసినవనిలేదా? నీదము యెప్పటికిని రా
కుండఁ బూర్ణముగా సంతరించినదా? నీయభయప్రదానము సంపూర్ణ
ముగా నమోప్తినొందినదా? నీవింతచిరవిలంబ మేలచేయుచున్నావు?
ఓచృభువా! ఇకనీకు దయరాదని నిరాశచేసికొనా? అట్టిది నాకు దూర
మగునుగాక! నేనును జీసస్ క్రీస్తును సృజించిన సృష్టిలోనిదాననే.
కాబట్టి నీకెప్పుడు దయవచ్చునో యప్పుడురక్షింతువని నిశ్చయముగాఁ
దెలిసికొని నీకునాయెడ గలదయను సందేహించుటగాని విశ్వసింపకుం
డుటగాని మాని, నీయవకాశము నిమిత్తము జేచియుండుటకును నీపను
లను శాంతతతోనహించుటకును నాకు తొంతి నొసఁగము. నా కేది
మంచిదో యదినాకంటె నీకేమిక్తువ తెలియునుగనుక, సర్వవిషయముల
లోను నీవు కలుచేయుదలఁచుకొన్నావో యట్లుచేయుము; నీయిష్టము
వచ్చిన కష్టములను కలిగెపుము. నిన్ను వేడుకొనుచున్నాను. ఈమధ్య
కాలములో నానడుమును సత్యమును నడికట్టుతో బిగించి సాధువృత్త
మనది యుత్సాహమును ధరించి, శాంతివార్తయ నెఱు దుర్భేద్యచర్మ
నిర్మితముగాఁ జేసి నిలిచి, అన్నిటికంటెను ముఖ్యముగా దుర్మార్గుల
దౌష్ట్యముల నన్నిటి నార్చివేయుటకు శక్తి కలుగునట్లుగా
శక్తిఫలమును దాహించి ముక్తికిరీటమును నీపవిత్రవాక్యమైన యాధ్యా
త్మికఖడ్గమును దాల్చి, నేను పూర్ణముగా నీయిచ్చ కాత్మార్పణము
చేసి నీయిచ్చ బద్ధురాలనయి, ఇట్టి కష్టములు నాకు శుభకరము

లనియు నీవు చేసినదంతయు నామేలుకొఱకేకాని మఱియుకందునకుఁ
గాఁబాలదనియుఁ గనుకొనుచు నీవు నాకుఁ బంప ననుగ్రహించిన
కష్టములలో సంతృప్తిని బొందుచుండులాగున సర్వదా వినయ విధేయ
తలతోఁ బ్రార్థించుచు, నేను దృఢముగా నిలువఁగలుగునట్లుగా నీదివ్య
కవచముతో నన్ను మోఘాయుధసనాధను జేయుము. ఓకరుణాళుడవైన
పరమపితా! నీ వెవరిని నాపాపములకు బలిగా నుండవలెనని సంకల్పిం
చితివో యాయనకొఱకు నామొత్తాలింపుము. ఆయనకును నీకును పరి
శుద్ధాత్మకును నమస్తయశోమహిమలును జెల్లునుగాక! తథాస్తు!”

Miss MARY CARPENTER.

మీరీ కార్పెంటరు.

మీరీ కార్పెంటరు రనునామె యేకేశ్వరబోధక (త్రీత్వనిషేధక) క్రైస్తవమతాచార్యుడైన డాక్టరు లాంటు కార్పెంటరుగారి జ్యేష్ఠపుత్రిక; ఆమె తల్లిపేరు పెన్. ఈదంపతుల కీమె 1807 వ సంవత్సరము ఏప్రిల్ నెల మూడవతేదీని ఎగ్జిటర్ పట్టణములో జనన మొందెను. ఆమె తండ్రి తాను మతాచార్యుడుగానుండి పెద్దవాండ్రీకు ధర్మోపదేశము చేయుచుండుటయేగాక యుపాధ్యాయుడుగా నుండి పిన్నవాండ్రీకు జ్ఞానోపదేశము చేయుచుండెను. అందుచేత నామె తనజనకునిశిక్షలోనే విద్యాభ్యాసము చేసెను. ఆమె సాధారణముగా నెల్లవారును నేర్పుకొనెడి యింగ్లీషుభాషను గఱచుటయేకాక గ్రీకుభాషను లాటినుభాషను గణితశాస్త్రమును నేర్పుకొని యందుఁ బ్రవీణురాలయ్యెను. తండ్రి యామెకు నీతివిద్యను గఱపుటయం దత్యంతశ్రద్ధ వహించుచుండెను. ఆమె ప్రకృతిశాస్త్రములను జంతుశాస్త్రమునుగూడఁ జదివి వానియందు మిక్కిలి యభిరుచి గలదయ్యెను. ఈమె చెల్లెండుగురు తమ్ములునుగూడ నించుమించుగా నీమెతో సమానముగానే విద్యాలాభమును బొందిరి. ఈమె తనవ్యసన గూర్చి తరువాత నొకప్పు డిట్లు వ్రాసెను—“విద్య న నైష్ఠ్యమును గృహకృత్యనిర్వహణమునకు ననర్హురాలనిగాఁ జేయు లేదు; అట్లు చేయకపోవుటయేకాక యది సాధ్యధర్మమును నిర్వహించుటకు నన్ను గుఱిత పూర్ణముగా యోగ్యురాలని జేసినది.” ఈమె చిటుతపాత్రమునందే తల్లికి శ్రమ కలుగ కుండఁ దనయిద్దఱుచెల్లెండ్రీను ముగ్ధతమ్ములను సర్వవిధములఁ దానే పెంచుచు వచ్చెను.

ఆమె పదేండ్లప్రాయమునకు 1817 వ సంవత్సరమునందామెతండ్రి యెగ్జిటరునందీ బ్రిస్టల్ పురమును జేరి, తొంటివలెనే యుచుండఁ గ్రహోపదేశవిద్యోపదేశముల రెంటి శిష్యత్తినిగా

నేర్పఱచుకొనెను. ఈమెకుఁ దండ్రి తనశిష్యులైన బాలురతోఁ గలిపియే విద్య చెప్పుచు వచ్చెను. తరువాత మహాధీమంతుఁ డయి ప్రసిద్ధికెక్కిన రివరెండు డాక్టరు జేమ్సు మార్టిన్ గారు 1819 వ సంవత్సరమునందు డాక్టరు కార్పెంటరుగారికి శిష్యుఁ డయి మీరీకార్పెంటరుకు న్యకు సహపాఠి యయ్యెను. ఆమె యెదిగినకొలదిని తండ్రి యామెకు తనశిష్యుల లోని తరుణవయస్కులకు విద్య చెప్పెడవని నప్పగించుచు వచ్చెను. ఆపనియం దామె కభిరుచి కలిగియుండుటచేత నామె యాపని నత్యంతోత్సాహముతోను పూనికతోను నేర్పుతోను జేయుచువచ్చెను. ఆమె తనతండ్రిగారియొక్క యుపాసనాలయముతో సంబంధించిన భానువార (ధర్మోపదేశక) పాఠశాలయం దత్యంత ప్రీతి కలదయి యచ్చట శ్రద్ధతోఁ జనిచేయఁ జొచ్చెను; ఆమె యచటకు భానువార మునాఁడు పోయి విద్యార్థులకు ధర్మపాఠములను జెప్పటతోమాత్రము తృప్తినొందక, వారితోఁగూడ వారియిండ్లకుఁ బోయి వారితల్లిదండ్రులతో మైత్రీచేసి, ఆత్మాభివృద్ధిని జేసికొనెను కృషిలో వారికి సహాయురాలగుచు వచ్చెను.

ఇరువదియొక్కసంవత్సరములు నిండి వ్యవహారయోగ్యత వచ్చి నతరువాత 1828 వ సంవత్సరములో తండ్రి యామె కిట్లు వ్రాసెను—“నీవు తొక్కిలవలసినట్టుగా శాసింపబడఁబోయెను మేదియో మేమెఱుంగము; అయినను భూలోకచింత యంతయు, నీవు క్రీస్తున కవ్యాజసేవకురాల వగుదువుగాక యనియు, సీయాత్మరక్షణము నకయి పనిచేయుచు క్రైస్తవపరిపూర్ణతవంక ముందుకు వచ్చును నీకేర్పఱు పఁబడినపని నితరులయపయోగముకొఱకు నిర్వహించు శక్తురాల వగుదువుగాక యనియు, విశ్వాసముతోను శాంతతనముతోను పూనికతోను ఈశ్వరేచ్ఛను చెల్లెంతువుగాక నీయియు, కోరె నదని యున్నట్లు మేము భావించుచున్నాము.”

అనారోగ్యముచేత చిరకాలమునుండి దుర్బలుడయి యున్న డాక్టరు కార్పెంటరు 1829వ సంవత్సరమునందు తనచాతశాలపనిని మాని వేసెను; కాని యాతనిభార్యయు ముగ్గురుకూతులును చిన్నపడుచుల కొకపాతశాలను బెట్టిరి. నూతనముగా స్థాపింపబడిన యీపాతశాల యందు శ్రీజనోచితప్రావీణ్యము లెల్ల నేర్పబడుటయేకాక లాటికా గ్రీకుభాషలుకూడ నేర్పబడుచుండెను; అక్కడ కుటుంబము కుటుంబములలో నుపయోగపడెడి యనేకేతరవిషయములును గఱపబడుచుండెను. అక్కడ విద్యాభ్యాసము చేసిన కాంతలలోఁ గొందఱు తరువాత బీదలకును మూఢులకును విద్యాదానము చేయుట తమపనిగా నేర్పఱుచుకొనిరి; మఱికొందఱు తమగృహిణులయి తమకుటుంబధర్మములను యుక్తముగా నిర్వహించుకొనుచు జనోపయుక్తములయినసత్కార్యములందుఁ బ్రవేశించి పనిచేయుఁ జొచ్చిరి.

1832వ సంవత్సరమునందు బ్రిస్టల్ నగరమున వాంతిభేది వ్యాపించినప్పటినుండియు నామె యుపకారజీవనము నిజముగా నారంభమయ్యెనని చెప్పవచ్చును. ఆవిషభేదిప్రబలి ప్రజానాశము చేయుఁ దొడఁగినప్పు డామె తనజీవితమును తనతోడివారియొక్క సేవయందుఁ గడపుటకు నిశ్చయము చేసికొని, ఆసంవత్సరము మార్చి నెల 31 వ తేదీని తనదిష్టధర్మపుస్తకములో తనమనోనిశ్చయమును లిఖించి, కడపట “నాజీవితకాలములో నడవవలసినకృత్యములయొక్కయుద్దేశ మేమయి యుండ వలయునో నే నెప్పుడైన మఱియట్ల తలస్థిచేకునెడల, నాకు వ్యతిరేకముగా నివి నాపై నాక్షయ మిచ్చుటకు నే నీసంగతుల నిచ్చట లిఖించునను.” అని వ్రాసెను.

ఇదియ కేగా 1833వ సంవత్సరమునందు రాజారామమోహనరావు లింగ్లండు భార్య కార్పెంటరుగారితో సినభాషణమువలన లా గొందఱు తనన్ను ముఖ్యోద్దేశముతో బ్రిస్టల్ నగర

మున కరిగి వారియింట నుండుట తలస్థించెను. ఆయుభయులకును జరుగుచు వచ్చినచిత్రాక్షరకసంభాషానమయములలో కార్పెంటరు కన్య తఱచుగా సన్నిధియందుండుచు వచ్చెను. ఆతనితోడ జరుగుచు వచ్చినసంభాషణము లామెమనస్సులో శిలాక్షరములవలె దృఢముగా నాటుకొనెను. అయినను బహుదినము లిట్లు లాభకరముగాఁ గడవక ముందే యతఁడు వ్యాధిగ్రస్తుడయి లోకాంతరగతుడగుట సంభవించెను. ఆయన వ్యాధినమయమునం దీక్షుంబమువా రాయనకు స్వకుటుంబములోనివారికిఁ జేసెడుదానికంటెను నెక్కువగా నపచారములు చేసిరి. ఆయన సమాధినమయమునందు డాక్టరు కార్పెంటరుగారిచేతఁ జదువబడిన యీక్రింది యర్థము వచ్చెడు పద్యము నామె రచించెను—

క. నీయాత్మ శాశ్వతం బగు

నీయభిధ స్మరింతు రెపుడు నీదేశీయల్

నీయాసమాధి వెలువడి

నీయక్తులు వారియెడల నెలకొని లేవు.

ఈమహానీయునితోడిసహవాస మొక్కటిను కాక యాన వత్సరమే యమెరికానుండి యామెతండ్రిని జూడవచ్చి డాక్టరుకార్పెంటరుగారి సమయముల సత్సుగుణునిసందర్శనమువలన సహిత మామెకు విశేష చిత్తోన్నతి కలిగెను. తనజనకునకును రామమోహనరావుగారిను జరుగుచువచ్చిన సంభాషణములలో నామె శ్రీల హీననశ సంస్కార ప్రతిబంధములు మొదలగువిషయములలో హిందూ మొదలగు ముఖ్యముగా దుష్ప్రవృత్తినిగూర్చి వినుచు వచ్చెను. అతఁడు చెప్పినమాటల ప్రకారముగా నాటుకొని యామెమనస్సు హిందూదేశమునకుఁ బంపింపబడినను, తద్దవట్టణములలో వసించు దిక్కుమార్చి నెల మరల

స్థనుగూర్చి టక్కరుమ్యాను బోధించిన నన్నిహితధర్మము లడ్డుపడి వారించుచు రాగా ముందుగా స్వదేశమునందలి కర్తవ్యములవయికిఁ దిరిగెను. హృదయభేదకము లయిన రామమోహనుల దయనీయవాక్యములు తలఁపునఁ బాఠింపవచ్చు డామె యప్పుడప్పుడు పక్షివలె తొక్కులు కట్టుకొని యెగిరి హిందూదేశముమీఁద వాలవలె నని మనస్సులోఁ దలఁచుచు వచ్చినను, తల్లిదండ్రుల సేవావిషయమున నాచరింపవలసిన కర్తవ్యములును పాఠశాలాకార్యములును మరల నామెను వెనుకకులాగుచు వచ్చెను. పూర్వోక్తసత్పురుషద్వయముయొక్క యుపదేశములకు ఫలముగా బ్రిష్టలులో నొకసతీసమాజ మేర్పఱుపఁబడెను. ఈసమాజము లోని మానసిమణులు బ్రిష్టలునగరములోని సుఖహీనమయిన ప్రజేశమును గొన్నిభాగములుగా విభాగించుకొని తమలో నొక్కొక్క రొక్కొక్కభాగమునకుఁ బోయి యచ్చటి యగతికులగు బీదలకు విద్య చెప్పి యితరవిధముల వారిస్థితిని బాగుచేయుటకయి పాటుపడుట కేర్పఱచుకొనిరి. మేరీ కార్పెంటరు తన కావటకున్న భానువార పాఠశాలయొక్కయు దినపాఠశాలయొక్కయు పనిని జేయుచు, బహు సంవత్సరము లీపనినిగూడ నవిచ్ఛిన్నముగా నిర్వహించెను.

1899 వ సంవత్సరమునందు డాక్టరు కార్పెంటరుగారి యారోగ్యము మృత్యు చెడిపోయెను. అతఁడు స్వస్థతను బొందుటకయి స్థలమునుమార్చి యూరపుఖండములోని దేశములలో సంచారము చేయుట యావశ్యకమని వైద్యులు చెప్పిరి. అతఁ డాప్రకారముగాఁ బ్రయాణము చేయుచు ఇటలీ సముద్రతీరముపొడుగునను నావికాయాత్రీ చేయునప్పుడు న సంవత్సరమున నోడలోనండి సముద్రములోఁ బడి మునిగి పోయెను.

ఈ ఘటన కార్పెంటరుకన్య కొంతగౌరవము గలబీదలలోఁ బనిచేయును. అంతకంటెను నధమజాతులలో బిడ్డలు మూఢత్వము

లోను పాపములోను జెరుగుచుండిరి. అటువంటివారినిమిత్రమయి బీద పాఠశాల లక్కడక్కడ స్థాపింపఁబడినవని విని యామె యటువంటి పాఠశాల నొకదానిని బ్రిష్టల్ నగరములోఁ గూడ నారంభించుటకు నిశ్చయము చేసికొనెను. కార్పెంటరుకన్య తనయాలోచనను కాలమును విశేషముగా వినియోగించిన యీపాఠశాల యల్పకాలములోనే యత్యంతోపయుక్తమయి నీతిదాయక మయ్యెను ; అందుచేత నారక్షక శాఖవా రాచుట్టుపట్ల నేరములు తక్కువయి పాఠశాలవలన విశేష ప్రయోజనము కలిగిన ట్లాప్పకొనిరి. అయినను కార్పెంటరుకన్యమాత్ర మంతతోఁ దృప్తి పొందలేదు. అప్పుడప్పుడు నేరములు చేయు తరగతులు వారిబిడ్డలుమాత్రమే యీపాఠశాలయందుఁ జేరి లాభము పొందుచుండిరిగాని యీపాఠశాలను జేరరాని యధికదుస్థితిపరుల బిడ్డలును బలువురుండిరి. చోరత్వాదిదోషములనే వృత్తిగా నేర్పఱచుకొన్న జాతులవారిబిడ్డల సామాన్యప్రయత్నము చేసి విశేషసాధనములఁ గల్పించినంగాని యిటువంటి పాఠశాలవలని లాభములను బొంది బాగు పడఁజాల రని యామె యెఱిగి యుండెను. కాబట్టి యామె చోరత్వాదులచే దుష్టులయి యావజ్జీవమును చెఱసాలలలోఁ బడి కడగి పడవలసిన దిక్కుమాలినబిడ్డలను విముక్తులను జేయఁ దలఁచుకొనెను. ప్రైదొరసాని చేసినపనిని దీనిని జదువుచు నెఱుఁగుదురు. డా. చెడి చెఱసాలలయందుఁ బడినవారిని బాగుచేయుటకయి యామె పాటుపడెను ; రోగము వచ్చినతరువాత మఱుమముటకలగు రోగము రాకుండ మాన్పుట యుత్తమపద్ధతి యన్నసిద్ధాంత మనల నెది, చెడి పోవలసినవారిని బాగుచేసి చెఱసాలలలోఁ బడికుండ పడుటకయి యామె పాటుపడెను. 1851 వ సంవత్సరమునందు దీక్షా పోవుమన్న జాతులవారిబిడ్డలకును వయస్సురాని దోషులకును దొరక పాఠశాలలు" అను పేరితో నొకపుస్తకమును బ్రచురింపఁ జూడఁగూర్చి

విద్యాలయములను స్థాపించుటకు దొరతనమువారు పూనుకొనునట్లు చేయుటకయి యీమె బహువిధములఁ బ్రయత్నములు చేసెను గాని యీమెకృషి మొదట సఫలము కాకపోయినను కడపట సఫలమయి 1854 వ సంవత్సరమునందు కారాగృహములలో దోషనివారకవిద్యాలయములను స్థాపించుటకు రాజానుమతి యిచ్చుటబడెను.

సాపమునకు మూలకారణమును గనుగొని దానిని వారించుట కయి కారాగృహవిద్యాలయములను కర్మవిద్యాశాలలను స్థాపించి, చిరకాల మోర్పుతోఁ బని చేసి కడపట పార్లమెంటుమహాసభవారి యంగీకారమును సాహాయ్యమును బొంది, యింగ్లండుదేశమున నేరములు చేసెనువారిసంఖ్యను తగ్గించుటయం దావళి కెవ్వరును జేసి యుండనంత యెక్కువపని నీమె చేసెను. సాపములో దిగుటకు సిద్ధముగా నున్నట్టియు నావళికే సాపములోఁ బడినట్టియు బాలురును బాలికలును ఈమె నిరంతరప్రయత్నములవలన దుస్సహవాసములనుండి తొలగింపబడి, పాటుపడుచు గౌరవనీయుతయినపురుషులును స్త్రీలును నగునట్లు చేయబడిరి. ఆవళికు బాలురును బాలికలును నేరములు చేసినప్పుడు దండవిధాయకులకు వారిని జైలుసాలలకుఁ బంపుట తప్ప వేరుమాగను లేకుండెను; అందుచేత నట్టివారు జైలుసాలనుండి విడుదలను బోయి వచ్చునప్పటి కచ్చటి పాపిష్టులతోడి దుస్సహవాసము చేత సామాన్యముగా వారికి బాగుపడుదు రన్న యాశ లేనంత యెక్కువగాఁ జెడిపోయి యావజ్జీవమును ఘాతుకమృగములవలె సంచరించు దుస్థితికి వచ్చుచుండిరి. ఈమె 1846 వ సంవత్సరమునందు లాయిస్సు మీడ్డు బీద శాలలను స్థాపించెను. 1852 వ సంవత్సరమునందు రెస్సెల్ నునతఁడు కింగ్సు పూడ్డులో నొకయిల్లు గొని బీద బిడ్డల విద్యాదుమయి యిచ్చి యం దీమెతోఁ గూడఁ దానును బని చేయఁ బూను. ఈమె సెంటు జేమ్సు బ్యాంక్సువద్ద పనివాండ్రు

చావడిని కట్టించెను. ఈమె పాఠశాలలను శుచిగాను సుందరముగాను నుంచి హృదయాకర్షకములుగాఁ జేయుచుండెను.

1854 వ సంవత్సరమునందు బైరన్ ప్రెస్వి బ్రీస్టల్ నగరములో కార్పెంటరుకన్య విచారణకింద నుంచుట కయి యొక బాలికాదోష నివారకవిద్యాలయము నిమిత్తము “శోణగృహ” (Red Lodge) మనఁబడెను విశాలమందిరమును గొనియిచ్చెను. ఆరంభమునందు దానిలో పదుగురు బాలికలుమాత్రమే యుండిరిగాని 1858 వ సంవత్సరమున కేఁబడియిద్దఱు బాలికలయిరి. దొంగలుగా శిక్షింపఁబడిన నూఱుకొలఁది బాలిక లందుఁ జేరి యవమానకరమయినట్టియు నపకీర్తికరమయినట్టియు జీవనమునకు లోనుగాకుండ రక్షింపఁబడి యప్పుడు మానసియ సేవకురాంపును కుటుంబమాతలును నయి గౌరవనీయ మైన స్థితులను బొందియున్నారు. ఈవిషయములలో నామెకు కార్యవిజయము కలుగుటకు ముఖ్యకారణము తనతోడిమానవులలో నత్యంతభ్రష్టులయిన వారియెడల సహిత మామెకుఁగల ప్రేమయు సదయత్వమును నయి యున్నవి. ఎంతసేచదశలో నున్న పిల్లలనైన ను తనకుటుంబములోనివారి వలెఁజూచి యీమె యాదరించుచుండెను. “మన మొక బాలునిఁగాని బాలికనుగాని దోషవిముక్తిగలిగించి బాగుచేయు డలఁ దలఁచుమున నట్టివారిని కుటుంబములో నుంచవలెను. ఏమినినైన నా పరి నాదరించి మంచిమాటలతోఁ జేయింపవలెనుగాని బలవంతపెట్టి చేయించుట వలనఁ బ్రయోజనము లేదు. మనము వారిస్వేచ్ఛ కేఁగియు భాగముచేయరాదు; వారిని తమత క్రిమముగా నడపఁ గొనునట్లు దిద్దవలెను. చిత్తులయి మిక్కిలి చెడిపోయినవారిలో ముగ్ధులయింపఁబడిన మంచిని బయికిఁ దీసి, యది చెడుగును నుంచునట్లు చేయుట యెల్లప్పుడును మనగుఱి యయి యుండవలెన అని యీమె కలుమాలు పలుకుచుండెను. శోణగృహదోష విద్యాల

యిప్పుడును జయప్రదముగా నడవబడుచున్నది. ఆమె పాఠశాలల కనుబంధములుగా నప్పుడప్పుడేర్పాటుచుచు వచ్చినసమాజములు మొదలయినవిసహితము పాఠశాలలంత యుపయోగకరములుగానే యుండుచు వచ్చెను. వానిలో నొకటి పఠనమందిరము; అక్కడ కాచుట్టుపట్ల వారందఱును వచ్చి వార్తాపత్రికలను పుస్తకములును జదువుచుండిరి; దానివలన యుపన్యాసమందిరములో సాంఘికవిషయములు నీతివిషయములు మొదలయిన యుపయుక్తాంశములను గూర్చి యుపన్యాసము లియ్యబడుచుండెను; అందులోనే సురాపాననివారకసమాజసభలు జరుగుచుండెను.

ఆమె కేబడి సంవత్సరములు వచ్చినప్పుడు డామెతల్లి 1865 వ సంవత్సరమునందు మృతినొందెను. తల్లిచావుతో మేరీ కార్పెంటరు కన్యకు సంసారబంధము లన్నియు విడిపోయి, తనకాలమును నిరంతరాయముగా మంచిపనులయందు వినియోగపఱచుటకు మఱిత యానుకూల్యము కలిగెను. అందుచేత నామె మాతృవియోగదుఃఖము తలఁపునకు రాకుండునట్లుగా నత్కార్యచరణమునందు విరామము లేకుండ పాటుపడఁ దొడఁగెను. 1866 వ సంవత్సరమునం దామెతోఁ గలిగిన ముటకయి చేరిన మిస్ ప్రిన్సిస్ పవర్ కాబ్బు ఆమెను గూర్చి యట్లు వ్రాసెను. — “అర్థమనుష్యుని భోజనముతో కార్పెంటరుకన్య ముగ్గురు మనుష్యులవనిని చేయుచున్నది.”

1866 వ సంవత్సరమునం దామె యొకకన్య సభిమానపుత్రికను గా స్వీకరింపఁచునారంభించెను. ఈవిషయమునుగూర్చి యొక చరిత్రకై యిట్లు వ్రాసెను — “నీవు కననట్టి బిడ్డలను నీకిచ్చి యున్నావని నాదేశములో వ్రాయబడియున్నది. అంతకుముందు తల్లిపేరును నట్టిదో యెఱుఁగని యనేకులకు నాహృదయాంతరగతముయిన వ్యక్తిమను జూపియున్నాను. వివాహ మాడవలసినకష్ట

మక్కలలేక కనకుండ సిద్ధముగాఁ జేయుబడి చేతికంది నాకు లభించిన జనసేవకవిహీనయైన యాయయిదేండ్ల పనిబాలికతోఁగూడిన నాభాగ్యమును జూడుము.”

వృద్ధదశలో నితరు లపేక్షించెడు విశ్రాంతి యామెకు పనిచేయు కుండటవలనఁగాక వేఱువేఱుపనులకుఁ బూనుటలోనే కలుగుచుండెను. 1861 వ సంవత్సరమునం దామె యైర్లందునకుఁబోయి యచ్చటి కారాగృహములను పరిశీలించి వానినిగూర్చి యుపయోగకరమయిన చరిత్రమును వ్రాసెను. మఱి మూఁడుసంవత్సరముల కామె “మన కారాబద్ధులు” అను నామముతో రెండుసంపుటముల గ్రంథమును బ్రకటించి, దానిలో కారాబద్ధుల స్థితినిగూర్చియు నాదరణమును గూర్చియు విలేర్చించెను. ఆమె చిన్నపిల్లలవిషయమునఁ దాను నడపిన కృషిమునుబట్టి పెద్దవాండ్రువిషయమునఁగూడ నట్లే నడపుట శ్రేయోదాయక మని యభిప్రాయపడెను.

ఆమె కఱువదినసంవత్సరములు నిడినప్పుడు దుఃఖమును తగ్గించుటకును నేరములు మాన్పుటకును దాను జేసినప్రయత్నము లన్నియుఁ దానెప్పుడు నెదురుచూడసంత జయప్రదముగాఁ గొనసాగినందుకు సంతోషించి, తన్నత్యంతధన్యరాలినిగా భావించుకొనెను. అయినను దానంతటితో సంతృప్తి నొంది యూరకుఁడక హిందూదేశ పురుషులయి చూచి దానికి మేలు చేయవలెనని తలఁచెను. ఆమె హిందూదేశ మునకుఁ బైలు వెడలుటకు ముందుగా “రెండు రామమోహనరాయల యొక్క యింగ్లండులోని కడపటిదినములు” అను పుస్తకము రచించి 1866 వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల వెలువడిజేడి యెక్కి చిరకాలమునుండి యుద్దేశించుకొనియున్న హిందూదేశ విప్లవము నెఱవేర్చెను. ఆమె యెక్కినయోడలోనే యెక్కి వివాహమునకు ననునతడు న్యాయవాదిగాఁ బనిచేయుటకయి దేశమునకు

వచ్చెను. ఆమె బొంబయినగరములో దిగినవఱకునాడే బొంబయి రాజధాని ప్రభుత్వమువారు సామాన్యముగా విద్యావిషయమయి కార్పెంటరుకన్య కోరిన విశేషములన్నియు నియ్యవలసివచ్చెను. బాలురకును తదితరులకును నేర్పడిన శోధనాలయములయొక్క స్వతంత్రములను చెలువవలయు ననియు స్థానకోద్యోగస్థుల కేంద్రీకరించి నాజ్ఞాపత్రికలను బంపిరి. బొంబయిరాజధానిలో నామె మొదటఁ జూచినస్థలమహమదాబాదు పట్టణము; ఆపట్టణమునందప్పటికే శ్రీనిధ్య కొంత యభివృద్ధిలో నుండెను. అహమదాబాదునుండి యామె సారాప్రభురము (సూరతు) నకుఁ బోయి, యచ్చటినుండి మరల బొంబయిపురము వచ్చి చేరెను. సారాప్రభురములో “ప్రియజననీ!” యని సంబోధించుచు నొక హిందూసుందరి తత్పరకాంతలవక్షమున స్వాగతపత్రికను జదివెను. ఆమె బొంబయినగరములోఁ గొన్నిదినము లుండి యచ్చటి విద్యాశాలలు మొదలగువానిని పరీక్షించి, అక్కడనుండి పునానగరమునకుఁ బోయెను. చెన్నపురికిఁ బోయినప్పు డచ్చటివా రామె నాదరించి మిక్కిలి గౌరవించిరి. కలకత్తానగరములో నచ్చటి రాజప్రతినిధిగారయిన లారెన్సు ప్రభువుగా రామెను స్వగృహములో నుంచుకొని సమ్మానించి యాతిథేయ సత్కారము నాచరించిరి. ఆమె కలకత్తానగరములో దాని శాఖానగరములలోను గల పాఠశాలలు మొదలయిన వానినన్నిటినిజూచి, వానివిషయమయి యనేకోపముక్తాంశములను గ్రహించి, వానివయినదనుకుండోచిన యభిప్రాయములను నభివృద్ధిమాగ్గములను దొరకైపుమువారికిఁ దెలిపెను. ఆమె యక్కడనుండి బొంబయినగరమునకుఁ బోయి, యచ్చటి హిందూమహాజనలచే నియ్యబడిన యభిసందనపత్రికను గొని, 1867వ సంవత్సరము మార్చి నెలలో బొంబయినగరములో నొక స్వదేశమునకు వెళలెను. ఆమె స్వదేశమును జేరినతోడనే “హిందూమహాజనములోని కారాగృహశిక్షనుగూర్చియు శ్రీనిధ్యనుగూర్చియు” అనుపేరితో నొకచిన్నపుస్తకమును బ్రకటింపెను.

హిందూసత్సరమునందామె “హిందూదేశమునందామె నెలలు” అను పుస్తకమును జేసి దానిని రామమోహనరాయల కంకతము చేసెను. ఆమె హిందూదేశమునకు బైలువేటునప్పుడు హిందూశ్రీలను స్వదేశమునకుఁ దీసికొనిపోయి విద్య చెప్పించి యుపాధ్యాయులనుగా దిద్దింపవలె ననుకొనెనుగానో యాపని యసాధ్యమయినట్లు కనఁబడినందున తరువాత నామె యాపొయత్నమును విడిచిపెట్టెను. ఆమె ప్రాణమిత్తులు సహిత మామె రాకవలన హిందూదేశమునకు విశేష లాభము కలుగునని తలఁపలేదు. “ఇక్కడి పెద్దలు మాటలలో పెద్ద నోరు చూపుటయేకాని క్రియలలో శూన్యహస్తములు చూపుదు రని ముందు నీవే తెలిసికొందువు” అని యొక హిందూమిత్రుఁ డామెతో ననెను. ఆమె సంతగాఁ బోత్సాహపఱచిన కేశవచంద్రునియొద్ద సహితము “కార్పెంటరుకన్య హిందూదేశమున నెన్ని నెలలునుగానో సత్కార్యవిషయమైన ప్రతివాంఛయు శూన్యవాయువుతో వశించిపోవును” అని పలికెను.

ఇట్టివాక్యములచేత నామె నిరుత్సాహురాలు గాక యామె యిహిందూదేశమునందలి ప్రముఖులతో నుత్తరప్రత్యక్షములను జరపుచు వచ్చెను. బొంబయిలో న్యాయాచారియైన గోరాప్రహరదేశము ఖుగారి యుత్తరమువలన నామెకు శ్రీబోధనాన్వయనపాఠశాలలను బెట్టింపవలె నన్న నిశ్చయము కలిగెను. అతడు చిన్నతనములో వివాహము లగుచుండటవ నాచారికలు విడిచి తామావఱకు నేర్చుకొన్న యల్పవిద్యంకూడ మఱుడుటనుబట్టి బాలికాపాఠశాలలవలనఁ బ్రయోజనమంతగా దని తెలిసి, “దేశాచారమునుబట్టి యెప్పుడును పునర్విచారకొనకుండెడు వేలకొలది వితంతువుల నుం యోగమున రావలెను; అర్హురాండ్రయిన యుపాధ్యాయులను ది.

దీనిబోధనాభ్యసనపాఠశాల యొక్కటి స్థాపించబడువలయును స్త్రీవిద్యాభివృద్ధిగూర్చి యేర్పడిచెడి యేపథకమును సఫలము కానేరదు. హిందూదేశముయొక్క యీ ప్రాంతములందున్న వేమందలమును మీ ప్రాయత్నముయొక్క పర్యవసానమునకును మీయొక్క పురరాగమనమునకును అత్యంతాతురతతో నెదురు చూచుచున్నాము." అని వ్రాసెను. అందుపయినామె హిందూదేశమునం దవ్వడనికారములో నున్న వారికి స్త్రీబోధనాభ్యసన పాఠశాలల యావశ్యకమానగూర్చి తెలిపి హిందువు లందఱును జేరి సంవత్సరమునకు 1500 పాను లిచ్చెడుపక్షమునఁ దామఁత సొమ్మును బొంబయిలోను అహమదాబాదునగరములోను స్త్రీబోధనాభ్యసనపాఠశాలలను జెట్టుట కిచ్చెడిమని బొంబయి దొరతనమువారు వాగ్దానముచేయునట్లుచేసి చందాలువేసి యంతసొమ్ము పోగుచేయునట్లు హిందువుల నాపనికిఁ బోత్సహముపజూచెను.

ఆమె చేసిన కర్తవ్యోపదేశము ననుసరించి హిందూదేశప్రభుత్వమువారు జనుల తోడ్పాటు నపేక్షింపకయే బొంబయినగరములో స్త్రీబోధనాభ్యసనపాఠశాలను స్థాపించుటకయి యెదుసంవత్సరముల వఱకును సంవత్సరమునకు పండ్రెండువేలరూపాయల నిచ్చుట కేర్పాటు చేసెను. ప్రభుత్వముగాఁ దనకృపి ఫలోన్ముఖమునకు వచ్చు సూచనలు గాంచి ప్రతిపించి యత్యంతోత్సాహముతో 1868 వ సంవత్సరము నవంబరు నెల యేడవతేదియం దామె రెండవసారి హిందూదేశమునకు బొంబయినగరముచేరినతోడనే తానచ్చటిస్త్రీబోధనాభ్యసనలో నధ్యక్షురాలుగా నుండి జీతముగైకొనక ధర్మార్థముగాఁ దొరతనమువారికి విన్నపము చేసెను. వా రామె ప్రార్థనాపూర్వకముగా నంగీకరించిరి. ఉష్ణదేశములోనుండి పనిముట్లొగ్గము చెడిపోవుటచేతను మఱికొన్ని కారణములచేతను విడిచిపెట్టి యామె మఱునటిసంవత్సరారంభమునం

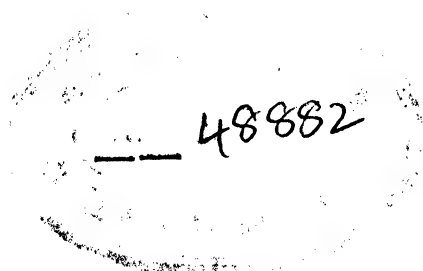
దింగ్లండునకుఁ బోవలసినదాయెను. అయినను మరల నామె యానంవత్సరాంతమునందే హిందూదేశమునకు మూడవసారి వచ్చి స్త్రీవిద్యాభివృద్ధినిమిత్రమయి కొంతపని చేసి మరల స్వదేశమునకుఁ బోయెను.

1870వ సంవత్సరమునందు కేశవచంద్రసేను లింగ్లండునకుఁ బోయినప్పుడు జూన్ నెలలో బ్రిస్టల్ నగరమున కరిగి, మేరీకార్పెంటరు కన్యను సందర్శించి, హిందూదేశమును గూర్చిన జ్ఞానమును వృద్ధిచేయుటకును హిందూదేశములోని సాంఘికలోపములను వారిందుటకును నొకసమాజమును స్థాపించుట యుదితమని యతఁ డామెకు విన్నవించెను. ఆసంవత్సరము సెప్టెంబరునెలలో రెండవసారి యతఁ డామెదర్శనముచేయుటకు బ్రిస్టల్ నగరమునకుఁ బోయినప్పుడు "దేశీయహిందూదేశసమాజ" (National Indian Association) మనునామముతో నొకసమాజము స్థాపింపబడెను. ఆసమాజముయొక్క యుద్దేశములను నెఱవేర్చుటకయి సమాజముపేర నొకమంత్రిక ప్రకటననారంభింపబడినది. ఆవత్రిక యిప్పు డిండియన్ ట్రిబ్యూన్ (The Indian Magazine) యనుపేరఁ బరఁగుచు, తన స్థాపకురాలి సహాయమున నామెపదమును వహించిన యత్యంతయౌవనముగల మిస్ మేన్నింగ్ (Miss Manning) చే మహాసమర్థతతో నున్నటిదాఁ బడుచుండెను. ఈసమాజమును మనదేశమున దనేకస్థలముల దీని శాఖలును మన దేశమునకు మహిమను చేయుచు

1875-76 సంవత్సరములో కార్పెంటరు కన్య కడపదేశమునకు నాలవపర్యాయమువచ్చెను. ఆమె స్త్రీవిషయములవిచారణవిషయములోను, సామె ప్రార్థనపాఠశాలలోను, కర్మశాలలవిషయములోను, వృత్తికాలలలోను పనిలోనుంచువిషయములోను ముఖ్యముగాఁ బనిచేసెను. అపనివలనఁ గలిగిన ఫలితములనుగూర్చి యామె సాలి

వ్రాసినయు త్తరములో వివరముగాఁ దెలిపినది. అవి యటులేరువార
పార్లమెంటునుహాసభ వారియెదుటఁ బెట్టఁబడినవి.

1877వ సంవత్సరము ఏప్రిల్ నెల 31వ తేదీతో నామెకు డెబ్బది
సంవత్సరములు పూర్తియయ్యెను. ఆమెజన్మోత్సవదినమునం దామె
నభినందించుచు బంధువులయొద్దనుండియు మిత్రులయొద్దనుండియు నాశీ
ర్వాచనములను పొందితీరికములును విస్తారముగా వచ్చినవి. ఆసంవ
త్సరము 14వ జూన్ తేదీని తనపెంపుడుకొమారితో నల్లాపసౌఖ్య
మనుభవించి యారాత్రి పడకకుఁ బోయి తెల్లవారులోపల నామె
యనాయాసమరణమునొందెను. ఆమెశరీరమార్గోక్తమయందు భూస్థా
పిత మొనర్పఁబడెను. ఆమెశేవమును సమాధికిఁ గొనిపోవునప్పుడు
సంఖ్యాతీతులైన మిత్రులును, శోణగృహశోధనాలయములోని బాలు
రును బాలికలును, పగటికర్మపాతశాలలలోని బిడ్డలును, రింగుపూడ్డు
కర్మవిద్యాలయములోనిబాలురును, తమకును లోకమునకును మహా
ఫకాణియైనట్టి పిడ్డలను బీదతనమునుండియుఁ బాపములనుండియు
రక్షించుట నజీవితమును ధారపోసినట్టియు నాయుత్తమాంగన
యొక్క వెంట శోకించుచుఁ బితృవనమునకు వేలకొలదిగాఁబోయి
ననుకూలఁ గలభక్తిగౌరవములను వెల్లడించిరి. మనదేశపుశ్రీ
లోపకారకృత్యములయందుఁ దమకౌలమును గడపుటకుఁ
గాక !

END OF
TITLE